

Studentenski list izdavanje 06

Fakultet organizacije i informaticke Varaždin, srpanj 2007.

Intervju:
Miroslav
BAČA

Intervju:
Damir
HORVAT



*Windays
report
STAK kino*

Sadržaj Studentski list broj 6

Riječ urednice
Snalaženje na FOI-u
Križaljka
Intervju prof. Bača
Balkan Case study
Intervju asistent Horvat
Intervju prof. Hunjak
Jack Welch u Zagrebu
SciBar - Mobilnost mladih
Remote installation services
WinDays 2007
VS2005
Božo Težak
Photoshop tutorial
Imagine cup 2007
Čovjek reče "neka bude svjetlost"
Sport na FOI-u
I FOI i olimpijada bit će foijada
Kad geekovi propucaju
20 do asa
J Dilla
Stak kino
Kolumna velikog klevetnika
Putovanje kroz nemoguće
The Red Bull gravity challange

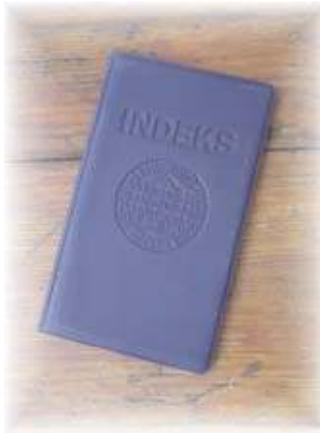
ORGANIZIRALA I PRIREDILA UDRUGA STUDENATA

STAK

THE CREW:

- glavni i odgovorni urednik: Janja Petričušić
- urednici po područjima: Iva Mihalic i Maja Mikulić (sport, fakultet i novosti, off-topic), Domagoj Pernar (informatika), Branimir Mihalic (filmovi i glazba), Bojan Vukšić (znanost i alternativno)
- DTP ekipa: Matija Nociar, Vedran Janda, Goran Galinec
- dizajn naslovne stranice: Mate Sršen
- predsjednik udruge STAK: Nikola Krajačić

RIJEČ GLAVNE UREDНИЦЕ



posao i na tome im čestitam, a ujedno i zahvaljujem u ime cijele STAK ekipe. Zahvaljujem također Upravi fakulteta koja je pokazala veliko razumijevanje za nas i naše projekte, također zahvaljujem i profesorima koji su pristali na intervjuje i naša nimalo jednostavna pitanja. Zahvaljujemo svim ostalima koji su se na bilo koji način uključili u STAK-ove projekte, posebno pivnici „Raj“ kod koje uvijek možemo računati na potporu i suradnju.

Članovi udruge STudentska AKtivnost će dati sve od sebe da opravdaju povjerenje starijih članova, pokušati će održati postojeće projekte kao i započeti nove. Ljeto je pred nama, svi smo već umorni od ispita i idemo na zaslужeni odmor, ali na jesen nastavljamo tamo gdje smo stali, s novim brojem Lista i još nizom novih i starih STAK-ovi projekata.

Da se ovdje osvrnem i na brukoše, novu generaciju koja dolazi na naš fakultet i među kojima sigurno ima mladih i sposobnih ljudi, koji su nam voljni pomoći.

Uima STAK-a, a i ostalih starijih studenata čestitam vam na položenom prijemnom ispitu, te vam želim dobrodošlicu na Fakultet organizacije i informatike u Varaždinu.

Na FOI-ju djeluje nekoliko studentskih udruga i organizacija, nemojte biti lijeni i tromi, nemojte biti tipični studenti, nego se uključite i pokažite svoje sposobnosti. Nije fakultet samo knjiga, pokušajte ga vidjeti i sa ove strane i sigurna sam da će vam se svidjeti. Projekti koje vode recimo AIESEC, STAK, Sportska udruga te Studentski zbor su raznoliki i sigurno će se naći za svakog od vas nešto prikladno.

Ovaj broj je prvi pod vodstvom nove, mlađe ekipe. U njega je uloženo puno truda, od truda ljudi koji su radili

pojedine članke, do truda urednika i DTP-ovaca. Mnogi ljudi se pitaju što imaju od toga ako „gube svoje vrijeme“ radeći nešto takvo? Pa lovu sigurno ne! Ali puno toga dobijete, od saznanja da je nešto „tvojih ruku djelo“, do ugodnog druženja i mogućnosti rada u timu. Ja sam osobno puno tog naučila sudjelujući u raznim projektima i nije mi žao slobodnog vremena koje sam uložila u to, jer vratilo mi se: hrptom novih prijatelja i poznanstava, mogućnosti iznošenja i realiziranja vlastitih ideja, naučila sam nove stvari i slično.

Prije nego što vas prepustim sljedećim stranicama ovog Lista, koristim priliku da zahvalim svim ljudima koji su poslali svoje članke, među njima ima jako kvalitetnih članaka koji zaista zaslužuju biti pročitani. Također u ime cijele udruge STAK htjela bih se zahvaliti copy centru "Manuela" koji nam je puno pomogao oko prvih 5 brojeva, no kako nam je narasla naklada osjetili smo potrebu da ovaj broj tiskamo u pravoj tiskari. Manuela se zahvaljujemo na svemu i nadamo se i daljnoj suradnji na ostalim STAK-ovim projektima.

Toliko od mene za sad, nadam se da će vam se svidjeti ovaj broj Studentskog lista, da ćete svi naći nešto za sebe i da će možda nekoga od vas potaknuti da nam se u sljedećem broju pridružite.

Janja Petričušić





A pint of a Guinness. We love Guinness. Say 'hello' to Guinness :)
Tko želi crno-bijeli plakat Guinnessa, nek izreže ovu stranicu i prikelji na zid.
Pozdrav svim Guinness-o-ljupcima ;)

KAKO SE SNAĆI NA FOI-U?

BY JANJA PETRIČUŠIĆ & MATIJA IŠTOK

Iako kažu da nije dobro slušati mišljenje starijih studenata ako su u pitanju fakultet, ispit i slično, mi smo ipak odlučili napisati ovaj članak u kojem ćemo vam objektivno pokušati objasniti što je zapravo Fakultet organizacije i informatike, te što možete od njega očekivati. Za početak ćemo iskoristiti ovu priliku da čestitamo svim bruošima na položenom prijemnom ispitu, te vam u ime starijih studenata želimo dobrodošlicu na naš fakultet.

Pa krenimo...

Od Više ekonomiske škole do priznatog fakulteta

Bogata povijest Fakulteta Organizacije i Informatike (FOI) službeno započinje 18.12.1974 godine, kada Viša Ekonomска škola mijenja svoj fokus sa ekonomije na brzorastuće tržište informacijskih znanosti.

Od toga dana FOI se strelovito razvija, prihvaća sve novitete u svijetu informatike i danas, 32 godine nakon osnivanja, FOI se nametnuo kao vodeća institucija informacijskih znanosti u Hrvatskoj.

Glavni cilj FOI-a je pružiti studentima prvaklasno obrazovanje na području informacijskih znanosti i informacijske tehnologije.

U skladu s time Fakultet prati najnovije trendove u obrazovanju i pruža studentima najbolje uvjete rada. Vođen tim činjenicama Fakultet provodi nastavu u skladu s Bolonjskom deklaracijom i to kroz 2 preddiplomska smjera: Informacijski sustavi i Poslovni sustavi. Ovakvom raspodjeljom omogućuje se studentima da, kroz sinergiju ekonomskih i informacijskih znanosti, dobiju najkvalitetnije obrazovanje s fokusom na smjer po vlastitom izboru. Ovaj jedinstveni presjek dviju znanosti i činjenica da je Fakultet aktivno uključen u Bolonjski proces daju mu ogromnu prednost pred ostalim fakultetima u Hrvatskoj.

K tome Fakultet teži konstantnom razvoju te je tako došlo i do suradnje s Ekonomskim fakultetom iz Zagreba. Produkt te suradnje, te ujedno i novost je studij Poslovanje malih i srednjih poduzeća, koji kreće od sljedeće akademske godine (2007/2008). Studij je namijenjen poslovnim ljudima i osim osnovnih kompetencija iz poslovne informatike, stječe se znanja iz ekonomije i menadžmenta koja su od potencijalne koristi budućim poduzetnicima i menadžerima, kao i voditeljima projekata u informatičkim tvrtkama.

Iz svega ovog se da zaključiti da Fakultet obrazuje visokokvalitetne kadrove koji se aktivno uključuju u sve segmente društvenog života i tržišta rada, i to kao najkonkurentnija radna snaga.

Po čemu je FOI tako poseban i zašto smo se odlučili za njega?

Kažu da je Fakultet organizacije i informatike u Varaždinu jedan od vodećih fakulteta na području informatike, te da kvalitetno usvaja europske standarde u obrazovanju. Ima oko 2000 upisanih studenata, a nastavu izvode 102 profesora. FOI nije orientiran samo informatici i programiranju, nego ima niz predmeta iz područja ekonomije, organizacije, poslovnog komuniciranja i drugih srodnih područja.

Do prošle godine se nastava izvodila u samo jednoj zgradbi koja se nalazi u centru grada, ali kako se broj zainteresiranih i upisanih studenata povećao, javila se potreba za još jednom zgradom. Tako da danas FOI djeluje u dvije zgrade, ima ukupno 21 dvoranu u kojima se održava nastava, te je studentima na raspolaganju 96 računala, koja su raspoređena u 6 informatičkih laboratorija. Također postoji i knjižnica za studente, u kojoj možete posuditi određene knjige koje su vam potrebne za seminarske radove i slično. Knjižnica raspolaže sa 11 računala. Sva računala su priključena na Internet, a studentima je omogućeno svakodnevno korištenje i bežične računalne mreže (WLAN) unutar prostorija fakulteta.

Neka vam kao vodič posluži kvalitetno urađena web stranica fakulteta (www.foi.hr), na kojoj ćete naći sve potrebne informacije, jer se jako puno vremena, truda, a i novaca ulaže u nju. Na njoj ćete naći sve obavijesti vezane uz kolegije koje slušate, ispite i kolokvije.

Dakle, što vam nudi FOI? Nudi vam širok spektar kolegija, mogućnost da koliko-toliko sami kreirate svoj studij, i odvedete ga u smjeru u kojem želite da ide, različite vannastavne aktivnosti, a svi se moramo

složiti da je diploma koju dobijemo po završetku ovog fakulteta i više nego primamljiva. To potvrđuje i jedan jako zanimljiv podatak preuzet sa stranica Fakulteta: do sad je na FOI-u diplomiralo, magistriralo, doktoriralo oko 10 000 studenata.

Bolonja donosi velike promjene

Jedna od najvećih prednosti Bolonjskog procesa je struktura studija. Kompletan studij i svi njegovi elementi (kolegiji) jasno određuju što se zahtjeva od studenta i na koji način. Uz to se, uvođenjem ECTS-a omogućuje daleko veća mobilnost studenata koja je jedna od temeljnih postavki Bolonske deklaracije.

Pošto se Bolonjom pokušava „olakšati“ studiranje, ispit se mogu polagati na 2 načina. Prvi je „stari“ klasični način odlaska na rokove i polaganja pismenog i usmenog ispita. Drugi, daleko lakši i „ekonomičniji“ je polaganje preko kolokvija. O čemu se zapravo radi? Dolaskom Bolonje na Fakultet način studiranja se temeljito promjenio. Pohadjanje predavanja i seminara je obavezno, a tokom semestra student izlazi na kolokvije putem kojih se može oslobođiti ispita te ostvariti pravo na izravan upis ocjene. K tome, iz svakog kolegija student izrađuje seminare i održava prezentacije čime se dodatno razvijaju komunikacijske i interpersonalne vještine.

Svi kolegiji su jednosemestralni, a studiranje je olakšano i s FOI Planerom. Naime, FOI Planer je program pomoću kojeg student sam odabire kolegije koje želi slušati te se na temelju toga određuje smjer studija. S obzirom na svoju informatičku orijentiranost Fakultet je implementirao mnoštvo noviteta koji olakšavaju studiranje uz pomoć najnovijih tehnologije. Tako se ispiti prijavljuju putem interneta (ISVU), a uveden je i e-learning sustav (Moodle).

Glavni cilj FOI-a je pružiti studentima prvaklasno obrazovanje na području informacijskih znanosti i informacijske tehnologije.

Kompletna informatička opremljenost Fakulteta je na visokoj razini, što se vidi iz mnoštva računalnih radionica te wireless mreže kojom se studentima u krugu fakulteta omogućuje besplatan pristup internetu.

Kolegiji

Ako čitate ovo već ste obavili upise pa mislimo da je nepotrebno pisati o tome koje je kolegije za početak dobro izabrati, iako vjerujem da ste se i o tome rascitali. Ono što ćemo vam savjetovati, iako je možda malo licemjerno jer ni mi nismo baš tako radili, UCITE OD POČETKA I IDITE NA KOLOKVIJE!! Nemojte se zanositi pretpostavkom da ćeete položiti to jednom preko ispita. Istina, većina vas vjerojatno hoće, ali to vam je dupli trud i duplo trošenje vremena! Vi kao Bolonci ste obavezni dolaziti na predavanja, obavezni ste pisati zadaće iz određenih kolegija, raditi seminarske radove i prezentacije i još puno toga. Uz kolokvije sve to vam nosi bodove, i obično trebate 50% za kolokvirati određeni kolegij. I sad vas pitamo: zar nije šteta truditi se cijelu godinu, uz toliko mogućnosti koje su vam date, i onda poslije svega ići na ispit? Mislim da ćete se složiti sa nama da je šteta.

Ali ipak ako vam se dogodi da ne kolokvirate određeni kolegij, nije katastrofa .

Imamo i tu neke savjete za vas: nemojte ići „turistički“ na rokove, jednom će vam taj propušteni rok možda značiti godinu, idite na prve rokove, pokušajte se što manje služiti različitim načinima prepisivanja jer nije baš ugodno kad vas profesori uhvate.

Još jedan savjet koji imamo vezano uz kolegije koje ste vjerojatno upisali: prva godina je orijentirana na Informatiku i Matematiku, ovi kolegiji će vam vjerojatno predstavljati probleme, pa se potrudite oko njih. Samo morate uložiti malo više truda, jer inače ovi kolegiji su jedni od najbolje organiziranih na fakultetu, imate kvalitetno organiziranu seminarsku nastavu i laboratorijske vježbe, tako da je sve na vama. Probleme bi vam još mogla zadavati Statistika i Organizacija, pa i tu malo pazite.

Nemojte vjerovati kad vam stariji studenti budu pričali priče kako je to teško i nemoguće za položiti, jer mi to malo preuveličamo da bi izgledali dobro ;) Sve se da položiti, nešto uz više truda, nešto uz manje, ali ništa nije tako strašno, a posebno ne nemoguće. Ako su polagale generacije ispred vas te ispite možete i vi.

Profesori

Kao i na svakom fakultetu i ovdje ima različitih profesora, od onih popustljivih do onih strogih. Ima ih predanih svome poslu, kao i onih kojima se sve to skupa ne da, i samo čekaju kraj radnog vremena. Ali uglavnom svi profesori su stručnjaci na svom području i znaju o čemu pričaju. Puno puta će vam se dogoditi da drijemate u zadnjoj klupi ili se igrate, ali pokušajte si to ne dozvoliti jer oni stvarno pričaju korisne stvari. Puno puta će vam biti dosadno, ali pokušajte razmišljati na način da ćete to gradivo ipak jednom morati proći ako hoćete položiti ispit, pa zašto ne na predavanjima kad ih već morate slušati...

Ako vam nešto nije jasno PITAJTE.. nemojte se sramiti pitati, oni su tu radi vas, da vam objasne sve i olakšaju učenje.

Veliki problem je taj što se stvara jaz između profesora i studenata, i obično se studenti boje ili srame pitati.. nemojte si to dopustiti, znamo nekoliko profesora koji su rekli da im nedostaje komunikacija sa studentima. Oni se ne mogu staviti u vašu kožu i znati što vam odgovara, jednostavno morate reći kako bi olakšali i vama i njima.

Moguće je da će vam se dogoditi i neke nepravde ili ćete ih možda vi smatrati nepravdama. Nemojte šutjeti, imate svoje studentske predstavnike koji bi trebali biti tu za vas.

Ali da se mi vratimo profesorima... svaki od njih ima nekoliko termina konzultacija, tako da im se možete javiti i tada. Svi profesori bi trebali biti u svojim kabinetima tada, iako vam se može dogoditi da ne budu, moraju vas primiti i pokušati odgovoriti na vaša pitanja. Vjerujem da s tim nećete imati problema, ukoliko dodete s pitanjem koje ima smisla.

Profesori, kao i svi ostali normalni ljudi ne vole nepristojno ponašanje. Morate shvatiti da su oni vaši profesori, da su to zbog vas, da vas nešto nauče i morate imati poštovanja prema njima. Koliko znamo nije bilo nekih posebnih problema što se tiče pristojnosti studenata FOI-a. Vjerujem da se u većini slučajeva ljubaznost vrati istom mjerom, pa vam savjetujemo taj pristup.

Vannastavne aktivnosti FOI-a

Studenti FOI-a kao i većina drugih studenata su neaktivni, nisu baš zainteresirani za uključivanje u različite programe. Na Fakultetu organizacije i informatičke djeluje niz udruga, organizacija i slično..

Kao i na svakom fakultetu i na našem djeluje Studentski zbor, njihovi najvažniji do sada realizirani projekti su: organizacija brucosijade 2005. i 2006. godine zajedno sa Studentskim zborom GTF-a, organizacija studentskih tribina o Bolonjskom procesu, sudjelovanje na tribinama Uprave Fakulteta o implementaciji Bolonjskog procesa na FOI-u, slikanje studenata za X-icu u suradnji sa CIP-om i referadom Fakulteta, Studentski zbor FOI-a je dao jednog člana izvršnog odbora europske organizacije svih nacionalnih studentskih udruga u Europi, suradnja sa Upravom Fakulteta na izvedbi i sudjelovanje na smotri fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, suradnja sa Microsoft student partnerima (MSP) na organizaciji Imagine Cup 2007 na FOI-u...

Na našem fakultetu djeluje i udruga STAK, koja je pokretač ovog lista.. Glavni cilj je podizanje svijesti studenata o važnosti uključivanja u vannastavne aktivnosti i projekte. Glavni projekt udruge je upravo izdavanje ovog Studentskog lista, za nama je već pet brojeva koje su napisali, uredili i radili sami studenti. Studentski list, kao što vidite ima raznovrsne teme, a također je važno napomenuti da je besplatan. Dalje, projekti udruge STAK su također pokrenut web portal (www.stak.hr) i FOI Forum (www.foi-forum.com) na kojima možete saznati vijesti vezane uz Varaždin i Fakultet, a FOI Forum se pokazao izrazito dobrim jer studenti razmjenjuju svoja iskustva sa ispitima, kolokvijima i slično. Ostali važniji projekti STAK-a su STAK-Kino, tj. kino za studente koje se održava jedanput tjedno besplatno za sve studente. U suradnji sa Crvenim križem STAK organizira dobrovoljno darivanje krvi, a tu su još i Kickoff – predstavljanje udruge na Fakultetu, Happy End – proslava koja se organizira za kraj predavanja i ispit u šestom mjesecu, kao i besplatni jazz koncert za studente, te edukacije o sigurnosti koje su se održale u Studentskom domu.

Također na našem fakultetu djeluje i međunarodna studentska organizacija AIESEC. Neki njihovi najvažniji projekti su: organizacija FOI CORE-a (natjecanje u menadžmentu i izložba studentskih radova), trenutno rade na jednom velikom studentskom projektu koji se zove Net4all (projekt bi trebao pružiti građanima besplatni Internet, te razviti sadržaje koji bi poticali poduzetništvo i razvoj turizma), AIESEC Varaždin je ostvario zapažen broj razmjena naših studenata koji su se odlučili za usavršavanje u inozemstvu diljem Europe (Italija, Austrija, Makedonija, Srbija, Turska...)...

Za one koji vole sport i takvo okruženje Sportska udružba FOI-a je idealno

rješenje. Organizirali su niz uspješnih projekata, i stvarno možete samo profitirati ako im se pridružite. Neki njihovi važniji projekti su: FOIJADA (završna studentska fešta popraćena nizom sadržaja sportskog karaktera), Košarkaška liga FOI-a 2007, turnir FOI-a u stolnom tenisu, nogometne utakmice između studenata i profesora našeg fakulteta, organizacija šahovskog prvenstva na FOI-u, Nogometna „Zimska liga FOI 2006/2007“.

Sad se vi sigurno pitate zašto vam to sve govorimo? Želimo vam pokazati koliko su određene skupine pojedinaca postigle, koliko se aktivnost isplati, koliko toga možete naučiti. Nemojte činiti grešku generacija ispred sebe, naravno da je najvažnije dati sve ispite, ali nemojte potrošiti cijelo svoje vrijeme na knjigu i opijanje po varaždinskim kafićima, a posebno ne na COD, WOW i slično.

Što dobivate ako se uključite u neku od ovih aktivnosti? Pa za početak zdrav način druženja, mogućnost da budete dio tima, da pomognete, naučite. Možda mislite da se tu nema što naučiti i da samo gubimo vrijeme, ali to nikako nije istina. Sudjelovanjem u raznim projektima smo dobili mogućnost da naučimo, steknemo pozanstva važna u različitim područjima, budemo dio tima, naučimo komunicirati sa drugim ljudima i slično. Dobili smo mogućnost da nešto promijenimo. Možda nećete dobiti plaću za to što ste napravili, ali dobiti ćete zadovoljstvo da ste bili dio nečega i nešto napravili, te iskustvo koje će vam sigurno pomoći jednog dana dok budete sjedili na razgovoru za neki posao.

Budite bolji od generacija prije sebe, dokažite da FOI ima sve kvalitetnije studente i uključite se u neki od projekata, predložite svoje ideje, ako imaju imalo smisla naići će sigurno na odobravanje.

Evo sad kad smo vam objasnili što možete očekivati od Fakulteta, još samo moramo napomenuti ono što bi vi kao studenti trebali napraviti. Kao prvo i osnovno, morate učiti i davati ispite, zato ste i došli tu, ali naša preporuka vam je da nađete i svoje mjesto u jednoj od već navedenih udruga i organizacija.

Došli smo do kraja ovog članka, a možda su ove naše riječi nekog potakle da se priključi u jedan od naših projekata, pa ćemo se i družiti, a do tada želimo vam sreću sa polaganjem ispita i kolokvija, te da se što prije priviknete na FOI i sve ono što vam donosi.

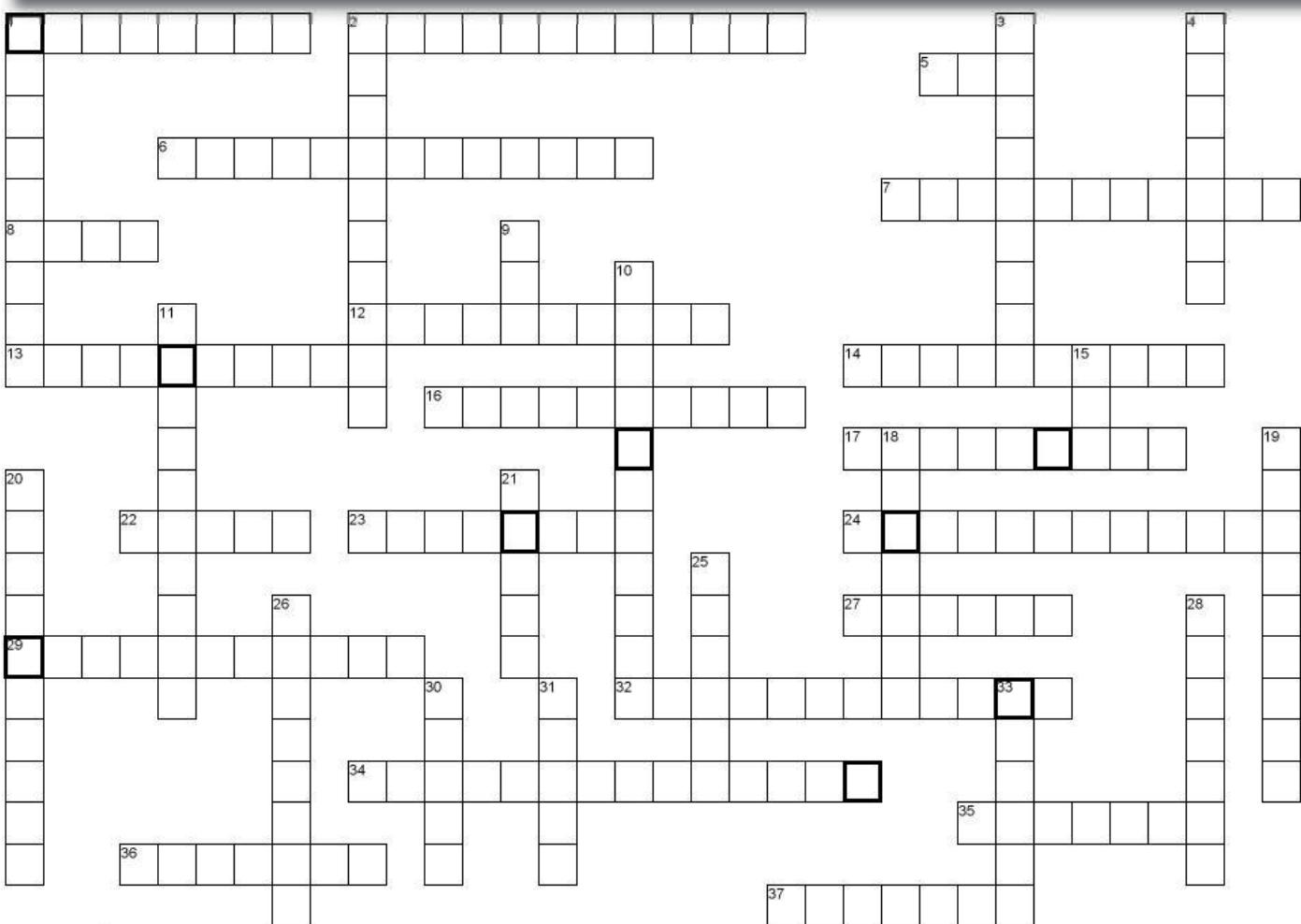
::EOČ

Janja Petričušić
Matija Ištak



Varaždin je grad bicikala i cvijeća pa bi bilo dobro da si nabavite ovakav sličan bicikl i barem jedan cvijet :)

The KRIŽALJKA



ACROSS

- 1 Robert Allen Zimmerman
- 2 Najbolja gitaristica prema "Rolling stone" casopisu
- 5 Ime legendarne engleske rock grupe (The ...)
- 6 Prastari britanski rock bend
- 7 Poznat po instrumentalima s elektricnom gitarom
- 8 Pjevac grupe U2
- 12 Domovina AC/DC-a
- 13 Prvi britanski punk bend
- 14 Pionir rock'n'rolla
- 16 "Da Ya Think I'm Sexy?"
- 17 Another brick in the wall
- 22 "We will rock you"
- 23 Nadimak legendarnog Erica Claptona
- 24 Gitarist Dire Straits-a
- 27 Glavni instrument rock muzike
- 29 Legendarni engleski hard-rock bend
- 32 Kralj rock'n'rolla
- 34 Prvi javni gay celebrity (umro od AIDS-a)
- 35 Nadimak najskuplje gitare na svijetu - Fender Stratocaster Erica Claptona (959,500\$)
- 36 Originalni izvodjac pjesme "House of the rising sun"
- 37 Liverpoolski rock bend

DOWN

- 1 Surferski rock bend
- 2 Legenda country rock-a
- 3 Legendarni hipijevski glazbeni festival
- 4 Najpoznatiji tzv. "Grunge" bend
- 9 Credence Clearwater Revival
- 10 Najpopularniji ex-yu rock bend
- 11 Baka rock'n'rolla (Kraljica rocka)
- 15 Moderan "osjecajan" pod-zanr punka
- 18 Pjesma Johna Lennona o boljem svijetu
- 19 Simon and ...
- 20 Ubijeni Beatle (8.12.1980.)
- 21 Prezime clanova benda The White Stripes
- 25 Glavni instrument Jerry Lee Lewisa
- 26 Autor albuma "Bat out of hell" (s Jimom Steinmanom)
- 28 Zacetnici punk-a
- 30 "White room" authors
- 31 Pjevac/basist grupe The Police
- 33 Grupa lazno optuzena sakrivanja sotonisticke himne u pjesmi pustenoj unazad ("Hotel California")

Slova u ozначенim kvadratima citana odozgo prema dolje daju ime autora prvog rock'n'roll hita (1952.):
Rock around the clock

RJEŠENJE KRIŽALJKE SE
NALAZI NA
WWW.STAK.HR

Take no prisoner

Interview s prof. M. Bacha ("Bača" op.dtp)

STAK: Dal' se vi naljutite na vic o policajcima?

M. BAČA: Ne naljutim se, posebno na ispitu.

STAK: Može se napisati na ispitu neki vic?

M. BAČA: Da.

STAK: Kakve aute vozite i koliko ste ih promijenili?

M. BAČA: Vozim Mercedese, i ne znam ni sam koliko sam ih promijenio, trenutno imam dva.

STAK: Koliko ste studenata izbacili s FOI-a kao predsjednik Stegovnog suda?



M. BAČA: Ne znam točno, to bi trebalo pitati tajnika, ali nekolicinu.

STAK: Zbog kakvih prekršaja?

M. BAČA: Zbog teških prekršaja. Uglavnom je to bilo falsificiranje ispita, i to više od jednoga, upisivanjem ocjena u indeks. Stegovno povjerenstvo je uglavnom dobronamjerno, dobrodošlo i liberalno, tako da kad čovjek dođe i iskreno se pokaje za ono što je napravio i obeća, recimo to tako, da neće više, maksimalno izlazimo na ruku studentima.

STAK: Da li ti studenti kažu kako su došli na ideju da falsificiraju potpis ili ocjenu?

M. BAČA: To je teško pitanje kako je netko došao na tu ideju, uglavnom su to neki bezveze razlozi, boji se mame, boji se tate, ima tri indeksa i slučajno je ovaj krivi odnio u referadu na verifikaciju.

CIP: Jedan za tatu, jedan za mamu, jedan službeni.

STAK: Ovisi tko je blaži, hehe :)

STAK: Jeste li ikad uhvatili osobu koja se predstavljalala kao Doc.dr.sc.Dragutin Kermek sa yahoo maila?

M. BAČA & CIP: Je, uhvaćen je.

STAK: Što je bilo s njime?

M. BAČA: Ne znam, još nije došlo do Stegovnog suda.

STAK: Koliko je trebalo da se uhvati?

M. BAČA: Nije im trebalo niti jedan dan.

STAK: Da li ima na FOI-u nekih informatičkih ispada?

M. BAČA & CIP: Došao jedan student u CIP, i veli da mu računalo neće raditi, a na kraju je ispalo da je taj student stiskao tipku za floppy, pokušavajući tako upaliti računalo :)

STAK: Čime se bavite, odnosno što vas zanima kao znanstvenika, a što u privatnom životu?

M. BAČA: Kao znanstvenika sigurnost i biometrija, privatno ništa, jer nemam privatno vremena.



STAK: Biste li otisli radit u inozemstvo?

M. BAČA: Zašto razvijati drugu državu, kad radiš i tu i tamo za novce.

STAK: Zašto baš biometrija?

M. BAČA: Policija, identifikacija.



STAK: Volite li svoj posao?

M. BAČA: Da ne volim ne bi ga radio.

STAK: Je li bolje na FOI-u ili u policiji?

M. BAČA: Na FOI-u, jer civilno društvo je civilno društvo a policija je stroga hijerarhija gdje nema osobnog mišljenja i koja diktira svoj tempo.

STAK: Što mislite je li bio bolji IS ili Bolonja? Zašto?

M. BAČA: IS, jer na IS-u su studenti imali određenu širinu znanja dok se na bolonjskom sustavu školovanja vrši stroga specijalizacija, što u našim uvjetima nije prihvatljivo dok je u američkom sustavu to prihvatljivo, jer oni imaju drugačiji razvoj društva. Bolonjski sustav je zapravo kopija srednje škole, kolokviji, zadaće, seminari.



STAK: Jesu li vas ikad netko fizički napao?

M. BAČA: Jesu, nekoliko puta.

STAK: I kako je to završilo?

M. BAČA: Za drugu stranu tragično.

STAK: Koji su razlozi bili? Pijanstvo?

M. BAČA: Ma ne, postoje različiti slučajevi kada moraš sudjelovati u nekom napadu jer ti je to posao, kao npr. na utakmicama ili u nekoj intervenciji gdje je jedini izbor svađa. Posebno na utakmicama, gdje ljudi dolaze pijani i drogirani, neki samo s razlogom da se potku, takve situacije su onda neminovne pogotovo u Zagrebu.



VS.

STAK: Imate neki zanimljivi događaj kad ste bili u policiji.

M. BAČA: Kada sam počeo raditi, radio sam u djelu koje se bavi osiguranjem vanjskog djela maksimirskog stadiona, s obzirom da sam bio najmlađi, došlo je do nekih problema u Maksimirskoj ulici, dobili smo naredbu da uđemo i raščistimo taj prostor, tj. osiguramo promet. U jednom trenutku sam se našao pred masom ljudi, gdje sam se ja tukao a ostala škvadra je samo promatrala i smijala se, a kada su skužili da je vrag odnio šalu onda su mi pomogli.

STAK: A vi niste bili ozlijedjeni?

M. BAČA: Ma ne. Kao srednjoškolac sam trenirao tae-kwon-do tak da su ta neka znanja ostala pa nije bilo problema.

STAK: Koji šampon koristite?

M. BAČA: Ne znam.

STAK: He, he, he. Da li uopće koristite šampon?



M. BAČA: Ja više koristim trovremenjski Taft. A za šampon bi trebalo pitati suprugu.

STAK: Kako održavate kondiciju?

M. BAČA: Fizičkim radom.

STAK: Znači ne trenirate ništa posebno?

STAK2: A što radite dižete aute? Mercedese? :)

M. BAČA: Stanujem u Dugom Selu gdje imam veliko dvorište, redovito naručujem drva za zimu, ona dolaze u trupcima od 8 metara i onda ja to sam pilim i cijepam i to je cijeli niz fizičkih aktivnosti.



STAK: Živate u Dugom Selu. To znači da putujete u Varaždin?

M. BAČA: Da.

STAK: Koliko je to daleko?

M. BAČA: Oko 70km.

STAK: Sat vremena negdje, jel da?

M. BAČA: Tu negdje, manje.

STAK: I ne dosadi vam?

M. BAČA: Ne, nikada.

STAK: A putni nalozi?

M. BAČA: Mi kao djelatnici imamo plaćene putne troškove od strane ministarstva, tak da nema tu putnih naloga nego se jednostavno dobije mjesečna karta za prijevoz koja recimo nije dovoljna za pokrivanje goriva, ali to je luksuz koji si ja nadoplaćujem pa se vozim sa autom na posao. Mogao bi ići s autobusom, ministarstvo pokriva kompletne troškove autobusne karte.

STAK: Kakvo je stanje biometrije kao znanosti u Hrvatskoj? Da li se ona primjenjuje?

M. BAČA: U nekim dijelovima se primjenjuje, ali uglavnom poražavajuće. Zakon o zaštiti osobnih podataka nije unutar nekih svojih ovlasti definirao biometriju pa se onda sve i svašta smatra biometrijskim podatkom.

STAK: Što bi vi napravili da možete biometriju uvesti na faks? Imali uopće smisla uvoditi biometriju na faks?

M. BAČA: Sve ovisi što se želi postići. Ako vi želite biometrijom poboljšati poslovne procese onda ima smisla. Ako uvodite samo zato da onda nema smisla. Biometrija ko provjere da li narima to bi imalo samo po sebi... 

STAK: Biometrija baš za sigurnost?

M. BAČA: Ne mora biti baš za sigurnost. Biometrija je znanost koja se bavi identifikacijom i autentifikacijom. Znači sve je u ovisnosti o tome gdje se primjenjuje. Ali ne mora biti nužno primjenjiva u sustavima sigurnosti. Npr. plaćanje računa nema nikakve veze sa sustavima sigurnosti, jednostavno za identifikaciju osobe.

STAK: Koje su mane biometrije?

M. BAČA: Najviše korisnička prihvatljivost, privatnost osobe, primjerice termogram, jer se pomoću temperature može doznati da li osoba ima neku malignu bolest ili da li je seksualno aktivna.

STAK: Da li praktično primjenjujete biometriju u svakodnevnom životu?

M. BAČA: Ne.

STAK: Kakav je vaš odnos prema studentima? Zašto?

M. BAČA: Ne želim biti smeće prema studentima jer smatram

da svaki student zaslužuje odgovor i da sam ja tu radi studenata, a ne studenti radi mene.

STAK: Što mislite studenata FOI-a?

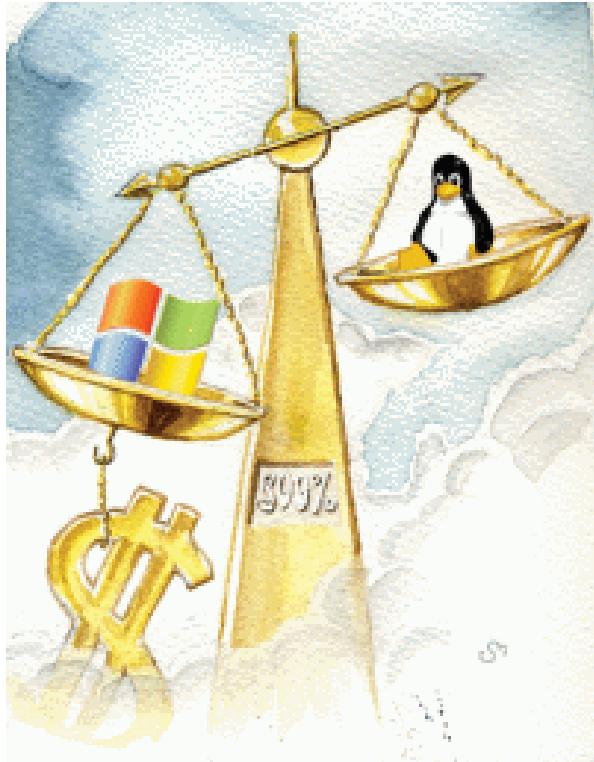
M. BAČA: Relativno dobra populacija, većina kao i na svim fakultetima, s time da su jako samostalni što smatram velikim nedostatkom, nema socijalizacije. Svi su, izrazimo se tako, „solo strijelci“, zbog čega se teško probijaju. Dosta su asocijalni. Nema udruženja bivših studenata FOI-a što je veliki problem. Inače studenti FOI-a su krasni i opće nemam pritužbi.

STAK: Jel znate što je to STAK?

M. BAČA: Kako da ne, bio sam na osnivanju.

STAK: I kako vam se svijelo?

M. BAČA: Za sada ste dobri zato što radite.



STAK: Windows ili Linux?

M. BAČA: Ja sam ljubitelj opet source-a, zato jer je besplatan i zato što smatram da komercijalna rješenja nisu dovoljno kvalitetna zato jer se razvijaju za strogo specijaliziranu grupu ljudi koji imaju novce. I onda ne možete očekivati kvalitetna rješenja. Odnosno, ako su kvalitetna onda su usko specijalizirana.

STAK: Koju platformu za razvoj projekata preferirate?

M. BAČA: Svejedno mi je, ali očekujem nešto praktično.

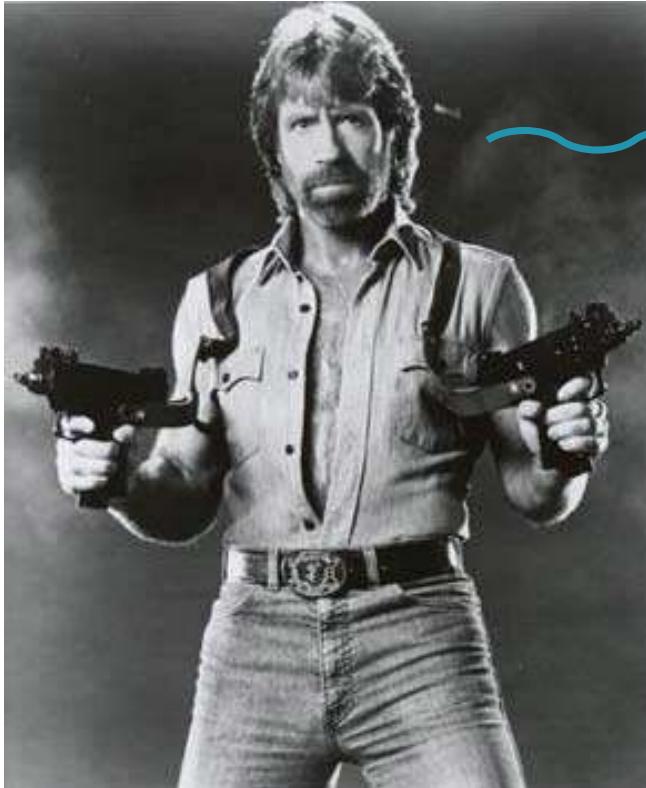
STAK: Da li ljudi rade kod vas diplomske rade?

M. BAČA: Da, ali imam ih jako malo. Jedan ili dva godišnje, zato jer tražim praktični rad a studenti nisu spremni za tako nešto.

STAK: Što mislite da je bitno da studenti FOI-a nauče?

M. BAČA: Nije toliko bitno da studenti nauče programiranje koliko bi bilo dobro da nauče kreativno razmišljati. Programiranju se uči ljudi u srednjoj, na fakultetu treba prikupiti neko šire znanje koje bi omogućilo kreativnost.

KUTAK za odmor :)



“...izbacio bih tjelesni s FOI-a i uveo kulturu ponasanja u društvo kako bi se na studentima poslijе vidjelo da su akademski građani...”



- Kako se zove najmanje parkiralište na svijetu?

- Slovenija

- Koje boje su slovenski patrolni čamci?

- Oba su plava.

dr.M.B. u mlađim danima, dok nije počeo koristiti šampion.) (op.dtp)

BALKAN CASE CHALLENGE 2007



Vjerojatno ste primijetili još prošli semestar plakate na FOI-u o Balkan Case Challenge. I možda ste se zapitali što je to, ili ste možda samo prošli pokraj i niste obraćali pažnju.

Balkan Case Challenge je međunarodno Case Study natjecanje namijenjeno studentima iz područja ekonomskih, tehničkih, političkih i pravnih znanosti. Na natjecanju sudjeluje 150 studenta iz slijedećih zemalja: Albanija, Austrija, Bosna i Hercegovina, Bugarska, Crna Gora, Hrvatska, Kosovo, Makedonija, Moldavija, Rumunjska, Srbija i Slovenija. Natjecatelji koriste case-study metodu razvijenu na Sveučilištu Harvard s ciljem korištenja moderne i praktično bazirane metode učenja. Postoje 4 kategorije natjecanja:

**BALKAN CASE CHALLENGE JE
MEĐUNARODNO CASE STUDY
NATJECANJE NAMIJENJENO
STUDENTIMA**

1. Business Case Challenge - Poslovno orijentiran case-study povezan sa ekonomskim razvojem jugoistočne Europe.
2. ICT Case Competition - Simulirana aplikacija ICT u određenom poslovnom kontekstu. Od studenata se zahtjeva da analiziraju poslovne infrastrukture te izrade integrirano ICT poslovno rješenje.
3. Low Moot Court - Simulirano suđenje na Međunarodnom sudu pravde.
4. Model United Nations - Simulacija UN sigurnosnog koncila.

Studenti su diplomatski predstavnici određene zemlje u UN-u te sudjeluju u raspravama i pregovaranjima o određenom problemu, te možda i rješe određene konflikte.

U svim kategorijama, studenti rade na stvarnim slučajevima u prethodno određenim timovima međunarodne strukture od 3 - 4 člana. Svoje ideje i rješenja prezentiraju sveučilišnim ekspertima i predstavnicima poslovnog svijeta. Slučajeve, koji se koriste u case-study natjecanju, izrađuju stručnjaci ili poslovni predstavnici koji su ujedno i sponzori Business i ICT natjecanja.

Zadnji dan natjecanja za sudionike Balkan Case Challenge organiziran je Dan karijera u suradnji s Austrian trade. Dan karijera izvrnsna je prilika za sve sudionike BCC da razgovaraju s menadžerima tvrtka koje se predstavljaju na Danu karijera, poput Erste bank, Kraft, Hofer, McKinsey&Company, Porche Holding, Wiener Stadtische itd. Istraživanje je pokazalo da 68% sudionika Dana karijera razgovara o poslovnim prilikama s potencijalnim poslodavcima, 10% pozvano je na razgovor za posao, dok je 30% ostalo u kontaktu s poslodavcima.

Ovogodišnji Balkan Case Challenge 2007 održan je od 20. do 25. svibnja 2007. u Beču u Austriji. Hrvatsku je predstavljalo 10 studenata iz cijele države. Studenti su pokazali široko znanje, visoku kompetenciju rada u timu te su zaslužno osvojili i vrijedne nagrade.

Međutim, moramo spomenuti da je među tih 10 studenata iz Hrvatske dvoje bilo sa Fakulteta organizacije i informatike.

**STUDENTICA ŽELJKA BANIČEK
I STUDENT MARTIN ŠTOKIĆ
NATJECALI SU SE U KATEGORIJI ICT
CASE COMPETITION**

Studentica Željka Baniček i student Martin Štokić natjecali su se u kategoriji ICT Case Competition i ostvarili zapažene rezultate. Internacionalni tim Željke Baniček ostvario je 1. mjesto, za što su članovi tima dobili vrijedne nagrade. Tim Štokić Martina nije uspio doći u finale, ali je Martin ostvario vrijedne kontakte



na Danu karijera. Čestitamo!!

Pobjednici ICT Case natjecanja:

1. mjesto: Željka Baniček (Hrvatska), Božidar Marunić (Srbija) i Christian-Marian Chifor (Rumunjska)
2. mjesto: Bojana Milutinovic (Srbija), Maxim Calancea (Moldavija), Silviu Dovancescu (Rumunjska)
3. mjesto: Marija Velickov (Srbija), Slaven Zillic (Hrvatska), Alexander Lozanovski (Makedonija)

Sve ostale informacije možete pronaći na web stranicama www.bccchallenge.org, a u nastavku možete pročitati kakav je osjećaj osvojiti prvo mjesto na jednom ovakvom natjecanju. Zahvaljujemo se Željki Baniček koja je pronašla vremena i napisala dojmove i doživljaje s ovogodišnjeg Balkan Case Challengea.

::EOČ

Iva Mihalic

KAKO JE PROŠLO BALKAN CASE CHALLENGE NATJECANJE U BEČU?

U Beču se od 20. do 25.05.2007. održavalo studentsko case-study natjecanje pod imenom Balkan Case Challenge 2007. Kako sam sudjelovala u ICT case study natjecanju, natjecanje za nas nije počelo tek u Beču već mnogo ranije. Naš ICT koordinator Robert Zimmermann poslao nam je case na kojem ćemo raditi 10 dana prije samog Beča. Tako smo moj tim i ja već tada počeli virtualno raditi na zadatku, koristeći razne načine virtualne komunikacije i polako smo izradivali naše idejno rješenje. Ovakav način rada u timu mi se poprilično svidio, premda je ponekad bilo teško objasniti svoje gledište na neki problem te objasniti svoje rješenje, posebice ako smo koristili asinkrone načine komuniciranja (e-mail).

Kolega Martin Štokić i ja te smo nedjelje krenuli na put za Zagreb kako bi se pridružili ostatku Hrvatske ekipe. Vožnja vlakom do Beča bila je duga i zamorna, prvenstveno zbog velike vrućine, mada je društvo bilo super i vodili smo vruće rasprave na razne teme. Nakon dolaska u Beč, na rasporedu smo odmah imali predavanje o samom natjecanju te o WUS (World University Service) organizaciji. Na tom predavanju prvi puta sam se susrela sa članovima svojeg tima uživo, Božidar iz Srbije i Cristian-Marian iz Rumunjske. Te večeri raspravili smo o svim rješenjima do kojih smo došli u proteklih 10tak dana te smo odlučili hrabro krenuti dalje u koncipiranju točnog rješenja. Cijeli ponедjeljak (21.5.) proveli smo u razgledavanju Beča, a navečer je na rasporedu bilo službeno otvaranje BCC koja se održavala u zgradici Sveučilišta u Beču. Na otvaranje je došla i Ministrica vanjskih poslova Austrije Ursula Plassnik. Po povratku u hotel, nakon same ceremonije krenuli smo marljivo raditi na našem rješenju do kasnih noćnih sati.



Utorak je bio dan polufinalnog natjecanja. Timove su rasporedili po 6 timova u jednoj grupi od kojih samo 2 tima prolaze dalje u finale. Nakon kratko prospavane noći, cijeli

jutro nastavili smo raditi na prezentaciji našeg rješenja. Žiri se sastojao od 2 člana te smo bili posljednji tim u prvom krugu polufinala, prije same pauze za žiri. Srećom, uspjeli smo bar jednom odraditi prezentaciju prije samog izvođenja prezentacije pred žirijem i sve je teklo glatko.

**POZITIVAN STAV I
VJERA U NAŠE RJEŠENJE
DAVALA NAM JE NADU DA
ULAZIMO U FINALE**

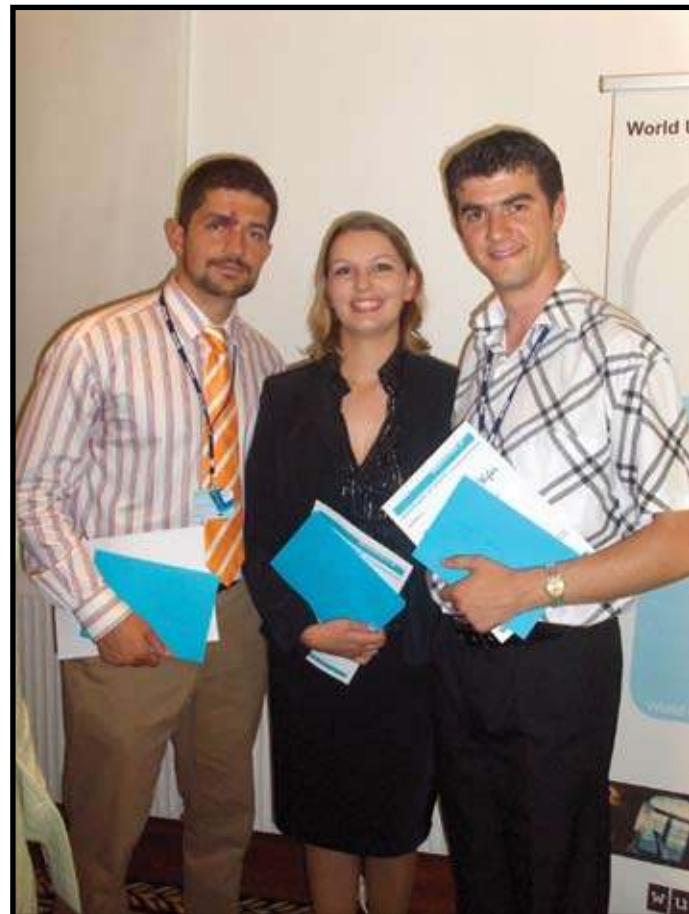
Nakon uspješno održene prezentacije u vremenskom roku od 20minuta, žiri je postavio samo jedno pitanje te smo i to uspješno riješili. Naravno, pošto timovima nije dopušteno gledanje ostalih prezentacija, nismo znali kako ćemo proći. Pozitivan stav i vjera u naše rješenje davala nam je nadu da ulazimo u finale. Odlučili smo večer provesti u opuštenoj atmosferi te smo odlučili vidjeti i noćni život Beča. Prije samog polaska saznali smo sretnu vijest da ulazimo u finale. Također smo dobili i feedback žirija što bi trebali popraviti na našem rješenju. Prolazak u finale bio je dodatni razlog da odemo van i proslavimo prolazak u finale.



Srijeda je bila naporan dan, ne samo zato jer nas je čekalo finale, nego je također bio i razlog neispavanost i umor. Nakon 2h sna, i cijelo-jutarnjeg rada na feedbacku žirija, kao i usavršavanju naše prezentacije, saznali smo da prvi predstavljamo rješenje u finalu od 4 tima koja su ušla u finale. Žiri se u finalu sastojao od 4 člana te je ovog puta bilo mnogo teže. Trema i stres uzeli su maha, ali sve u svemu, uspješno smo odradili prezentacijski dio. Slijedila su pitanja žirija te je ovog puta bilo mnogo više kompleksnih pitanja na koje je trebalo dati pravi odgovor. Nakon što je i to bilo gotovo, odlučila sam ići spavati. Zov Beča bila je jača od mene te sam sa cimericom Jelenom otišla u razgledavanje Beča što

se pokazalo kao pun pogodak za predivnu sunčanu večer. Za četvrtak je bio predviđen Job Fair ili Dan karijera na kojem su se predstavile mnoge uspješne tvrtke iz Austrije i svijeta. Među ostalim, tu se našao Kraft, Porsche Holding, McKinsey&Company, Erste bank, Wiener Stadtische, University of Graz itd. Predstavnici tih kompanija bili su menadžeri koji rade u tim kompanijama tako da je razgovor bio mnogo otvorenijeg tipa i moglo se saznati puno više o samoj kompaniji, radu u njoj te traženim kvalifikacijama. Meni se najviše svidio razgovor sa predstavnicima Krafta. Po rasporedu je to popodne bila predviđena službena ceremonija zatvaranja i proglašenje pobjednika BCC-a. Prvo su krenuli sa proglašenjem pobjednika Business case study natjecanja u kojem je tim sa Hrvatskim predstavnikom Vanco Balen osvojio prvo mjesto. Nakon toga, slijedilo je proglašenje Low Moot Court gdje smo imali jednu predstavnici, čiji tim nažalost nije ušao u finale. Zatim je slijedilo proglašenje ICT case study te je 3. mjesto zauzeo tim sa našim delegatom Slavenom Žilićem te je slijedio veliki pljesak. 2. mjesto osvojio je tim sa članovima iz Srbije, Moldavije i Rumunjske i zatim tišina. Svi su išekivali tko je pobjednik. Ostali smo mi i još jedan tim. Robert, ICT koordinator, počeo je čitati zemlje iz kojih potječu članovi tima koji je osvojio 1. mjesto: „Team members come from Croatia, Romania and Serbia“. Iz početka nisam ni bila svjesna da je pročitao naš tim, ali kad su svi počeli pljeskati i gledati nas, ustala sam i krenula prema pozornici sa svojim članovima tima. Ljudi su nam prilazili i čestitali nam. Nakon ICT, slijedilo je proglašenje Model United Nation u kojem je naš Duje Prkut osvojio nagradu najboljeg delegata.

CLANOVI TIMA KOJI JE OSVOJIO 1. MJESTO: „TEAM MEMBERS COME FROM CROATIA, ROMANIA AND SERBIA“



Sve u svemu, tih 5 dana provedenih u Beču bilo je naporno, malo se spavalо a puno radilo, raspored je bio popunjeno raznim aktivnostima, ali na kraju svega mogu reći da je bilo vrijedno svake kapljice znoja kao i svake minute manjka sna. Organizacija samog natjecanja bila je na samom vrhuncu, hrana u hotelu bila je odlična i sam hotel bio je odličan. Organizatori su se potrudili da u potpunosti znamo što nas čeka, kako se pripremiti za slijedeću aktivnost i kako kvalitetno provesti vrijeme u Beču. Sve u svemu, tih 5 dana provedenih u Beču bilo je naporno, malo se spavalо a puno radilo, raspored je bio popunjeno raznim aktivnostima, ali na kraju svega mogu reći da je bilo vrijedno svake kapljice znoja kao i svake minute manjka sna. Organizacija samog natjecanja bila je na samom vrhuncu, hrana u hotelu bila je odlična i sam hotel bio je odličan. Organizatori su se potrudili da u potpunosti znamo što nas čeka, kako se pripremiti za slijedeću aktivnost i kako kvalitetno provesti vrijeme u Beču.

Svakako bi preporučila svim studentima da se prijave na natjecanje jer ne samo da će mnogo naučiti, već će biti u mogućnosti ostvariti i vrijedne kontakte.

::EOČ

Željka Baniček



Interview s asistentom Damirom Horvatom

Damir Horvat, asistent na svim matematičkim kolegijima. Puno nas ima još metode za položiti, pa nam misli i razgovori često skreću na tu temu. (op. yeah right ;D) Kako smo prošli put napravili intervju sa profesoricom iz metoda, ovaj put smo odlučili saznati kakav je asistent iz metoda.

Kad smo išli pitati da li pristaje na intervju, asistent Horvat se jako iznenadio, da ne kažemo šokirao. Pa je počeo sa pitanjima: Di ste mene našli? Kud baš ja? itd, odmah smo znali da nismo pogriješili i da će biti zabavno. Uz silna nagovaranja uz pomoć asistenta Erjavaca (hvala lijepa) uspjeli smo. Nagovorili smo ga, dogоворили termin i jedva čekali kad će taj intervju.

Na sam dan intervjeta, neki od nas imali su popriličnu tremu koju su onda prenijeli i na druge. Da smo položili metode možda ne bi bilo treme, ali ovako smo morali paziti kako će to ispasti jer još je trebalo na ispit!! Ali zato je tu bila i treća strana koja nas je podrila i hrabrilala. Jednom kad smo ušli u kabinet sve je krenulo na bolje, trema nestala (ili smo je prenijeli na asistenta Horvata).

Kako je razgovor prošao možete pročitati u nastavku, nama je bilo zabavno! Hvala asistentu Horvatu što je pristao na intervju!

Razgovarali:

Maja Mikulić
Iva Mihalic
Nikola Krajačić

STAK: Jeste li vi matematičar?

D. HORVAT: Valjda jesam.

STAK: Zašto baš matematika?

D. HORVAT: Ostalo mi nije bilo interesantno, zanimala me informatika ali tada je bilo drugačije vrijeme nego danas pa sam odabrao matematiku. Inače me u početku zanimala povijest, ali sam je na kraju zamrzio.

STAK: Pa zašto?

D. HORVAT: Zbog profesorce (smijeh).

STAK: A zašto metode?

D. HORVAT: Pa zbog primjene koju možete imati kao informatičar, lakše je razumjeti problem ako se dignete na viši nivo apstraktnog razmišljanja.

STAK: Jeste li već s tri godine znali derivirati?

D. HORVAT: S tri godine nisam znao niti za sebe, a kamoli išta drugo. Ni u prvom razredu nisam ništa znao. Učiteljica je rekla da nikad niš ne bu od mene.

STAK: Koliko ste imali iz matematike?

D. HORVAT: U osnovnoj školi su bile opisne ocjene (kada je to bilo). U srednjoj 5, tj. u prvom razredu 4 a ostalim 5. A na faxu sve ocjene od 2 do 5. Ipak je tamo bila samo matematika.

STAK: Gdje ste studirali?

D. HORVAT: PMF – matematika.

STAK: Vaše mišljenje o matematičkoj katedri na FOI-u?

D. HORVAT: Najbolja katedra na fakusu, najorganiziranija, najpedantnija. Super funkcioniра.

STAK: Osjećate li se kao autoritet (na satu)?

D. HORVAT: Pa, ne znam.

STAK: Je li vam teško predavati?

D. HORVAT: Ma nije, nikad mi to nije bilo teško, to je najlakše. Predavao sam 3-4 mjeseca u školi prije nego sam došao na fax. Ipak sam ja završio profesorski smjer na fakusu.

STAK: Da li se vidite kao nositelj kolegija metoda?

D. HORVAT: Ne, tu sam di sam.

STAK: Ili vam je ljepše dok vam žena zapovijeda? ;D

D. HORVAT: Pa čujte, znate kak je, žene uvijek vode glavnu riječ.

STAK: Što mislite o profesorici

Divjak? Šefica?

D. HORVAT: Ne doživljavam je kao šeficu. Ona je osoba puna energije. Uopće nije kao šefica, ima previše razumijevanja.

STAK: Da li inače volite dok žena dominira?

D. HORVAT: Ni jedna mi niš ne govori.

STAK: Da li ste oženjeni?

D. HORVAT: Ne.

STAK: Imate li curu?

D. HORVAT: Ne.

STAK: Pa što čekate?

D. HORVAT: Pitajte njih.

STAK: Da li bi vam cura morala biti matematičarka?

D. HORVAT: Ne daj Bože!! :)

STAK: Da bi cura bila vaša, kakva bi morala biti?

D. HORVAT: A ne biram puno. Duhovita, puna razumijevanja za moje bedastoće.

STAK: Manekenka ili domaća?

D. HORVAT: Ma domaće su bolje.

STAK: Da li mislite da samo žena mora prati, peglati, kuhati ili bi se i vi ponekad primili usisavača?

D. HORVAT: Ha, pa sada.. Ne mora, ali ne znam baš da li bi se primio pranja suđa. Još se nisam našao u takvoj situaciji, mislim da ne bi, ali nikad se ne zna.

STAK: Još malo pitanja o ženama?

D. HORVAT: A ja baš imam puno iskustava po pitanju žena, naravno pod navodnicima. (smijeh)

STAK: Po fakusu kruži mišljenje da ste popustljiviji prema studenticama, što vi mislite o tome ili je to samo krivo shvaćeno?

D. HORVAT: Možda malo jesam, ali ne previše.

STAK: Bio je jedan ispit gdje ste izdvojili studente od studentica, možete nam to objasniti?

D. HORVAT: A to je bio prvi kolokvij iz OPM-a, imali smo ispit kasnije i žurio sam, a studentica je uvijek manje, pa sam odlučio prvo njima ispraviti a onda ako još stignem i koliko stignem ostalima.

STAK: Razmišljate li matematički?

D. HORVAT: Valjda razmišljam, drugačije ne znam.

STAK: a li sve što vidite odmah stavlјate u šablonu?

D. HORVAT: Sve što vidim, pa ne baš.

STAK: Koji vam je najdraži potprostor?

D. HORVAT: Ha, ha, ha!! Nisam nikad o tome razmišljao. Svi su dobri. Čim je potprostor onda je lijep.

STAK: Koje vam je najdraže područje matematike?

D. HORVAT: Geometrija.

STAK: Koji vam je najdraži matematičar ili možda matematičarka?

D. HORVAT: Nemam pojma, pa svi su napravili nešto značajno.

STAK: Ok, onda neki koji je napravio zanimljivi teorem?

D. HORVAT: Hm.., a znam, ima jedan iz teorije skupova. „Ne postoji skup svih skupova!“, to znači da nema skupa koji bi sam sebi bio element. Cantor je to rekao ili.. ne znam više.

STAK: Bavite li se ičim drugim osim matematikom u životu?

D. HORVAT: Ne, jer nemam slobodno vrijeme, a kad imam onda spavam.

STAK: Jeste li gledali film Genijalni um?

D. HORVAT: Nisam, pa kad bi.

STAK: Imate li TV doma?

D. HORVAT: Ha, ha, ha, imam, imam i TV i kompjuter i laptop i liniju.

STAK: Kakve filmove volite?

D. HORVAT: Akcijske, i komedije. Ali ne one komedije gdje se jedanput nasmiješ i gotovo.

STAK: Volite li čitati? Kakve knjige?

D. HORVAT: Kak mislite? Kao lektiru? A, ne baš. Čitam samo ove matematičke knjige, drugo ne.

STAK: A muzika?

D. HORVAT: Domaća.

STAK: Domaća kao narodna?

D. HORVAT: Da, narodna.

STAK: Tamburice?

D. HORVAT: E, baš to!

STAK: Kakav ste bili kao student?

D. HORVAT: A kakav bi bio. Ustao se ujutro, otišao na faks, predavanja, pa nešto pojesti i onda na stan i spavati. A u petak što prije doma.

STAK: Što inače pijete, alkohol i to?

D. HORVAT: Pa sve, normalno. Kako bi inače živio?

STAK: A voda?

D. HORVAT: Voda ni u cipeli nije dobra, znate kako se kaže.

STAK: Pivo ili vino?

D. HORVAT: Kao zagorac moram reći vino, ali i pivo je dobro.

STAK: Gemiš?

D. HORVAT: Pa naravno!

STAK: Jeste li se napili kada?

D. HORVAT: Ne brojim više koliko puta.

STAK: Najdraža hrana?

D. HORVAT: Kotlet s krumpirom.

STAK: Da li kuhate?

D. HORVAT: A ne, umrli bi od gladi kada bih ja kuhao.

STAK: Kako održavate liniju?

D. HORVAT: Ha, ha, ha. To se i ja pitam. To od briga mršavim.

STAK: Zašto ste uvijek u košulji?

Nosite li u privatnom životu nešto drugo? (op. Ovaj put je bio u majici)

D. HORVAT: Nisam primjetio. To kaj imam to si obučem, kaj je doma spremno. Ali da, imam puno košulja.

STAK: Otkud ste vi uopće.

D. HORVAT: Tu okolica Varaždina, 12km.

STAK: Sviđa li vam se Varaždin?

D. HORVAT: Da, sviđa mi se, miran gradić, raj na Zemlji. Nije kao Zagreb. Zagreb me živcira, tramvaji, gužva. Poludim kad moram u Zagreb.

STAK: Gdje se vidite za 10 godina?

D. HORVAT: Nemam pojma. Nigdje (smijeh). Ne gledam tako daleko.

Nemam nikakvih planova. Sve kaj planiram uvijek propadne, tako da onda ne planiram ništa.

STAK: Da li se uvijek vidite kao

profesor na fakultetu ili možda u srednjoj ili osnovnoj školi?

D. HORVAT: Ne znam. Di sam jesam. Radio sam malo u školi i bilo je ok. Dodjem, napravim što moram i gotovo, mogu doma. A na faksu morate biti cijeli dan, ali tu su ipak odrasli ljudi.

STAK: Da li bi radili neki istraživački rad?

D. HORVAT: Nikako, osim ovako malo za sebe, kao hobi. Ne zanima me to, zato sam odabrao profesorski smjer.

STAK: Kakav je asistent Erjavec kao cimer?

D. HORVAT: Super je. Odličan

STAK: Da li rješavate zadatke skupa?

D. HORVAT: Ma ne, pa cijeli dan rješavamo zadatke još da i skupa. Pričamo, zabušavamo, he, he, he.

STAK: Imate li matematičke večeri?

D. HORVAT: Nemamo, dosta je cijeli dan, još navečer!!

STAK: Kuda izlazite?

D. HORVAT: Nikuda. Tu i tamo sa susjedom odem negdje, niš posebno.

STAK: Volite li ići na večere i ples?

Jeste li više za službenije izlaske ili više volite nešto ležerno?

D. HORVAT: Nisam nikada bio. Ja sam za ništa, doma je najljepše.

STAK: Igrate li igrice na kompjuteru?

D. HORVAT: Naravno. Prije puno više, sada nemam više vremena. Heroes of Might and Magic igram, sada je petica izašla, ali nemam vremena.

STAK: Sudoko?

D. HORVAT: Sudoko? Što je to? A, ne to. To ne volim. Volim gdje ne treba puno razmišljati.

STAK: Najteža jednadžba ili nejednadžba koju ste ikada riješili ili niste?

D. HORVAT: Ne sjećam. Ako ne ide ostavim na miru i gotovo, ne mučim se.

STAK: Da li vam se dogodi da ne znate riješiti zadatak i što onda?

D. HORVAT: Malo se živciram, ali onda se smirim i odustanem.

STAK: Da li se dogodi da na predavanju nešto ne znate riješiti ili kad vas student pita pa ne znate?

D. HORVAT: Ja uvijek na početku naglasim da ne znam sve, pa me to nekako može izvući. A ako me netko nešto pita i onda ne znam onda kažem da će pogledati pa donesem slijedeći put. Ili će pitati nekoga.

STAK: Sin ili Cos? Zašto?

D. HORVAT: Ah, ne znam. Pa graf im je isti, samo translatiran sin ide kroz nulu, ishodište a cos ne. To je jedina razlika. A ako ćemo promatrati novčano, onda cos je ne ide kroz nulu. Pa je to finansijski bolje.

STAK: Ali ide i u minus??

D. HORVAT: A istina, ali dogodi se i u bunci da odete u minus, pa uvijek se može u dozvoljeni minus. E znam, absolutni cos! ;D

STAK: Najdraža nepoznаница?

D. HORVAT: Kako to mislite? Ako mislite na slovo, nemam je, ne smijete se emotivno vezati za slova. Zato ja uvijek kombiniram sva slova, hmm.. još nisam Ž upotrijebio. Studenti se uvijek zeznu s tim slovima, ja im dam „u“, a onda oni ne znaju kaj bi jer nije „x“.

STAK: 0 ili 1?

D. HORVAT: Ja uvijek kažem da su to najljepši brojevi. S njima je najlakše sve raditi. Najlakše zbrajati s 0, a najlakše množiti s 1, a i s nulom isto. A ako moram birati onda opet kao i prije 1, tako da nije 0 (novčano).

STAK: Sanjate li matematičke snove?

D. HORVAT: Nisam još nikada.

STAK: Čitate li Studentski list? Što mislite o njemu?

D. HORVAT: Samo sam prolistao, nisam čitao. Ali dobar je.

STAK: Da li vam je neugodno zbog ovog intervjuja? Ili će vam biti kada izade Studentski list sa intervjoum unutra?

D. HORVAT: Pa nije, nisu teška pitanja. A kad izlazi sljedeći broj da se ne pojavljujem onda (smijeh).

STAK: Može neki matematički vic za kraj?

D. HORVAT: Ne znam sada neki posebni. Ostavite prazno, ili tri točkice.

D. HORVAT: ...

STAK: Onda nam sada riješite jedan zadatak? (op. imali smo već pripremljen)

D. HORVAT: To sad moram riješiti? Ručno? Pa trajat će to.

STAK: Imamo mi vremena. Budemo skenirali i stavili uz intervju.

D. HORVAT: Skenirali?!? (smijeh) Komentari za vrijeme rješavanja zadatka:

D. HORVAT: Ovako, moram dva polinoma uzeti...ovo ne može biti 1, to je krivo zadano. **STAK:** Nemojte sad prilagođavati da vam bude lakše.

D. HORVAT: Pa nisam, ako ovako ostavimo onda nema rješenja i gotov sam, jer linearni operator mora djelovati na vektorskome prostoru, a ako je jedinica.. (op. hrpa matematičkih stvari koje mi ne razumijemo)

.. onda nema rješenja. I hoćete li da ostavim ili da promijenim.

STAK: Promijenite!!

Nakon par minuta...

STAK: Još papira?

D. HORVAT: Može još jedan.

Zadani je oblikov derivačnja.
 $d(x^2 + 2x^3 + 3x^4) = 2x + 6x^2 + 12x^3$
 Gdje je P_3 stupanj polinoma i moguće x stupanj ravnoprav je m.
 Zadani je: d. Vrednost operatorka oblikov na ekranu, rezultat, konačni odgovor.

(Ljubica)

$$\begin{aligned} &G_{1,2,3,4} x + b_1 x^2 + c_1 x^3, \quad G_{2,3,4} x + b_2 x^2 + c_2 x^3 \\ &d(\alpha(G_{1,2,3,4} x + b_1 x^2 + c_1 x^3) + \\ &\quad + \beta(G_{2,3,4} x + b_2 x^2 + c_2 x^3)) = \\ &= d((\alpha a_1 + (\alpha b_1 + \beta a_2)x + (\alpha b_2 + \beta b_3)x^2 + \\ &\quad + (\alpha c_1 + \beta c_2)x^3) = \end{aligned}$$

Rezultat je nulpolinma \Rightarrow
 $a = 0, \quad 2b = 0, \quad 3c = 0$
 $a = b = c = 0$

$\Rightarrow \text{ker } d = \{e \mid e \in \mathbb{C}\}$
 $d(d) = 1 \quad \text{kombinacije linijarnih}$

$$\begin{aligned} &= \alpha a_1 + \beta a_2 + 2(\alpha b_1 + \beta b_2)x + \\ &\quad 3(\alpha c_1 + \beta c_2)x^2 = \\ &= \alpha(a_1 + 2b_1x + 3c_1x^2) + \\ &\quad + \beta(a_2 + 2b_2x + 3c_2x^2) = \\ &= \alpha d(a_1 + 2b_1x + 3c_1x^2) + \\ &\quad + \beta d(a_2 + 2b_2x + 3c_2x^2) \\ &\Rightarrow d \text{ je linearni operator} \end{aligned}$$

Im d = ?
 $r(d) + d(d) = \dim P_4$
 $r(d) + 1 = 4$
 $r(d) = 3$
 $\dim P_3 = 3$
 $\Rightarrow \text{Im } d = P_3$
 vba

Nakon još nekoliko minuta...

STAK: Papira?

D. HORVAT: Pa valjda bu dosta sada. Još nekoliko minuta... (op. brz je, nije mu dugo trebalо)

D. HORVAT: Evo, valjda nisam niš fulao. Valjda nećete detaljno gledati.

STAK: Budemo dali prof. Divjak da pregleda ;D

U razgovor se ubacuje asistent Erjavec, naravno uz naš nagovor!

STAK: Imate li neko pitanje možda?

Z. ERJAVEC: Nemam! Ali me zanima zašto neće ići na rafting?

STAK: Evo, i to je pitanje?

STAK (prema D.HORVAT): I zašto?

Z. ERJAVEC: Asistenti u 6. mjesecu idu na rafting, sada njega nagovaram, a on ne želi. Sada moram voditi suprugu!

D. HORVAT: Ne znam plivati, ha, ha, ha.

STAK: Imamo još jedno pitanje po

narudžbi. Da li je dužina bitna?

D. HORVAT: Mislite kao crta? Pa bitna je, naravno. Treba razlikovati dužinu (crtu) od duljine (broj)!

STAK: I to je to! Je li bilo strašno?

D. HORVAT: Nije.

STAK: Jesmo li bili dobri?

D. HORVAT: Jeste.

STAK: Možemo li dobiti dva iz metoda?

D. HORVAT: Ha, ha, ha! (op. ovo smo shvatili kao ne) A kada ćete?

STAK: Sada, odmah na prvom roku?

D. HORVAT: I vrijeme vam je. (op. bolje da nismo pitali, sada očekuje da idemo, a joj)

Tihomir Hunjak

dekan 2007/2008 & 2008/2009

Od 01.10.2007. fakultetom će upravljati novi dekan, prof.dr.sc. Tihomir Hunjak. Kratki intervju za Studentski list odradilo je troje člana STAKa: Janja Petričušić, Irena Husnjak i Darko Ilić Šikelj.

Stekli smo dojam da će fakultet još jedan mandat za redom imati dekana posvećenog studentima, dekana koji puno očekuje od drugih, ali i od sebe, dekana od velikih riječi, ali i od djela... dosta hvale. Kritike dogodine! Jedino smo se svi odreda zbumili i uplašili kada smo ušli u kabinet profesora gdje nas je dočekala interesantna scena: Profesor sjedi za svojim stolom, a pored stola još jedan, kartonski Hunjak u realnoj veličini. Sasvim dovoljno za fau efekt!

STAK: Možete li nam reći zašto ste se kandidirali za dekan?

Mislim da se tokom prošlog mandata nisam uspio posvetiti maksimalno Fakultetu i osjećam da bi ovaj mandat mogao kvalitetno odraditi. U prošlom mandatu dogodilo mi se, naime, da mi je bivša rektorkica ponudila mjesto prorektora na Sveučilištu, koje sam unatoč velikoj dilemi, prihvatio. Druga godina mog dekanskog mandata opteretila je zato tadašnje prodekanu profesoricu Divjak i profesora Redepa, pa bi ja iskoristio ovu priliku da im se zahvalim na pomoći koju su mi pružili.

Ali upravo iskustvo koje sam stekao obnašajući funkciju prorektora, znanja i poznanstva stečena dugogodišnjim učestvovanjem u raznim projektima, dala su mi je još jedan razlog za kandidaturu. Primjerice, bio sam jedan od pet voditelja dokumenta (dokument pod nazivom "Razvoj znanstvenih institucija") na 2. kongres hrvatskih znanstvenika koji se održao pod nazivom: „HRVATSKA 2010. – DRUŠTVO UTEMELJENO NA ZNANJU“, jedan sam od članova Savjeta za financiranje znanstvene djelatnosti i visokog obrazovanja, radio sam na projektu TEMPUS (Trans-European-Mobility Scheme for University Studies), imam iskustva u javno-privatnom partnerstvu itd.

Mislim da sam u ovom trenutku u takvoj situaciji da je još jedan moji mandat najbolje rješenje za fakultet.

STAK: Što mislite promijeniti na FOIu? Koji su Vam glavni ciljevi kao dekan?

Na kraju mog mandata fakultet treba biti uspješniji nego u trenutku kada preuzmem dužnost. To je glavni cilj.

Teško je sada pričati o konkretnim promjenama, pogotovo o onim naglim, jer one uvijek stvaraju velike probleme i nisu nam potrebne. Možda je izlizana metafora, ali je u potpunosti primjenjiva u ovoj situaciji - Fakultet je kao veliki brod. Morate gledati 2 km unaprijed, te na vrijeme pripremiti sve za promjene koje se isplaniraju. Trebate zavezati kontejnere, postaviti ljude na prava mjesta i tek onda možete početi pažljivo okretati kormilo.

Na fakultetu rade inteligentni ljudi, koji imaju i svoje osobne interese koji nisu uvijek u potpunosti sukladni s dogovorenim zajedničkim prioritetima. Zbog toga treba dobro procijeniti do koje se mjeru konzultirati prilikom donošenja neke odluke (jer različiti stavovi proširuju vidike), a kada treba preuzeti odgovornost za donošenje odluka pripremljenih u užem krugu. Mislim nešto energetičnije upravljati fakultetom, preuzimati više rizika, skratiti trajanje sjednica i sl., ali sa druge strane očekujem veliku potporu od svih profesora jer svi trebamo imati isti zajednički cilj, a to je prosperitet fakulteta.

STAK: Možete li navesti neke konkretnе ciljeve?

Svaki fakultet djeluje na dva područja: znanstvenom i obrazovnom. Smatram da je onaj znanstveni dio važniji, ali to samo stoga što je on preduvjet za onaj obrazovni dio. Jedino kvalitetni nastavnici koji se razvijaju na području znanstvenog rada, mogu osigurati kvalitet same nastave.

Drugi dio priče su kvalitetni studenti. Imamo određene statističke pokazatelje koji nam govore da interes za FOI kod maturanata pada, i da se kvaliteta samih studenata koji upisuju fakultet snizila. To se vidi kako po njihovim ocjenama iz srednjih škola, tako i iz ocjena na samom fakultetu, gledano na pojedinačnim kolegijima. Jedan od primarnih ciljeva i zadatka koji stavljam pred sebe je osigurati kvalitetnije studente na FOIu, a to znači mijenjati upisnu politiku, to znači isto tako mijenjati načine predstavljanja fakulteta u jedan razumljiviji i potencijalnim studentima primamljiviji oblik. Do sada smo tome pristupali uglavnom entuzijastički, ali to vrijeme je prošlo. Planiram angažirati profesionalnu tvrtku za stvaranje identiteta i prezentiranje fakulteta u najkraćem mogućem vremenskom razdoblju.

STAK: Što konkretno mislite mijenjati u bolonjskom sustavu na FOIu?

Mislim da nema potrebe da se mijenja nešto što funkcioniра dobro. Na FOI se po svim pokazateljima, u visokoj mjeri pridržavamo standarda koje Bolonja

nameće i to uz velike žrtve profesora, a i studenata. Jer sada i jedni i drugi imaju više posla.

Čim se pokaže da nešto ne valja ili da se može uraditi bolje, reagirati ćemo bez zadrške, kao i do sada.

STAK: Mislite i da bi dekan i uprava trebali uvažavati kritike studenata na račun profesora, asistentata ili dr. u većoj mjeri nego dosada? Mislite li nešto konkretno poduzimati u vezi toga?

Apsolutno da! Svakoj primjedbi treba se posvetiti velika pažnja, jer kritike studenata su najčešće utemeljene i nisu motivirane malicioznosću.

Studenta koji se žali zaštiti ćemo anonimnošću do trenutka utvrđivanja činjenica na kojima se temelji njegov prigovor, jer od studenata se naravno očekuje da izade iz anonimnosti i argumentira svoja stajališta prije nego se poduzmu određene mjeru na temelju njegove izjave.

Isto tako, pružiti ćemo svim studentima koji pokažu želju i ambiciju za djelovanjem na fakultetu, pogotovo kada je u pitanju zastupništvo studenata, maksimalnu potporu, bilo da je riječ o Studentskom zboru ili nekim drugim studentskim udruženjima. Mislim da je trenutno predstavništvo studenata na FOIu preko Studentskog zbora sramotno slab i poduzeti će sve da to promijenim. Ali tu je Fakultet nemoćan bez pomoći studenata. Studenti se trebaju nama obratiti i pokazati želju za promjenom. Kao u poslovici: „Pomognite nam da vam pomognemo“.

STAK: Želite li nešto poručiti studentima? Profesorima?

Želim. Studentima bi poručio da život traje kratko i savjetujem da ga proživite uvijek imajući na umu svoje prioritete.

1. Gledajte završiti fakultet u najkraćem vremenskom roku
2. Uvijek promatrajte što se događa oko vas i NE PRPUSTITE PRILIKU utjecati na procese koji su bitni za vašu budućnost
3. Borite se za svoje interese, uvijek vodeći računa o temeljnim etičkim principima i svojim pravima

Profesorima poručujem da kvalitetan student možda još i može nešto postići bez kvalitetnog profesora, ali profesor ne može ništa bez studenta. Ne smijemo sjediti i očekivati da nas studenti pronađu u džungli informacija i reklama, moramo promovirati naš fakultet!

::EOC





Jack Welch u Zagrebu

Utorak, 15.5.2007, oko 14:30

- Ideš u četvrtak u Zagreb na Welch-a?
- Daaaaaaa!!!

Četvrtak, 17.5.2007,

5:30 (Zvoni budilica). Još pet minuta...

6:00 (Sasvim slučajno otvaram oči i bacim pogled na sat.) <cenzura> (.i jurim u kupaonicu. Bus nam kreće u 6:30) Nema šanse da stignem.

6:07 (Izlazim iz studentskog doma ponosna jer sam upravo oborila vlastiti rekord minimalnog vremena utrošenog na spremanje za izlazak – inače mi treba bar 20ak minuta, ali i dalje u strahu jer ne znam da li ćemo stići na vrijeme) Bok ljudi, sorry sto kasnim..

6:30 Krenuli smo na vrijeme, pffffju.. Jele , Matija , Kinez i ja (Za značajne – na žalost teleport još nije izumljen – dobra teta čistačica iz doma nas je prebacila do autobusnog kolodvora. Uvijek čistačice spase stvar.)

9:15 Ron Adner – predavač na prestižnoj poslovnoj školi INSEAD i vodeći svjetski stručnjak za poslovnu strategiju i inovacije

Znate li da čak tržišno najzanimljivije inovacije, poput 3G mobitela, u najboljem slučaju imaju maksimalno 10% šansi da zažive na tržištu? Unatoč tome, u njih se ulažu milijarde dolara; bez njih se ne može – neizbjegne su. Adner je u predavanju na primjeru 3G mobitela dočarao tijek inovacije od formiranja ideje do realizacije, te dao pregled rizika koji utječu na uspješnost inovacije – od unutarnjih rizika koji dolaze iz same kompanije i na koje kompanija može utjecati, do onih vanjskih na koje se uglavnom ne može utjecati. U školama uvijek čujemo kako je inovacija bitna, ali gledajući kako se u tom primjeru idealne situacije troškovi konstantno rastu dok se istovremeno šanse za uspjeh drastično smanjuju, pitala sam se – da li baš moramo inovirati. Naravno, to je retoričko pitanje.

11:00 Pauza

E, to se zove pauza između predavanja! Kad bi na faksu imali takve, svi bi voljeli ići na predavanja. Ispred dvorane su strateški bili postavljeni stolovi s keksima, kolačima i šankovi s raznim pićima, a mi smo strateški lutali od jednog do drugog.

11:30 Fritz Kroeger – potpredsjednik u konzulantskoj kući A.T.Kearney, specijalist za područje rasta i strateškog razvoja

Prema analizi podataka baziranih na vrijednosti dionica, Hrvatska se u matrici rasta pozicionira u grupi value grower, što ukazuje na postojanje potencijala koji bi se mogao iskoristiti. Ovoj grupi pripada i većina naših industrija i djelatnosti. Iznenadeni potencijalno vrlo dobrom perspektivom države (ukoliko bi se razvila dobra strategija), sa zanimanjem smo pratili usporedbu drugih država i lijepo naše po

djelatnostima. Dotaknuvši se i bankarstva, Kroeger dobro namjerno poručuje: "Ne želite prodati sve banke – mogle bi vam trebati!". Nažalost, u vrijeme ovog predavanja, VIP loža je još uvijek bila prazna jer su se VIPovi odlučili pokazati samo na druženju s Welchem, pa ljudi koji bi u ovom trenutku mogli utjecati na gospodarstvo države nisu čuli Kroegerove savjete. Ipak, na mladima svijet ostaje, pa vam prenosim zaključak prezentacije – možda ćete ga biti u poziciji iskorisiti .

„1. Secure and restructure

- Shipyards and Chemicals require a sharp niche focus and further restructuring.

2. Selectively build

- Food and Insurance require consolidation... and growth
- Utilities allow building a national champion

3. Grow and expand

- Construction needs consolidation and to be positioned for expansion.“

12:15 Velimir Srića – redoviti profesor, prodekan za međunarodne odnose na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu

Profesor Srića je rekao nekoliko motivirajućih riječi o liderstvu koje su također bile i uvod u razgovor s Welch-em. Umjesto sažetka njegovog izlaganja slijede neki citati:

„Pobjednikom se ne postaje samo borbor protiv neprijatelja u okolini, već boreći se protiv neprijatelja u sebi, svojih mana, sitnih interesa i gluposti. Pobjednik radi na sebi i živi svoj san, on se ne bori samo protiv neprijatelja u okruženju. Proaktivan je i uporan, no to kod nas ne prolazi.“

„Prvi put u životu imamo situaciju u kojoj dolaze oni koji imaju više znanja nego oni koji su već tu. ... Mi se danas bojimo velikih ličnosti koje je će nešto pokrenuti. Puno je lakše biti u birokratskom sivilu prošlosti nego hrabro krenuti naprijed.“

13:00 – 14:20 Pauza za ručak

Sjećate se prošle pauze? Ona je bila odlična, ali ova je bila pravo gurmansko otkriće!



14:20 – 14:40 Uvodni film o Jacku Welchu

14:50 JACK WELCH – Predsjednik i glavni izvršni direktor General Electrica od 1981. do 2001.godine

Menadžer stoljeća, koji je svojom neposrednošću uspio fascinirati publiku, u svojoj karijeri vodio se idejom da su ljudi ono najbitnije u svakoj organizaciji; 50-60% svakog dana provodio je radeći s ljudima trudeći se motivirati ih i pomoći im da se poslovno izgrade. „Direktor ljudskih resursa bi trebao biti jednako važan, ako ne i važniji od finansijskog direktora“ – kaže Welch. Za birokraciju kaže da je to „kao da imate deset pokrivača na sebi – ako izadete van tako pokriveni ne znate odrediti koliko je zapravo hladno“. Drugim rječima, birokracija djeluje kao prigušivač djelovanja vanjskih utjecaja. Zato Welch savjetuje – „izbacite slojeve, izbacite birokraciju, zviždite joj dok sama ne odustane i ode“.

Kada je došao na čelo GE bio je suočen s dobrostojećom, ali tromom, birokratskom kompanijom. Vođen idejom „promjeni se prije nego to moraš“ krenuo je u restrukturiranje nebi li stvorio pokretnu i fleksibilnu organizaciju kakava bi mogla opstati u današnjim tržišnim uvjetima. Restrukturiranje uvijek sa sobom povlači otkaze, pa je tako bilo i u ovom slučaju – 150000 otkaza. Upravo ova brojka je ono zbog čega mu se često pridaje epitet „najkontroverzniji manager“. Međutim, upravo zahvaljujući njegovom restrukturiranju GE je izrastao u još većeg diva, učetverostručio svoju vrijednost te danas broji preko 300000 zaposlenika i još zapošljava. Da li bi GE zapošljavao toliko zaposlenika danas da nije došlo do restrukturiranja, pitanje je koje nikad neće dobiti odgovor (ali odgovor možemo pretpostaviti vodeći se primjerima velikih kompanija koje nisu reagirale na vrijeme, otpustile mnoge ljude, raspale se u manje dijelove ili u potpunosti propale.)

Njegova politika 20-70-10 (20% najboljih radnika ima najbolje plaće i najbolji tretman, 70% srednje dobrih radnika ima srednje dobar tretman i njih treba dodatno motivirati nebi li više napredovali, 10% najlošijih dobiva otkaz – ali tek nakon što se s njima pokušalo raditi i osposobiti ih da kvalitetno obavljaju posao), druga je stvar koja ga čini kontroverzним. „Kako može svake godine otpustiti 10% ljudi?“, „Kako spava noćima?“ pitanja su koja su ga zapljuskivala iz publike, na što se vješti govornik zahvalio, rekao da izvrsno spava i dao usporedbu organizacije i nogometne momčadi: „Onih 20% koji daju golove i odgovorni su za rezultate imaju najbolji tretman i najviše su plaćeni, 70% srednje dobrih je potrebno dodatno motivirati i dodatno s njima raditi nebi li neki od njih prešli u gornjih 20%, a onih 10% prodajete, želite ih se rješiti i kupiti nove, bolje...tako je i organizaciji.“

Šokiran spoznajom da su ljudi u Hrvatskoj često pasivni, indiferentni, da se boje odati svoje ideje i ne vole uspješne poručuje nam da moramo cijeniti uspjehe i hvaliti uspjehe, te ne dozvoljavati da oni ostaju neprimjećeni.

Na posljednju rečenicu nadovezala bih se s još jednim citatom iz predavanja Velimira Sriče:

„Postoje ljudi koji su bolji, oni koji su još bolji, i oni koji su još, još bolji. U različitim situacijama možemo biti ili bolji ili još bolji ili još, još bolji. Bitno je prepoznati svoju poziciju i prihvati da ne možemo uvijek biti najbolji. Tek se u tom trenutku prestajemo boriti s „neprijateljem u sebi“ i postajemo lideri – poput Jack-a Welch-a.“

„Welch nije velik zato što je GE bio velik dok ga je on vodio, nego zato jer je GE postao još veći nakon njega....Radi njega je GE napredovao – izgradio ga je da može napredovati“ (Darko Marinac, Podravka)

16:20 Još jedna pauza

16:45 Okrugli stol “Leadership u jugoistočnoj Europi”

Sudionici su bili vodeći ljudi najvećih i najuspješnijih tvrtki jugoistočne Europe: Igor Bavčar, predsjednik uprave, Istrabenz, Slovenija, Dubravko Grgić, predstavnik koncerna Agrokor, Gordana Kovačević, predsjednica uprave, Ericsson Nikola Tesla, Darko Marinac, predsjednik uprave Podravke i predsjednik nacionalnog vijeća za konkurentnost, Predrag Mihajlović, zamjenik predsjednika Izvršnog odbora Komercijalne banke d.d., Srbija

Iskreno, nisam su uspjela skoncentrirati na njihov razgovor, jer su mi glavom kolale misli. S jedne strane, bila sam oduševljena idejama koje sam imala priliku čuti tijekom dana, i s druge strane razočarana time da su „veliki igrači“ došli na Welcha samo da bi ga omalovažavali i provocirali pitanjima kako je mogao otpustiti tolike ljudi. Ne omalovažavajući činjenicu da je 150000 jako puno ljudi, prevedeno u mjerilo Hrvatske, to bi bilo nekoliko tisuća. Kolike tisuće i tisuće su u Hrvatskoj radile mjesecima bez plaća, koliki su dobili otkaze bez da ih je itko na to pripremio, bez da im je pokušan naći alternativni posao, bez da im je rečeno zašto (što u GE nije bio slučaj – upravo suprotno!). Ono što želim reći

je – tko su oni da mu sude? Nitko nije nepogrešiv, pa ni oni. Zašto su se uhvatili za Welcheve, uvjetno rečeno, krive postupke umjesto da iskoriste jedinstvenu priliku i koncentriraju se na korisne ideje koje su imali priliku čuti, a od kojih mogu samo profitirati u životu – bilo kao privatne ili kao poslovne osobe. Život je niz odabira – nekad odaberemo ispravno, nekad pogrešno, ali greška nije greška ukoliko smo iz nje naučili. Drugi dio misli je bio sanjarski/filozofski – kako bi bilo lijepo raditi u sredini koja potiče pojedinca da da sve od sebe, gdje se napreduje prema zaslugama. Kako stvoriti takvu okolinu, ukoliko ona nije takva? Kako utjecati na ljudе da na prvo mjesto stave ciljeve tima u kojem rade, a da na stranu stave onu osobinu „malog“ čovjeka koji konstantno želi biti bolji od svih i, ukoliko se nađe u situaciji gdje to nije, svim silama nastoji omalovažiti veličinu onog drugog?

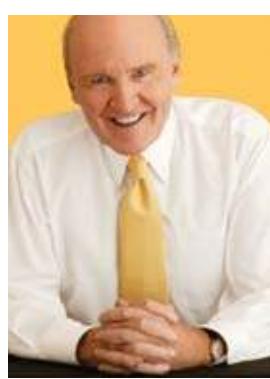
Oko 18:00

Nakon uzbudljivih dana, prepuni dojmova sjedamo u autobus i krećemo prema Varaždinu raspravljujući o svemu i svačemu. Odjednom se u razgovor uključuje jedna gospođa koja je Matiji bila jako poznata, a ispostavilo se da je to Lidija Bajuk. Ostatak puta smo proveli u razgovoru o etno glazbi, a pred kraj nam je gospođa Bajuk i zapjevala.

::EOC

Maja Bradarić

Malo za razbijanje monotonije:)





SciBar



Mobilnost mladih

SciBar – znanstvenici su odlučili izaći iz laboratorija, kabineta predavaonica na mesta gdje će moći svoje teme prepričati na zabavniji, ležerniji, zanimljiviji način. Dolaze u kavane, klubove. Žele čuti što ljudi misle o njihovom radu, o znanosti, koja je dio naših života htjeli mi to ili ne.

Za sve one koji još uvijek ne znaju što je to SciBar pokušat ćemo im ukratko objasniti te predstaviti nedavno održan SciBar na našem fakultetu.

Dakle, SciBar (Science in BAr) je neformalna diskusija između dva/dvije ili više znanstvenika/znanstvenica najčešće o temi važnoj i aktualnoj široj publici određene regije, institucije ili šire. Mesta pogodna za održavanje SciBar-ova su mesta gdje dolaze ljudi najrazličitijih profila dakle barovi, pivnice, kafići. Gosti predavači su znanstvenici, praktičari i stručnjaci iz različitog područja društvenog interesa što pridonosi zanimljivosti svakog pojedinog predavanja. Organizator SciBar-ova u Varaždinu je Fakultet organizacije i informatike, a od 2005. godine finansijski ga podržava Varaždinska županija.

Neke teme SciBar-ova održanih na našem fakultetu prošle i ove godine su: „Nanoznanost, nanotehnologija, nanosvijet“, „Mrvi li su mrtvi jezici – Ludus, ludi, masculinum“, „Zdravlje u časi vina“, „Emocionalna inteligencija: teorija, mjerjenje i primjena“, „Hmmm..Čokolada“, „Nastanak planetarnih sustava“, „Klimatske promjene – Lokalni problem ili globalna nevolja?“



Posljedni SciBar koji se održao na FOI-u bio je 07.05.2007. u Info Clubu (Rupi). Raspravljalo se na temu „Mobilnost mladih“ povodom EU tjedna u Varaždinskoj županiji.

Na seibaru se raspravljalo o mogućnostima za mobilnost mladih ljudi unutar granica EU-a, ali i šire. Gosti na raspravi uz predstavnike Županije bili su i 2 bivša studenta FOI-a, Jurica Ševa i Amir Spahić, koji su govorili o svojim iskustvima studentske razmjene. Tatjana Genc i Larisa Križan, predstavnice Varaždinske županije, predstavile su program EURODYSSÉE, koji omogućuje razmjenu mladih u dobi od 18 do 30 godina, koji u razdoblju od 3 do 7 mjeseci mogu steći radno iskustvo u jednoj od tvrtki u Europskoj uniji.

Moderator rasprave bila je Prof.dr.sc. Blaženka Divjak s Fakulteta organizacije i informatike.



Eto, nadam se da smo vas barem malo zainteresirali za sljedeća predavanja SciBar-a stoga vidimo se uskoro i dodite malo ranije jer zna se stvoriti velika gužva pa da zauzmete dobra mjesta J. Više o SciBar-u možete pročitati na web stranicama našeg fakulteta.

::EOČ

Iva Mihalic



SciBar (Science in BAr) je neformalna diskusija između dva/dvije ili više znanstvenika/ znanstvenica najčešće o temi važnoj i aktualnoj široj publici određene regije, institucije ili šire.

Remote installation services

Zamislimo sljdedecu situaciju. Imate dva računala kod kuće i recimo da je jedan laptop a jedan obično desktop računalo.. I sada na recimo na laptopu nemate nikakav operacijski sustav instaliran i jos k tome na njemu nemate cd roma odnosno pokvaren je... U tom slučaju instalacija novog sistema na laptop je malo otežana. Ali naravno postoje opcije za instalaciju. Možete otici u trgovinu i kupiti usb cd rom i jednostavnim procesom instalirati nove Windows. Također možete svoj Usb stick napraviti bootabilnim te pokušati na taj način instalirati Windows. Ja sam eto probao i taj postupak ali s obzirom da na laptopu imam usb 1.0 brzina odnosno sporost je bila zastrašujuća,a i uvijek se pojavio neki problem i instalacija nije krenula kako spada. Naime u jednom dijelu instalacije, Windowsi onesposobe usb ulaz i onda nastaju problemi... Postoji i za to rješenje ali to nije tematika ovog članka, o tome ću pisati dok mi ta vrsta instalacije prođe bez ikakvog problema. U ovome članku ću se orijentirati na instalaciju novog sistema na klijentskom računalu (laptop), pomoću Remote installation servicesa, komponente koja postoji u Windows Serveru 2003 i u ranijim verzijama toh sustava. Kod mene je situacija bila takva da sam na svom desktop računalu imao instaliran Windows XP Professional SP2, i nisam ga htio micat.

Priprema Server računala

Prvo što morate napraviti je svakako instalirati Windows Server 2003 na svoje desktop računalo te time napraviti klijent – server infrastrukturu kod kuće.. Ako ne želimo micati postojeći operacijski sustav na svome računalu(Windows XP professional sp2), trebamo napraviti zasebnu particiju za Server 2003. Također preporučujem da odmah napravite dvije nove prazne particije, jednu za instalaciju Servera 2003 te jednu koja će nam trebati kasnije za Remote installation services. Dovoljno je da svaka bude velika otprilike tri gigabajta. Ja sam uzeo particiju koja je imala 30 gb te 12 gb slobodnog prostora. Najprije sam napravio defragment particije jer ako to ne napravite postoji mogućnost gubljenja podataka kod dijeljenja iste.. Alata za napraviti od jedne particije dvije nove te ujedno i sačuvati postojeću te podatke na njoj, ima više. Ja sam radio sa Acronis Disk Director Suite, ali isto možete napraviti i sa Partition magicom. Dakle napravili smo dvije nove particije svaka od par gigabajta te sada možemo krenuti u instalaciju Windows Servera 2003.Taj proces instalacije neću objašnjavati jer je isti kao i za svaku verziju Windowsa. Nakon kojih pola sata na računalu imamo i Windows Server 2003 i Windowse Xp te nas naravno pita koji koji sustav želimo „dici“. Pritom treba spomenuti da je sada Windows Server2003 preuzeo master boot te je time on postao primarni operacijski sustav, dakle nije kasnije pametno samo formatirati tu particiju jer nam se sustav neće bootat. Dakle ulogiramo se na Server 2003



Slika nema nikakve veze s temom al ja mislim da se baš lijepo uklopila :)

sa administratorskim dopuštenjima, i možemo krenuti u samu pripremu RIS-a(Remote Instalation Services-a)

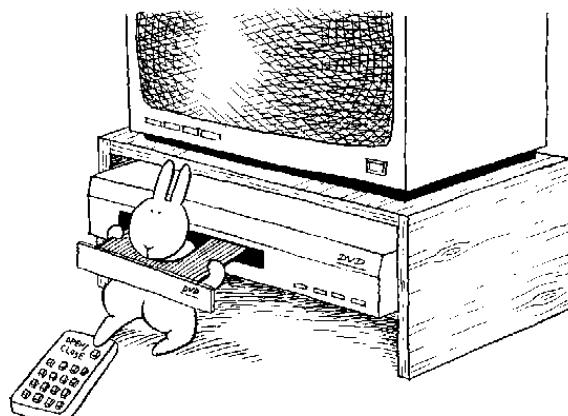
Priprema klijent računala

Zapravo klijent računalo se ne mora ništa posebno pripremati. Jedino što morate provjerit dali vaša matična podržava bootanje preko mreže, odnosno da ima PXE DHCP boot rom verzije 1.00 ili više. U mojojem biosu ta se opcija zove Pre-Boot execution environment. I naravno na kraju trebate imat povezana računalna.

Instaliravanje te priprema RIS-a

Nakon što se ulogiramo na Windows Server 2003 prvo što trebamo napraviti je zapravo instalirati RIS komponentu i to radimo na sljedeći način:

1. Kliknemo na Start te odemo u Control Panel i tamo kliknemo na Add or Remove Programs
2. Kliknemo na Add/Remove Windows Components



3. Označimo Remote Instalation Services te kliknemo na next.

Nakon što smo to obavili možemo krenuti na konfiguriranje RIS-a. Pritom treba napomenuti da nećete ništa moći raditi ako vam računalo nije član neke domene. U slučaju da nije, kao što meni nije bilo, vrlo jednostavno stvorimo domenu na Windows Serveru. Dakle da bi pokrenuli RIS setup upisemo u RUN risetup.exe te stisnemo enter., i tada će nam se pojaviti „Welcome“ screen. Nakon toga će nas pitati gdje će se smjestiti instalacijske datoteke RIS-a odnosno image operacijskog sustava.

Za destinaciju odaberemo onu particiju koju smo kreirali i koja je prazna. To je nužno zato jer image-i ne smiju biti smijesteni na istoj particiji gdje vam je instaliran Server 2003. Nakon toga RIS wizard će vas pitati da napravite enable ili disable RIS servisa a opcije su:

- Respond to client computers requesting service
- Do not respond to unknown client computers

Označimo prvu opciju te kliknemo na next. Nakon toga nas pita gdje se nalaze instalacijske datoteke. Tada umeđemo svoj instalacijski Windows XP cd u cd rom te kliknemo na next. Još će nas usputno pitati neke stvari poput imena foldera i friendly description sistemskog imagea. Još jednom kliknemo na Next pa na Finish i to je to... Sada je Server skoro pripremljen da se sva klijentska računala mogu bootati preko njega, no moramo još par koraka učiniti. Naime sve to ne može funkcionirati bez DHCP-a te DNS-a. To nam po defaultu nije konfigurirano kada instaliramo Windows Server 2003, pa i to trebamo konfigurirati, što je zapravo vrlo jednostavno. Samo odete do ikone „Manage my server“ i tamo ćete sve vidjeti kako se radi, wizard vas vodi kroz sve korake, u kojima zapravo trebate odrediti koje će IP adrese dodijeljivati DHCP itd...

Sada još trebamo autorizirati RIS u Active Directory te postaviti neka prava(permissions)

Autoriziranje RIS-a u Active Directory

Nakon što se RIS instalira , RIS server se mora autorizirati u Active Directory-u. Ta autorizacija se mora obaviti da bi se odredila prava i kontrola da RIS server može posluživati klijent računala u mreži. Jer ako RIS server nije autoriziran u Active Directory-u, klijentska računala koja traže taj servis ne mogu kontaktirati RIS server. Naravno da bi mogli autorizirati RIS u Active Directory-u moramo biti logirani kao administratori na domeni.

Proces autoriziranja se sastoji od sljedećih koraka:

1. Kliknemo na Start, dođemo do Administrative Tools i tada kliknemo na DHCP(DHCP-a tu neće biti ako ga prije niste konfiguirali, a on se konfigurirava klikom na Manage my server)
2. U lijevom dijelu, desni klik na DHCP te tada kliknemo na Manage Authorized Servers
3. Ako vaš server nije tada izlistan, kliknete na Authorize, upišete ime ili IP adresu RIS servera i tada kliknemo OK.
4. Kliknemo na Close, i zatvorimo DHCP konsolu.

Postavljanje korisničkih prava

Nakon ovoga trebamo podesiti još neka prava i konačno je posao gotov. Ako u ovome procesu ne znate kojim korisnicima dodati određena prava slobodno dodajte svima koje smatrate da bi trebali. Naravno to nije prepričljivo ako radimo „deploy“ operacijskih sustava na klijente u nekoj firmi ali eto za domaću uporabu je sasvim u redu. To se zapravo radi da bi korisnici (useri) dobili prava za kreiranje accountova na domeni, a sam proces se sastoji od sljedećih koraka:

1. Kliknemo na Start, pa na Administrative Tools i nakon toga na Active Directory Users and Computers.
2. U lijevom dijelu kliknemo na ime vaše domene koju ste prije kreirali i nakon toga na Delegate Control.
3. U Delegation Control Wizardu kliknemo na Next.
4. Klik na Add
5. Napišemo ime grupe koja zahtjeva prava za dodavanje accountova na domenu , te kliknemo na OK. Ako neznamete ime

koja je to grupa korisnika, pronadete sve moguće grupe korisnika klikom na Find Now i dodajte po volji i potrebi određenu skupinu korisnika.

6. Klik na Next
7. Klik na check box Join a computer to the domain, i nakon toga Next
8. Finish.

Nakon svih ovih koraka, proces instaliranja i konfiguriranja RIS servera je u potpunosti gotov i možemo krenuti u instalaciju klijenata koristeći RIS. Dakle u ovom trenutku ste prijavljeni na Windows Server 2003, imate kreiranu određenu domenu, te imate jednu particiju na kojoj je RIS napravi image operacijskog sustava.

Instaliranje klijenata koristeći RIS

Kao što sam prije rekao, da bi mogli ovo sve koristiti naše klijentsko računalo mora imati mogućnost bootanja preko mreže odnosno da ima neku vrstu PXE DHCP boot rom. To danas ima većina novijih računala.

Dakle pokrenemo svoje klijentsko računalo, u biosu se poštima boot priority da bude Pre-Boot execution environment odnosno bootanje računala preko mreže. Kada smo to poštimali jednostavno restartamo računalo i ono se počinje bootat preko mreže. Najprije će tražiti od DHCP-a IP adresu i ako je dobije onda će potražiti image operacijskog sustava. Dakle ako je do ovog dijela sve prošlo dobro onda možemo reći da smo sve uspješno napravili. Klijent računalo je dobilo IP adresu i našlo je image, i nakon toga će vas pitati da se logirate na domenu(bar je kod mene tako bilo). Ja sam se logirao na domenu sa korisničkim imenom i šifrom istom koju sam imao i na Windows Serveru 2003 kao administrator, i nakon toga mi se pojavio izbornik o operacijskim sustavima koje želim instalirati. Odaberem kojeg želim, stisnem enter i to je to, sve smo uspješno obavili. Sve to naravno uz pretpostavke da se ništa neželjeno nije desilo, jer kao što znamo u informatici se često pojavi neki problem niodkuda i neznamo koji mu je uzrok i ništa. Stoga ću pokušati u dalnjem dijelu teksta nabrojati moguće probleme te njihova pripadajuća rješenja.

Problemi koji se mogu pojaviti

- PXE-E53 No boot filename received

To je zapravo i najčešći problem. Taj error označava da je klijent dobio IP adresu od DHCP-a ali nije dobio response od PXE servera. Moguća su sljedeća rješenja odnosno odgovori na taj problem:

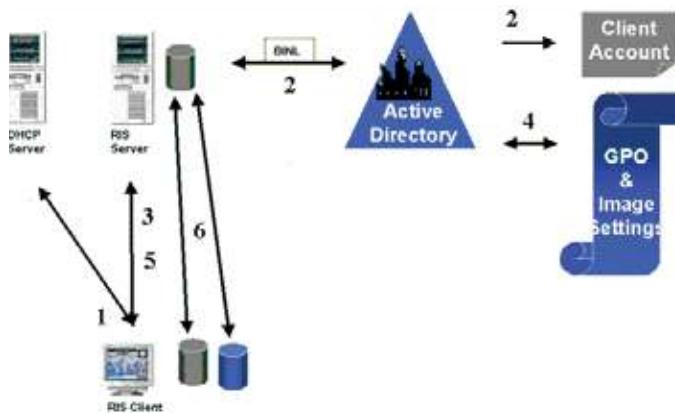
- Postoji mogućnost da nisu dobro unesene i konfigurirane vrijednosti u DHCP-u označene sa brojem 66 i 67. Te oznake zapravo označavaju boot server(66) i bootfile name(67), dakle jednostavne text vrijednosti imena servera i datoteke od koje će se bootati. Te vrijednosti inače nije potrebno ručno unositi ali ponekad zna rješiti ovaj problem.
- Također postoji mogućnost da vam RIS nije autoriziran. Taj problem možemo i lako otkriti. Naime možemo upisati naredbu RISETUP –check u command promptu i ako je sve ok onda nam je RIS autoriziran. No postoji mogućnost da opet nešto ne funkcioniра . Naime možete pogledati u event vieweru dali vam se pojavila greška 1046 pod App logs. Ako je onda će vam možda pomoći sljedeće rješenje, koje zahtijeva malo korištenja registry-a. Dakle u command promptu upisemo regedit i nakon što nam

se otvorí registry editor trebamo promijeniti neke parametre: HKEY_LOCAL_MACHINE\SYSTEM\CurrentControlSet\Services\DHCPServer\Parameters.

Trebamo promijeniti vrijednost DisableRogueDetection iz 1 u nula. Ako slučajno nemate tog parametra onda vam u tome i nije problem. Ja sam osobno imao grešku 1046 ali kod mene u registry-u nije bilo tog parametra.

- Ostali česći problemi su vezani uz DHCP. Dakle ako vaše klijent računalo uopće nije dobilo IP adresu onda nešto niste dobro poštimali u DHCP-u. Probajte provjeriti dali je IP range ok, imena servera itd..

Sveukupno postoji oko 60 PXE Client status i error kodova ali većina nisu baš česti, pa se s time ne trbate zamarati. To bi bilo to što se tiče instalacije operacijskog sustava koristeći RIS, a sada ću samo u par rečenica objasniti kako to zapravo funkcioniра odnosno koja je otprilike arhitektura iza RIS-a.



Kako funkcioniра Remote OS instalation proces.

Slika prikazuje u koracima kako cijeli proces funkcioniira a koraci su objašnjeni u nastavku teksta.

Dakle proces kontaktiranja RIS servera te označavanje imagea operacijskog sustava se sastoji od par koraka. Ovi koraci ispod su zapravo događaji koji nastupaju kada se klijentsko računalo sa PXE-om spoji na mrežu te biva opsluženo od strane RIS servera. (heh malo čudno zvuče informatičke riječi na hrvatskom ali eto....)

1. PXE klijentsko računalo spojeno na mrežu se starta i za vrijeme pokretanja računalo inicira zahtjev za mrežnim servisom. Kao dio mrežnog servisa DHCP discover paket se pošalje na mrežu zahtijevajući IP adresu od najbližeg DHCP servera, IP adresu dostupnog RIS servera a kao dio tog zahtjeva, klijent šalje svoj GUID odnosno Globally Unique Identifier. Tada DHCP server odgovara na zahtjev pružajući IP adresu klijentu. Također bilo koji dostupni RIS server odgovara sa svojom IP adresom te imenom boot datoteke koju klijent treba naći. Nakon toga se obično od korisnika traži da pritisne F12 da inicira servis od RIS servera.

2. RIS server (koristeći BINL-servis) mora provjeriti postoji li u Active Directory-u account klijentskog računala koji odgovara GUIDU koji je poslan u prvome koraku.

3. Nakon što je to provjereno, wizard za instalaciju klijenta (CIW) se downloada na klijentsko računalo i traži korisnika da se logira na mrežu.

4. Nakon što se korisnik logira, RIS provjerava u Active Directory-u odgovarajući korisnički account provjeravajući pritom šifru.

RIS također provjerava koji imagei operacijskih sustava postoje da ih može ponuditi na izbor korisniku.

5. Ako je korisniku dozvoljena jedna instalacija, od njega se ne traži ništa da izabere. Umjesto toga Client installation wizard obavještava korisnika da će instalacija reformatirati hard disk.

6. Nakon što korisnik potvrdi instalaciju, sama instalacija počinje. U tom dijelu ako account klijentskog računala ne postoji u Active Directory-u, BINL servis kreira account i automatski dodjeljuje ime računala. Operacijski sustav se instalira lokalno kao tzv. unattended instalacija, što zapravo označava da se krajnjem korisniku ne nude nikakvi izbori tokom instalacije.

Tako otprilike radi sama instalacija računala preko mreže koristeći RIS. Sve to ovako na prvi pogled možda izgleda komplikirano ali zapravo i nije. Naime meni je sam proces od početka, dakle od instaliravanja samog Windows Servera 2003 (30 min), instaliravanja i konfiguiravanja RIS-a (15 min), te instaliravanja Windowsa XP na klijentsko računalo (30), trajao oko 75 minuta ako sam dobro zbrojio prethodne minute. Ali ako imamo sve poštimo onda će to puno kraće trajati, odnosno trajati će kao i obična Windows instalacija. U kućnoj upotrebi možda ovo i nije prekorisna stvar pogotovo ako imate sve ulazne jedinice ispravne na oba računala, ali u firmama sa mnogo računala je to vrlo korisna stvar i može nam uštedjeti mnogo vremena.

Ako imate ikakva pitanja u vezi ovoga slobodno se obratite na: domagoj.pernar@studentconsultant.org

::EOČ

Domagoj Pernar



Ovako se čuva red i mir u gradu. Obratite pozornost na to što čitaju. Odgovore šaljite na urednik@stak.hr, tko pogodi dobiva pivu ili besplatnu jednogodišnju pretplatu na studentski list:)

WINDAYS 2007 (KAKO JE BILO)

O Windaysima



Microsoft Windays je najvažnija i najveća poslovno tehnološka konferencija u regiji. Održava se u Opatiji u travnju. Konferencija nudi detaljan pregled najnovijih Microsoftovih tehnologija i proizvoda. Što se tiče samih brojeva može se komotno reći da je to jedna zaista ogromna konferencija jer na njoj prisustvuje oko 2000 ljudi iz Hrvatske ali i iz susjednih zemalja.

Tradicionalno se konferencija održava u Opatiji i ove godine je bila sedma po redu. Ove godine konferencija se vodila sa naglaskom na temama konkurentnosti, inovativnosti i interoperabilnosti. Sadržajno je konferencija nudila pradavanja koja vode najveći domaći i inozemni stručnjaci IT svijeta. Uz sama predavanja, postoje mnoge aktivnosti na konferenciji koje vam ispune dan do zadnje minute. U svakom slučaju rekao bih da mi je prisustvovanje na ovoj konferenciji donijelo mnogo iskustva i znanja pomiješano sa mnogo zabave.

Pripreme

Jednog dana sijedim doma ispred računala i bezveze klikam po netu, pa ono svako malo odem provjetiti mail. Imam jedno 6 mailova pa dok ih sve provjerim, prođe jedna pristojna doza vremena pa sam opet zadovoljan. Na većini mailova su bile gluposti kako to obično biva ali na jednom mailu je bila jedna vrlo zanimljiva pozivnica. Naime dobio sam pozivnicu od Microsofta za sudjelovanje na Windays konferenciji u Opatiji. Naravno da sam odmah pristao i obavio sve moguće rezervacije. Pozivnica je uključivala sudjelovanje na konferenciji te naravno smještaj u Opatiji u nekom od hotela. Inače je cijena kotizacije za konferenciju 4500 kuna + PDV i naravno da si to nebi mogao baš lako priuštiti bez pozivnice. No moram priznati da je konferencija stvarno vrijedna svake kune, što će pokušati i dokazati u nastavku teksta. Osim mene na konferenciju su pozvani i sljedeći studenti FOI-a : Stjepan Vuković, Sanjin Brkić, Boris Tomaš, Marko Orešković, Miroslav Novak te Marko Velić. Marko Velić nažalost nije mogao doći jer je imao ispit u to vrijeme. Šteta dobro bi nam došao još jedan kolega za popit koju cugu tamo. Hm da bilo nas je dosta ali mnogi su bili mrtvi umorni na kraju dana, pa nas je samo par redovno izlazilo van nakon napornog dana. Naime noćni dio konferencije se redovno odužio do kasno navečer



odnosno rano ujutro, a mi svi pozvani smo imali odredene obveze na Windaysima koje sunam oduzimale dosta vremena. Dakle bili smo zaduženi za voditelje dvorava što bi u prijevodu značilo da smo morali biti od 8 ujutro do 8 navečer u dvorani za koju smo zaduženi. U toj određenoj dvorani smo samo trebali pokrenut snimanje prezentacije od svakog predavača te ju snimit u određeni folder ili kazalo po naški. Nije zahtjevan posao ali je iscrpljujući jer smo po cijele dane morali biti u dvorani.

Dolazak

Ja sam na konferenciju došao dan ranije sa dečkima iz MSPTC-a, na predkonferencijski dan, dakle 23.4.2007. Čim smo došli u Opatiju, otišli smo se prijaviti u Hotel Imperial da možemo ostaviti stvari u sobama. Moram priznati da sam pritom imao dosta sreće sa dobivenom sobom jer je imala balkon i pogled na more. Nakon toga sam se otisao prijaviti u hotel Kvarner za sudjelovanje na konferenciji. Prilikom prijave dobijete iskaznicu bez koje ne možete ući ni u jednu dvoranu i jednu torbu punu časopisa i gadgeta. To dobije svaka osoba koja sudjeluje na konferenciji. Takoder uz iskaznicu se dobije mala knjižica na kojoj piše raspored svih predavanja. Bez te knjižice teško bi se snašao na konferenciji jer se svakim danom održava puno predavanja na desetak različitih lokacija. Vjerojatno je zato i odabrana Opatija kao službeno mjesto konferencije, jer ima puno hotela koji su svi blizu jedan drugog i imaju izvrsne dvorane za održavanje predavanja.

Prvi dan konferencije



Konferencija je službeno započela 24.04.2007. Tada su već otprilike došli i smjestili se svi posjetitelji kojih je bilo oko 2000, tako da je Opatija vrvila od informatičara. Prva predavanja su počela već taj dan(utorak) u 10 ujutro. Predavanja su bila podijeljena po tematikama i stvarno je stvratko mogao naći nešto za sebe. Bilo je tu developerskih, sistemaških, security, poslovnih i svih ostalih vrsta predavanja. Ako vam se kojim slučajem nije svidala tematika trenutnog predavanja, vrlo lagano ste mogli prošetati 5 minuta te otic do nekog drugog predavanja u drugi hotel ili u isti hotel ako u tom hotelu postoji više dvorana. Pa su se

tako predavanja održavala u sljedećim prostorima: Hotel Kvarner, Hotel Grand, Hotel Milenij, Hotel Imperijal, Hotel Ambasador, Umjetnički pavilijon Juraj Šporer te u kulturnome domu Opatija. Dakle istovremeno se održalo oko desetak različitih predavanja. Naravno ako vam se nije uopće dalo slušati predavanja, mogli ste čavrljati sa hostesom koja je bila ispred ulaza u svaku dvoranu. Između svakog predavanja koje je trajalo 50 minuta je bila pauza s kavom, a u 13:20 je svakim danom bio ručak za sve posjetitelje Windays-a. Prvog dana je bilo obilježeno i službeno otvaranje konferencije u Kristalnoj dvorani hotela kvarner, koja je zapravo i bila središnja dvorana cijelih Windays-a. Tamo se je nalazio i Windays City u kojem ste mogli isprobati mnogobrojne zabavne sadržaje od golf simulatora do gaming zone. Nakon otvaranja, predavanja su se nastavila normalnim tokom sve do 18:30. Svakim danom je održana večernja zabava u nekom od hotela. Prvog dana mjesto za održavanje večernje zabave je bio hotel Ambasador.

Party Beast



S ovim naslovom počinjem jer naravno sve se mijenja od prve cugice koja je eto počela u hotelu Ambasador. Naime o predavanjima ovdje nemam ni vremena ni prostora pisati jer je održano preko stotinjak predavanja različitih tema, pa će se malo osvrnuti na noćni život Opatije za vrijeme Windaysa.

Dakle prvi dan smo svi zajedno nakon predavanja otišli u hotel Ambasador, u kojem je bilo stvarno prekrasno. Mjesto radnje je kongresna dvorana istog hotela, vrijeme radnje je oko 21:00, a objekt radnje je cuga...(:

Cijela dvorana bila je ispunjena hranom i cugom i naravno pohotnim informatičarima. Stvarno je bilo svašta na izbor ali ja se nisam previše zadržavao na hrani jer ipak trebalo je još zaružiti cijelu noć. Nakon „par“ pića u Ambasadoru skoro svi su krenuli prema Hemingwayu jer tamo je bio afterparty svaki dan do ranih jutarnjih sati. Na početku sam se bojao da neće biti puno ljudi vani jer ipak sve su to uglavnom ljudi sa familijama i stariji od nas student partnera koji smo bili tamo. Ali tu sam se grdo prevario. Naime kada sam došao u Hemingway ne da se nije moglo ući unutra već se jedva stajalo 10 metara izvan Hemingwaya. No to nas nije obeshrabrilno da popijemo koju tamo. Sve u svemu u Hemingwayu je bila izvrsna atmosfera i ostalo se do rano ujutro, makar sam znao da moram biti budan od 7 ujutro jer moram u 8 na prvo predavanje.

Prvo predavanje drugi dan je počelo, a ja se naravno ne osjećam najbolje. No izdržalo se do prve kave, pa do ručka te na kraju i do večere. Mislim si da sam za danas gotov, ali idem pogledat ipak malo u knjižicu koju sam dobio. Heh imao sam šta za vidjeti. Naime svaki dan do kraja konferencije je bila održana



večernja zabava u Hotelu Kvarner, a nakon toga se ubičajeno išlo u Hemingway. Da stvar bude još bolja, uz svu besplatnu hranu i piće u hotelu, još smo i dobili bonove za Hemingway za par koktela. Naravno teško je to bilo sve izdržati ali ja sam si rekao da nikako ne smijem sve te događaje propustiti pa sam tako bio svaki dan vani do negdje 4 poslije ponoći. I moram priznati nisam bio jedini, Hemingway je bio pun do ranih jutarnjih sati. Informaticari su prave party zvijeri hehe....

Naravno ima iznimaka, pa su tako neki od nas student partnera koji smo btw. bili najmlađi na konferenciji, išli spavati već oko 21:00 nakon prve sapunice i inih gluposti. No svatko ima svoju vrstu zabave pa im nećemo zamjeriti.

Treći dan je bio još bolji i još naporniji. Naime treći dan nam je organiziran uz sve spomenuto i party na brodu pokraj Hemingwaya na kojem je skoro sva cuga bila besplatna. Ne moram ni pričati da je bilo veoma naporno taj dan odnosno tu noć.

I tako je došao i petak, zadnji dan konferencije na kojem su se predavanja održala do 13 sati. Bio sam iznimno umoran ali opet mi je bilo žao što konferencija završava jer vraćanje svakodnevnim obvezama nakon ovakvih par dana je uvijek teško. No i agonija vraćanja doma je prošla i sada kada to sve gledam iz daljine mogu biti samo sretan što sam imao priliku sudjelovati na takvoj velikoj i uglednoj konferenciji koja mi je donijela mnogo iskustva, mnoga poznanstva i još mnogo toga.

::EOČ

Domagoj Pernar



VS2005 IDE

Novi stari Visual studio 2005 svojim pojavljivanjem na tržištu donio je mnogo novosti. Najvidljivije promjene se odnose na razvojno sučelje (IDE - integrated development environment). U novoj verziji ono je izmijenjeno u nekoliko segmenata, od kojih će nekoliko najzanimljivijih opisati u ovom članku.

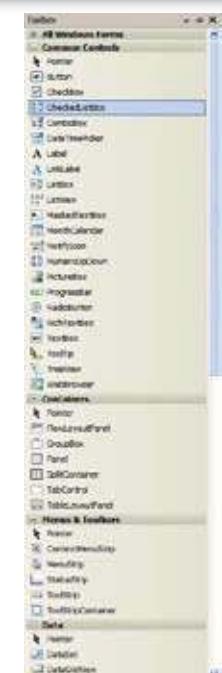
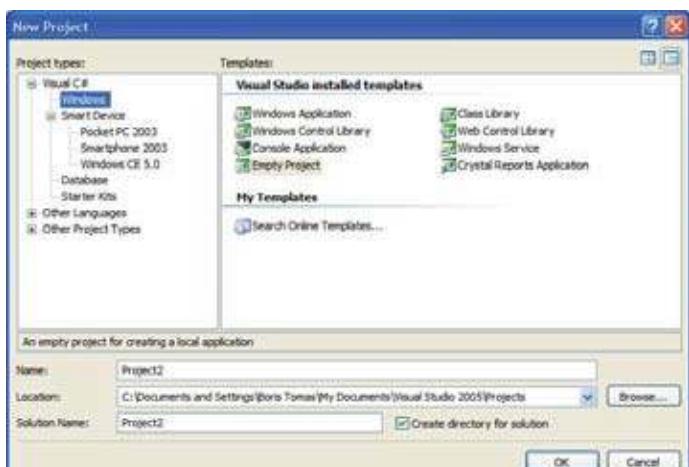
Start Page

Nova početna stranica još je jednostavnija i prikazuje samo bitne informacije. I dalje postoji Recent Projects dio u kojem se nalazi popis zadnjih projekata na kojima je korisnik radio. Novost je Getting started dio u kojem se nalazi popis korisnih linkova za početnike. Najveći dio nove početne stranice zauzimaju najnovije vijesti iz svijeta razvoja aplikacija, ovisno o profilu korisnika. Na slici 1 to su vijesti iz MSDN-a vezane uz C#.



Stvaranje projekata u VS2005

Stvaranje projekata je još jednostavnije zbog većeg broja predložaka koji su organizirani poput stabla. Velika količina predložaka se nalazi na Internetu i dostupni su iz New Project dijaloga. U VS2005 su razdvojeni web projekti (VS2003) od ostalih projekata, točnije web projekti više ne postoje jer umjesto njih postoji web site koji se stvaraju preko drugog odvojenog dijaloga.

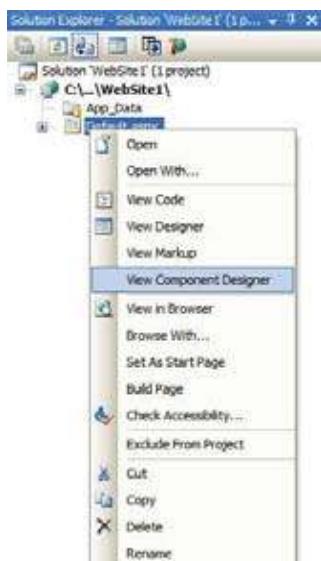


Toolbox

Novost u VS2005 je novi toolbox koji ima puno više kontrole od prethodne verzije. Kontrole su sada kategorizirane (moguće je istovremeno na ekranu imati otvorene kontrole iz više kategorija). Visual Studio 2005 filtrira kontrole ovisno o vrsti projekta (i dalje je moguće prikazati sve kontrole), tako da npr. korisniku neće biti prikazane HTML kontrole ako radi na windows aplikaciji.

Component Tray

Izmijenjen je Component tray u web development alatu. Sada da bi dodali komponentu koja nije vidljiva morate otvoriti Component Tray za



datoteku u koji u želite staviti komponentu (desni klik na datoteku u solution exploreru zatim klik na View Component Designer)

Podjela koda

Velika novost makar ne u IDE-u jest podjela koda, točnije sada možete jednu te istu klasu razdvojiti u dvije fizičke datoteke. Klasa se spaja prije izvršavanja. Ove razdjeljene klase se nazivaju parcijalnim klasama i definiraju se ključnom riječi partial.



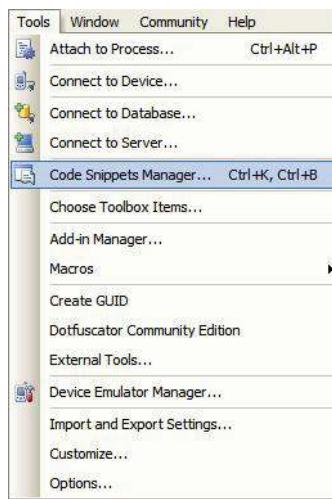
Accessibility Validation

Ova novost pruža korisniku da testira da li je web site izrađen po standardima, na samom računalu bez korištenja vanjskih web servisa. Proces validacije je moguće automatizirati tako da se uključi u proces „buildanja“.

Snippets manager

Novi snippet manager je odličan alat za rad sa često korištenim dijelovima koda. Možete kreirati



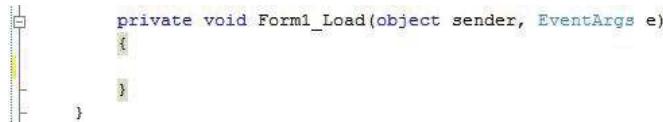


vlastite snippete ili koristiti predefinirane snippete koji su sastavni dio VS2005.

Import i Export postavki

Novost u VS 2005 je mogućnost exportanja postavki IDE-a, tako da ako zbog ikojeg slučaja morate reinstalirati Visual Studio možete importati postavke i brzo se vratiti na stari način rada. Postavke su sačuvane u .vssettings datoteci koji lako možete prebacivati sa računala na računalo.

Trajni naglasak na {}



Jedna od najpraktičnijih stvari je to što su vitičaste zgrade trajno označene kada se cursor nalazi na njima. Samo da se podsjetimo, u prijašnjim verzijama naglasak (highlight) je trajao nekoliko sekundi, tako da, dok smo se našli u situaciji da moramo saznati gdje je druga zgrada od većeg bloka koda, morali smo brzo scroll-ati po stranici, što baš i nije praktično i uspješno svaki put.

Bookmarks



Da bi si olakšali izradu, pogotovo velikih, programskih rješenja, možete koristiti bookmarks, a lokacija koda vam je dostupna u popisu bookmarka. Novi bookmark na kod dodaje se jednostavno sa **ctrl+B**.

::EOČ

Boris Tomaš



BOŽO TEŽAK

100-ta obljetnica rođenja pionira informacijskog društva



Ove godine obilježava se 100-ta obljetnica rođenja prof.dr.sc. Bože Težaka. Bio je istaknuti hrvatski i svjetski znanstvenik ali ono što je nama zanimljivo je to da je bio pionir informacijskog društva.

Dakle, ta svečanost se upriličuje uz angažman njegove supruge, prof.dr.sc Đurđice Težak, a u organizaciji Fakulteta organizacije i informatike, Varaždin i Družbe „Braća hrvatskog zmaja“. Odvijat će se kroz dva dana: u Zagrebu 29. lipnja 2007. te u Varaždinu 2. srpnja 2007. (bilo bi lijepo kad bi što više fojjevaca došlo).

Program svečanosti izgleda ovako:

Zagreb 29.lipnja 2007. (Petak) 11:00
Gradska skupština Grada Zagreba, Stara gradska vijećница, Sv. Čirila i Metoda 5

*11:00 - 12:00 Promocija monografije
12:00 - 12:45 stanka
12:45 - 16:00 Pozvana predavanja*

Gjuro Deželić:
Zagrebačka škola koloidne kemije

Egon Matijević:
Reminiscencije najstarijeg Težakovog suradnika

Dionis Sunko:
Zagrepčani u Civilnoj zaštiti prije Drugog Svjetskog rata

Nenad Trinajstić:
Božo Težak i Croatica Chemica Acta

stanka

Nenad Prelog
Informacijske znanosti u Hrvatskoj

Branimir pl. Makanec:
Multimediji centar referalnog centra

Damir Boras:
Osobna sjećanja na Božu Težaka

Tvrtko Šercar
Globalizam Bože Težaka

Nina Lipljin:
Varaždin, grad Bože Težaka i studija informacijski znanosti

**Varaždin, 2. srpnja 2007. (Ponedjeljak)
10:00**
Kuća Težakovih, Trg Slobode 2

10:00 - 11:30 Otkrivanje spomen-ploče koju postavlja Družba "Braća hrvatskog zmaja"

Počasna straža - Varaždinska građanska garda "Lijepa naša domovino"

Branko Spevec:
Prigodna riječ domaćina

Ivan Čehok:
Varaždinac Božo Težak

Đurđica Težak otkriva spomen - ploču

Razgledavanje kuće

Fakultet organizacije i informatike, Pavlinska 2

12:00 - Promocija monografije

Željko Hutinski:
Pozdravna riječ dekana FOI

Nenad Prelog:
Promocija monografije

Franjo Ruža:
Osnivanje FOI

Miroslav Žugaj:
Prvi Magisteriji i doktorati u Varaždinu

Razgledavanje fakulteta



E sad kad ste malo proučili program bilo bi lijepo da se odlučite doći na ovu svečanost. Vjerujem da je ovo dobra prilika da svi mi naučimo nešto o čovjeku koji je puno učinio na našem području dakle na području informacijskih znanosti. Ako već i ne na otkrivanje spomen ploče barem onda na promociju monografije koja će se odvijat na našem fakultetu.

Kao što ste već mogli uočiti u programu spomen ploču postavlja Družba "Braća hrvatskoga zmaja", a otkrit će ju gospođa prof. Težak. Svečanosti će uz obitelj prisustvovati čelnici gospodarstvenici Varaždinske županije i Grada Varaždina, te predstavnici kulturne i akademiske zajednice, pozvani su i brojni gosti, među kojima valja spomenuti prof. dr.sc. Nenada Preloga i 'zagrebačke' varaždince akademika Miroslava Šicla i prof.dr.sc. Jožu Skoka, te se očekuje i rektor zagrebačkog Sveučilišta, prof.dr.sc. Aleksi Bjeliš.

E sada da i naučite nešto o prof. Težaku u nastavku slijedi kratka biografija koju smo preuzeli od prof.dr.sc. Vladimira Muljević.

Ove se godine navršava stota obljetnica rođenja prof. dr.sc. Bože TEŽAKA uglednog i u svijetu cijenjenog kemičara i informatologa. Rodio se u Varaždinu 27.7.1907. gdje je maturirao, a diplomirao je na Kemijsko inženjerskom odjelu Tehničkoga fakulteta Sveučilišta Kraljevine Jugoslavije u Zagrebu 1930. Od 1932. radi u Vojno-tehničkom zavodu Jugoslavenske vojske i mornarice Obilićevo. Ondje je pokrenuo i ostvario proizvodnju civilne maske M33. 1936. dolazi u Zagreb za upravitelja pogona Gradske plinare. Osniva "Školu civilne zaštite", prvu u

Osnovao je i do kraja života vodio "Centar za studij bibliotekarstva, dokumentacije i informacionih znanosti" - CSBDIZ koji je bio u to vrijeme jedan od prvih studija iz ovog područja Europe pa čak i svijeta

jugoistočnoj Evropi. Upravljao je ovom školom 1938 do 1941. Disertaciju je obranio krajem 1945. na Tehničkoj fakulteti Univerze u Ljubljani. 1945. izabran je za docenta za fizikalnu kemiju na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu. 1946. izabran je za izvanrednog profesora fizikalne kemije na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu, a 1952. za redovitog profesora. Na tom je fakultetu ak.god 1953./54. bio dekan, a ak.god. 1953./54 prodekan. Od 1953. glavni je urednik časopisa Arhiv za hemiju (od 1956. Croatica Chemica, našeg vodećeg kemijskog časopisa koji je uvršten u svjetske baze podataka). B. TEŽAK bio je osnivač Zagrebačke škole koloidne kemije poznate u svijetu. Sudjelovao je na mnogim međunarodnim skupovima i surađivao s brojnim institucijama. Osnovao je Ljetnu školu Instituta Ruđer Bošković, koja se od 1969. održavala u Cavatu i Rovinju. Bio je član mnogih i drugih strukovnih društava u svijetu. U njegovu počast Hrvatsko kemijsko društvo utemeljilo je medalju "Božo TEŽAK", Hrvatsko novinarsko društvo medalju za informatičko novinarstvo i Udruga Božo Težak medalju za natjecanje djece i omladine na informatičkim natjecanjima.



B. TEŽAK je ubrzo uočio da je za razvoj znanosti od posebne važnosti informacijsko - komunikacijsko područje. Bio je pokretač, a od 1955. do 1961. i glavni urednik Sveučilišnog vjesnika. Na Sveučilištu u Zagrebu osnovao je 1961. postdiplomski

studij bibliotekarstva. Zatim je osnovao i do kraja života vodio "Centar za studij bibliotekarstva, dokumentacije i informacionih znanosti" - CSBDIZ. Spomenuti postdiplomski studij bio je u vrijeme njegovog osnivanja, jedan od prvih studija iz ovog područja u Evropi, pa i u svijetu. Na inicijativu B. TEŽAKA Sveučilište u Zagrebu osnovalo je 1967. Referalni centar. To je bilo samo pet godina nakon prvog Referalnog centra u svijetu. 1969. pokrenuo je časopis Informatologia Yugoslavica (danas Informatologia) kojem je do kraja života bio glavni i odgovorni urednik. Od 1950. bio

je član American Documentation Institute, a bio je i predsjednik Društva nastavnika i suradnika Sveučilišta, visokih škola i naučnih ustanova SR Hrvatske. Za svoj rad dobio je 1970. Republičku nagradu SR Hrvatske za životno djelo. Bio je osnivač i prvi predsjednik Asocijacije naučnih unija Jugoslavije, ANUJ, u okviru koje je 1975. pokrenuo časopis "Scientia Yugoslavica" i bio mu glavni urednik. 1975. osnovao je Društvo za informatiku SR Hrvatske kojemu je bio i prvi predsjednik. U jesen iste godine održao je niz predavanja u organizaciji Američkog bibliotekarskog društva na 12 sveučilišta u SAD. Godine 1972. dao je ideju za organiziranje i izgradnju "Multimedijskog centra za opremu, obradu i rukovanje informacijama i komunikacijama" u okviru Referalnog centra. Bio je glavni pobornik stvaranja Nacionalnog informatičkog centra SR Hrvatske, a prišao je i izradi interdisciplinarnog projekta o transformaciji Nacionalne i sveučilišne biblioteke u Zagrebu. Organizirao je konferencije na temu "Univerzitet u svjetskoj mreži informacija i komunikacija", a treća se održavala u Dubrovniku, kamo je upravo tada stigla vijest o njegovoj iznenadnoj smrti u Zagrebu, dne 16. V.1980.

Treba proučavati rad B. TEŽAKA i njegov veliki doprinos na području kemije, informacijskih i ovima srodnih znanosti, kojim je on, tijekom svojeg pedesetogodišnjeg rada, obogaćivao našu i svjetsku znanost.

Nadam se da vas je ovo barem malo zainteresiralo da dođete u ponedjeljak i svojim dolaskom uveličate ovaj događaj.:)

::EOČ

Matija Nociar



Photoshop

tutorial

Evo jedan mali tutorial u Photoshopu. Nekome će možda biti zanimljiv, mnogima glup i jednostavan ali većina njih nešto tako jednostavno nezna napraviti. Malo ćemo se osvrnuti na sam grafički dizajn i Photoshop općenito, ali samo u ovom broju. Možda će ubuduće izlaziti takvi tutorijali u sljedećim brojevima (gdje neće biti spominjanja ovih podataka koji su sad u uvodu) gdje odmah prelazimo na izradu zadatka, što opet zavisi od zainteresiranosti čitatelja. Ako ništa drugo u ovom broju barem će popuniti koju stranicu u studentskom listu.

Grafički dizajn

Što je grafički dizajn? Jedna od definicija glasi: Grafički dizajn predstavlja kreativnu vizualizaciju identiteta određene tvrtke ili projekta.

Što obuhvaća grafički dizajn?

Izradu plakata, postera i jumbo plakata, naljepnica i oblikovanje pakovnja za određene proizvode, izradu knjiga, časopisa, magazina, kataloga, omota za CD – e, izradu logotipa, posjetnica, memoranduma.... i svega ostaloga što možete vidjeti oko sebe.

Uz grafički dizajn je usko vezano i stolno izdavaštvo (eng. desktop publishing - DTP). Stolno izdavaštvo je dio grafičkog dizajna koji obuhvaća izradu i „prijelom“ knjiga za tisk. DTP dizajner se brine o formatu slova, numeraciji, poravnjanju i samom oblikovanju i izgledu knjige, brošure, novina, časopisa.

Odakle početi?

Prvo se okrenite oko sebe i vidjet ćete brdo grafičkih uradaka. Grafički dizajn je svuda oko vas. Slobodno gledate tude uratke i pokušate napraviti nešto slično. Razmišljajte što vam se sviđa, što biste promjenili, kako biste vi to napravili, pogledajte kombinaciju boja, kontrast, harmoniju... Osim oko sebe najviše informacija o tome možete pronaći na Internetu. Internet je stvarno neiserpan izvor informacija za sve, pa tako i za grafički dizajn.

Pošto se ovim člankom/tutorijalom mislimo baviti Photoshopom nećemo previše govoriti o DTP – u nego samom uređivanju slika u dotočnom programu. Također nećemo govoriti o likovnim elementima (točka, crta, ploha), bojama, fontovima i sl. stvarima. To ste uglavnom naučili (ili ste barem trebali) na kolegiju Obrada teksta i slike.

Adobe Photoshop

Konačno stižemo do našeg programa za obradu slika. Photoshop je najpoznatiji, najprofesionalniji i najpoznatiji program za obradu slika kojeg koristi oko 85% grafičkih dizajnera u svijetu. Najčešće se koristi za obradu već gotovih slika i fotografija, a manje za samu izradu nečega iz nule. Prvi Photoshop

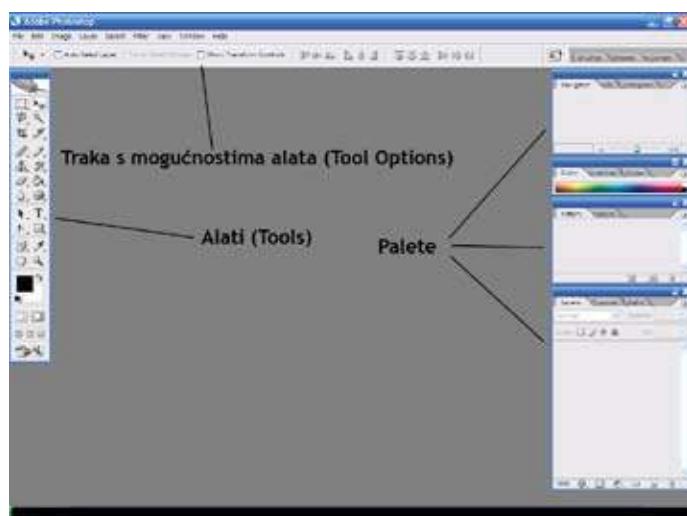
je izšao još 1987. godine i postavio standard za obradu slika. Naravno od onda je puno toga napredovalo i danas već postoji 13 verzija tog programa. Dosta sada zamornih podataka koje ionako nitko ne čita (a napisani su samo zato jer nekako treba početi) i krenimo na upoznavanje sa Photoshopom.

Sučelje

Savjet: Prije nego krenete s radom pustite si neku glazbu na kompjutoru. Kad završi pjesma vjerojatno ćete biti gotovi sa zadatkom.

Napomena: Ako želite pratiti ovaj tutorial i isprobati sve trebate imati instaliran Photoshop na kompjutoru.

Kad otvorite Photoshop vidjet ćete alate (Tools) s lijeve strane, traku s mogućnostima alata (Tool Options) odmah ispod trake izbornika i nekolicinu paleta zdesna.



Najbolje da sami isprobate sve mogućnosti raznih alata s lijeve strane jer bi previše vremena i mjesta zauzelo opisivanje svakog posebno. Slični su kao i u mnogim programima za obradu slika. Isprobajte mogućnosti koje se nude, pogledajte Help gdje je opisani svaki alat, a i samo ćete lako zaključiti što koji alat radi. Također pretpostavimo da svi znate snimiti neki dokument, kao i otvoriti novi, pa niti to nećemo posebno objašnjavati.

Umjesto toga odmah ćemo se korak po korak baciti na posao i napraviti nešto.

Ako se želite malo više baviti Photoshopom dobar način je kupnja knjige Prljavi i podli trikovi. Neke stvari iz one knjige će biti opisane i ovdje.

Napomena: Korišten je Photoshop CS2, pa se neki detalji mogu malo razlikovati od vaše verzije, ali uglavnom sve je jako slično od verzije 7 nadalje.

Kod Photoshopa je jedna od vrlo korisnih opcija History. Obično je iznad palete slojeva. Ako je ne vidite kliknite na Window

– History. Korisna je u slučaju da ako nešto pogriješite možete se vratiti natrag koliko god koraka želite jer bilježi svaki korak koji ste napravili.

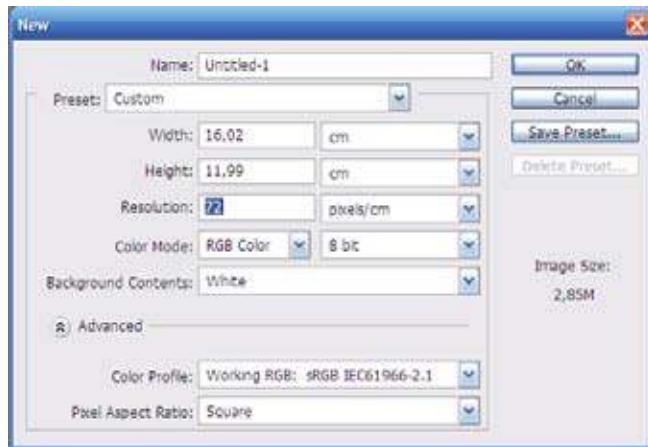
Krenimo onda s našim zadatkom. Ovo je relativno jednostavan zadatak i ima samo nekoliko koraka, te će vam treba nekoliko minuta da ga napravite ali može biti vrlo koristan i zanimljiv.

Zadatak: Umetanje slike u slova

Ovime postižemo umetanje slike u slova. Ovo se dosta koristi kod izrade raznih plakata i sl. stvari, a zapravo je vrlo jednostavan trik.

Krenimo.

Korak 1: File – New i podesite sve kao na slici.



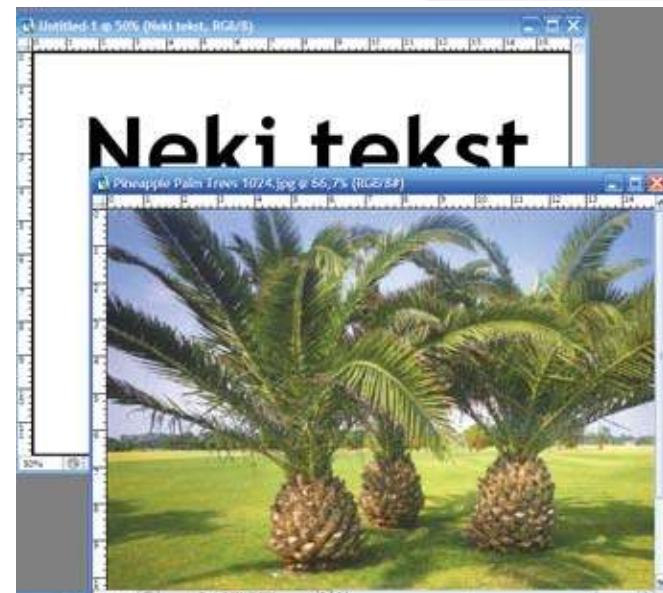
Nakon toga klik na OK i dobivate praznu plohu. Možete staviti i 16 bit boju ali sada nam nije bilo potrebno. Obavezno stavite RGB model boja. Zato jer je monitor RGB i tu rade svi efekti. Također Resolution možete staviti na više, ali sad nam nije potrebno.

Korak 2: Zatim crnu boju postavite kao pokrivnu (na slici pogledajte kak bi trebalo izgledati to kaj želim reći – crni kvadrat ispred bijelog).



Napišite neki tekst velikim slovima. Ovdje je korišten font Trebuchet MS veličine 80. Osim ponuđenih veličina fontova možete odabrati i svoju tako da upišete veličinu koju želite (1296 pt je najviše). Također odaberite svoj font ako želite.

Korak 3: Otvorite sliku koju želite umetnuti u slova. Slika će se otvoriti sama za sebe odnosno neće biti otvorena unutar plohe na kojoj radite. Da biste je ubacili gdje je trebate kliknite na alat Move Tool (V) (ona crna strelica na samom vrhu alata) i povucite sliku na plohu na kojoj radite. Držite pritisнуту lijevu tipku miša i kad dođete na plohu gdje su slova vidjet ćete promjenu, te tada možete pustiti.

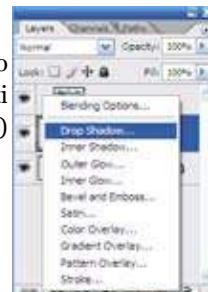


Korak 4: Sad biste trebali imati 3 sloja. Jedan Background, sloj na kojem je tekst i sloj na kojem je slika. Kliknite na sloj gdje je slika i desnom tipkom miša kliknite na taj sloj i odaberite Create Clipping Mask ili pritisnite ALT + CTRL + G (bez pluseva). Sad ste dobili sliku u tekstu. Sigurno primjećujete da ako je tekst veći i deblji slika se ljepše vidi. Također možete pomicati sliku i odabratи poziciju koja vam se više sviđa.



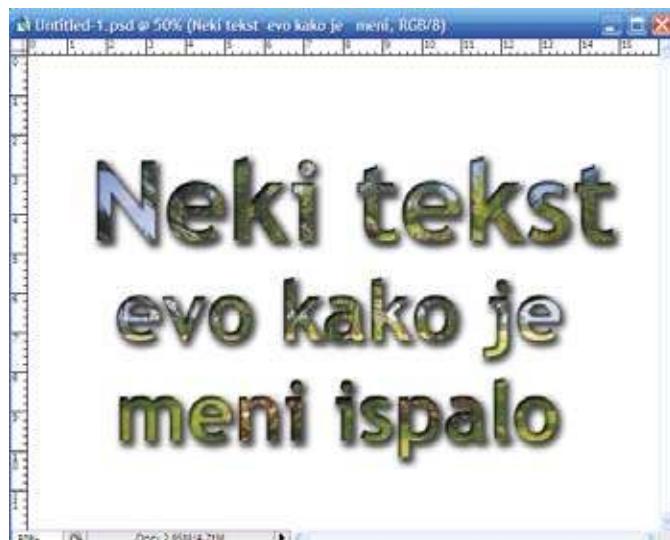
Napravili smo zadatak koji smo htjeli. Kako ne bi bilo prebrzo gotovo i ubacit ćemo i sjenu. Sjena pomaže isticanju rubova i općenito ljepše izgleda.

Korak 5: Sjena se ubacuje tako da kliknemo desnom tipkom na sloj na koji želimo staviti sjenu (u ovom slučaju sloj na kojem su slova) i odaberemo Blending Options... ili klikom



na ikonu u paleti slojeva koja izgleda kao f i odaberemo Drop Shadow... Sam naziv govori što radi ova opcija. Često se koristi za dodavanje običnih sjena.

Tu imamo razne opcije i možemo podešavati kako želimo da nam sjena izgleda. Najbolje da samo isprobate i vidite kako vam se više sviđa. Promjene odmah vidite na slici tako da nije to nešto posebno komplikirano. Ukoliko uključite opciju Use Global Lihgt kod sjene jer će sve sjene biti usmjerene u istom smjeru. Isprobajte sjene i to je to. Također možete isprobati i opciju Inner Shadow. Ova opcija vam omogućuje da ubacite sjenu unutar sloja. To bi bila vrsta sjene koju bismo dobili kad bi sloj bio utisnut u pozadinu. Možda je teško shvatiti, pa bi bilo najbolje da probate i samo vidite čemu to uopće služi.



Za kraj nekoliko detalja

Obično se zna spojiti sve slojeve u sliku pomoću Layer – Flatten Image što je važno kod tiskanja slike. Ali kad to napravite

i snimite sliku morate znati da nema više povratka i da ne možete mijenjati neke stvari, tj. više nema slojeva. Sve se spoji u jedan sloj.

Najbolje bi bilo da snimite u .psd formatu koji je standardan za Photoshop, a tek onda u .jpeg, .tiff ili kojem već želite. U slučaju da jednog dana odlučite nešto promijeniti.

Tekst vrlo lako možete promijeniti tako da odaberete sloj na kojem je tekst i odabirom alata za tekst (veliko T) ga promijenite.

Također prije printanja možete promijeniti model boja u CMYK. To je potrebno zato je printeri printaju u CMYK modelu boja i vjernije. Ali budimo iskreni na našim printerima doma se to neće vrlo vjerojatno ni primjetiti, pa nije ni od neke važnosti. Ukoliko ste profesionalac onda to znate, pa nije problem. Ovo je spomenuto tek toliko reda radi. E da to možete promijeniti ovako: Image – Mode – CMYK Color. Tada će vam se slojevi spojiti. Spomenuto je prije što se događa ako se slojevi spoje. To bi ukratko bilo sve zasad.

::EOČ

Mr. No Name
(op. DTP autor članka se nije potpisao:))



Ovo je izvrsno prijevozno sredstvo za vožnju po varoždinu :)

SOFTWARE DESIGN, VARAŽDIN



Nakon mjeseci i mjeseci napornog rada, došao je i taj dan kada se sav taj rad trebao i pokazati. Taj dan je bio zakazan za 24. svibnja 2007. na Fakultetu organizacije i informatike, Varaždin. Hrvatsko finale u Software Designu je počeo u 10 ujutro, a graja koja je vladala fakultetom je obećavala napet dan pun izazova.. 6 finalista iz Varaždina, Zagreba i Splita su se borila za odlazak na svjetsko finale koje će se održati od 05.-10-08.20067 u Seulu, Južna Koreja. Radove koje su radili na ovogodišnju temu, „Zamisliti svijet u kojem tehnologija svima omogućuje bolje obrazovanje“ izlagali su pred stručnim žirijem. Nakon prezentacija koje su trajale do 14 sati, pripremljena je zakuska u Rupi gdje se timovi imali priliku upoznati se i popričati o bitnim stvarima poput: Da li koristiti Framework 2.0 ili 3.0? :)



Nakon ića i pića timovi su išli na Team Building. Po suncu, punih trbuha i sa GPS uređajima su lutali Varaždinom tražeći check point-ove u nadi da šta prije rješe zadatke i tako zarade naslov pobjednika u Treasure Huntingu (iliti po naški – potraga za blagom).

Svečana večera održana u MSPTC-u (Microsoft poslovno-tehnološki park) počela je u 19:30, a uvodni govor je održao predsjednik Microsoft Hrvatske Davor Majetić koji je između ostalog pohvalio Varaždin kao intelektualni grad s perspektivnom budućnosti te naveo MSPTC kao jedan od 25 najvažnijih edukativnih centara Microsoft-a u svijetu. U govoru mu se pridružio i gradonačelnik Varaždina, Ivan Čehok koji je pohvalio

inovativnost naših studenata i napredak koji zasigurno neće proći neopaženo u svijetu informatike.

Uskoro su došli i rezultati žirija. Glasanje je trajalo više od 2 sata i evo šta su odlučili:

Treće mjesto je zauzeo tim „Visia“ sa projektom „Eduforia“. FOI-evci Miroslav Novak, Marko Orešković, Ivan Padavić, Marko Velić te mentor prof.dr.sc. Neven Vrček, prošlogodišnji predstavnici Hrvatske na finalu Imagine Cup-a u Indiji, predstavili su zanimljivo rješenje u vidu timskog učenja bez obzira na geografsku udaljenost.

Drugo mjesto je zauzeo tim sa FER-a, Zagreb, sa projektom „MILE - Mobile & Interactive Learning Environment“. Članovi tima su Ivica Botički, Ivan Budićak, Antonio Faletar i Luka Lovošević te mentor Andrej Radinger iz tvrtke Mobendo. Aplikacija koju su napravili omogućuje studentima da preko ručnog računala mogu pristupiti raznim sadržajima za učenje ili pratiti predavanja te sami pisati zabilješke.

Prvo mjesto je osvojio tim sa FESB-a, Split, sa projektom „eS.NET“. Članovi tima su Josip Maras, Marko Matijević, Mislav Tomasković i Petar Šolić te mentor Ivan Šaško. Cilj aplikacije jest poboljšati sposobosti djece sa blagom mentalnom retardacijom. Aplikacija omogućuje djeci rješavanje zadataka koji imaju za cilj poboljšanje motoričkih, auditivnih te vizualnih sposobnosti. Učitelj preko aplikacije može pratiti napredak svakog djeteta zasebno te ako ima problema pomoći mu na licu mesta te također može dodavati nove zadatke za rješavanje i na taj način učenicima omogućiti rješavanje novih zadataka. Prednost je između ostalom dana ovom timu jer je aplikacija već u komercijalnoj upotrebi u jednom centru u Splitu.

Proglašenjem pobjednika je i službeno završilo natjecanje, no nastavilo se dalje u neformalnom obliku do ranih jutarnjih sati....





Iduće godine održavanje finala se prebacuje kod pobjednika, u Split. Velika je prednost napravljena ove godine u vidu slanja pobjednika na svjetsko finale. Do ove godine pobjednici u Hrvatskoj su išli na regionalno natjecanje (zajedno sa Slovenijom, Bosnom...), no ove godine pravila su malo drugačija. Odlučeno je da pobjednici u Hrvatskoj idu direktno u finale zbog prijašnjih uspjeha i kvalitete radova, koja je prepoznata u svijetu.

U međuvremenu su došli i rezultati za ostale kategorije: tim Black&White prošao je u finale natjecanja u kategoriji Digitalna umjetnost: Fotografija. Članovi tima Igor Matoša i Aleksandar Kordić sa mentorom prof. dr. sc. Božidarom Kličekom uputiti će se u Južnu Koreju.

Ove godine zaprimljeno je 136 prijava iz Hrvatske, što je povećanje od oko 40 posto u odnosu na prethodnu godinu, dok širom svijeta natjecanje okuplja više od 100 tisuća sudionika. Već je zadana tema za iduću godinu: „Kako nam informacijska tehnologija pomaže u očuvanju okoliša“. Finale natjecanje će se održati u Parizu, Francuska.(Ima jedan i u Americi :)), a registracije za sudjelovanje u 2008. se otvaraju u 8. mjesecu nakon završetka finala u Seulu (znači,iza 10.8) na www.imaginecup.com. Odabrite kategoriju i pridružite se natjecanju. Nije bitno da li više volite Unix, Mac OS ili nešta sasvim treće, bitno je sudjelovati i stvarati nova poznanstva i testirati svoje granice i znanja (naravno, dok god radite s Windows aplikacijama) hehe

Paris, New York - oko 4 500 stanovnika dobio ime po pukovniku Isaacu Parisu. U njemu se ne odvija finale Imagine cupa al eto da znate da postoji i taj Paris:)



Za sve dodatne informacije možete kontaktirati Microsoft Student Partnere koji će vam pomoći i dati informacije koje su vam potrebne.

::EOČ

Ana Desić



Čovjek reče: "Neka bude svjetlost..."



...i upali električnu rasvjetu. Neke osobine koje su nekoć bile božanske i moći koje su samo bogovi imali, više nisu samo njihove. Te moći postaju i moći čovjeka. Dar svjetlosti, koji je davao Bog, i zbog kojeg nismo, nekoć, mogli nakon zalaska Sunca više raditi npr. na polju, više nije njegov i nakon otkrića električne rasvjete moglo se je dulje raditi pa čak i noć učiniti pogodnijom za rad nego dan (zbog nižih temperatura i sličnog). Dar svjetla nije jedina božanska osobina koju smo preuzezeli. Tu su i osobine kao što je stvaranje kiše i snijega, gledanje na drugi kraj svijeta i mnoge druge. Želja za moći je jaka u ljudskom rodu i uvijek ćemo zbog svoje prirode željeti sve više i više. Vremena se mijenjaju i svijet se sve brže okreće i moramo se uhvatiti u koštač s njime i nastojati sustići brzinu promjene naše svakodnevice. Promjena je jedna od najgorih stvari koje se mogu dogoditi, ona ruši naš osjećaj sigurnosti i postojanosti i tjera nas da se mijenjamo, a većina ljudi se ne voli mijenjati. Promjena je postala potreba modernim vremenima, posebno za informatičke znanosti. Svaki dan dolazi do novih otkrića koja unaprjeđuju tehnologiju i ako se ne mijenjamo i učimo kako nove tehnologije rade i koji su novi postupci otkriveni, mogli bismo se, kasnije, izgubiti u šumi nama nerazumljivih pojmoveva i postupaka, nepoznatih tehnologija. Svakako bismo tada postali tehnološki višak i trošak za naše poduzeće. Cijelo životno obrazovanje je nešto čega se moramo držati i što moramo usaditi u sebe radi nas samih, a ne samo radi koristi.

Od trenutka kada su ljudi počeli raditi na unaprjeđenju i ostvarivanjima svojih snova o "čudima", religija se je u to miješala. Ona je to

tumačila kao bogohuljenje i često pokušavala takva nastojanja suzbiti. No, do napretka je došlo i s njime do uklanjanja s liste božanskih moći određenih stavki. Religija je, naravno, u određenom trenutku shvatila da se i ona mora mijenjati kako bi se prilagodila novim vremenima. Dogme o kojima se nije smjelo raspravljati postaju predmet ismijavanja među obrazovanim ljudima. Kao odgovor na to i kako bi sačuvala svoj utjecaj, religija počinje tumačiti dogme, ne više kao apsolutne istine o svijetu, već kao simboličke prikaze kako bi se čovjek trebao ponašati, što činiti i slično. Dok se pogleda unatrag u vremenu to je smiješno. Nekoć bi vas spalili da ste rekli da je Sunce samo užarena lopta vatre na nebnu (što se i dešavalо), a sada se Sunce tumači kao simbol Boga koji zapravo nas grije svojom toplinom i kako onda dok nema Sunca (Boga) nam je hladno i izgubljeni smo te trebamo živjeti pod blagoslovom Boga i u njegovom svjetlu jer smo drugdje izgubljeni. Najveća moć koju, još uvijek, samo Bog posjeduje je Dar Života. On je ta sila koja je Život dala ovome svijetu. On je taj koji je stvorio čovjeka na svoju sliku i dao mu razum i učinio ga takvim kakvim je. To može samo Bog.

Problem je u tome što se, kao uvijek, nađu pojedinci koji to žele osporiti i dokazati da su i oni moćni poput nebeskih sila. Tuse je mnogima u mislima pojavilo kloniranje i robotika, no takve želje i takvi pokušaji sežu mnogo dalje u ljudsku povijest. Mitovi su ih prepuni. Stvaranje golema (bića oživljenog iz gline pomoću magije) je tipičan primjer. Ljudski ego je željan štovanja i koji je bolji način za to nego da si stvorite biće koje će biti stvoreno od vas. Vi ste njegov Stvaratelj, njegov Bog. Usput ste tako dokazali svima

drugima da ste poput Boga i da je vaša moć jednaka Njegovoj. No, osim što ste stvorili novo biće od gline (ili čega već), morali ste mu dati i dušu, životnu energiju tj. bit. Ljušturu je uvijek lako za stvoriti, uzmete gline i oblikujete ju u oblik čovjeka, ili istešete drvo u ljudski oblik ili tome slično. No, kako to oživjeti? Mitovi su prepuni toga, od zazivanja imena Boga, stavljanja dragulja u usta neživog koje pokušavamo oživjeti, polijevanja svetom vodom i tako dalje.

U moderno doba, pokušava se isto kao i prije, stvoriti umjetni život. Ne koristi se više glina, drvo i kamen, već metal, žice i čipovi. Oživljujemo ga pomoću programa koje pišemo. Dajemo mu vid tj. sredstvo s kojim će gledati i način na koji će gledati, dajemo mu govor i sluh i druge sposobnosti preko ulazno izlaznih uređaja. Učimo ga da razumije, da se ponaša, da analizira. Mi ga stvaramo i mi biramo kakav će biti. Robotika se stalno razvija i sada je pitanje samo vremena kada će biti stvoren "savršen" robot, tj. onaj koji će činiti točno ono što i čovjek čini – razmišlja. Roboti će, najvjerojatnije, u budućnosti postati uobičajena pojava i biti će ih svuda. Čovjek će stvoriti, na svoju sliku, savršenog slугу. Programeri će, u svojoj želji da stvore stvarnu, metalnu, kopiju čovjeka, u programe upisati sve osobine koje su karakteristične za ljude. Predviđa se da će i roboti tražiti svoja prava. Odakle robotima takve primisli? Prije svega iz njihovih programa u kojima će biti upisano da oni imaju svoje "Ja" pa stoga imaju i prava kao svjesna bića. Metode i načini kako bi to oni ostvarili nisu ne zanimaju, kao ni da li će to i ostvariti. Bitno je naglasiti da će, programeri koji će se baviti robotima, pogriješiti u onome trenutku kada prestanu shvaćati robote kao pomagala, već kao svjesna bića. Tada bi mogle nastati neželjene zavrzlame oko naših slуга.

Roboti će imati, a imaju već i sada, dušu. Duša je ono što je neosporivo svemu i nikakva diskusija ne može pobiti činjenicu da duša postoji unutar robota. Duša je neovisna od tijela, tj. od materijalnog aspekta i postoji u svemu kao pojам i forma. Dušu ima i čovjek i životinja i kamen pokraj puta. Sve duše su jedno preko duše najvećeg bića – Zemlje. Stoga, rasprava koja će se sigurno povesti među predstavnicima religija, o tome da li robot ima dušu je apsurd. Bog je sve. Bog je u čovjeku i čovjek je u Bogu. Bog je u robotu i robot je u Bogu. Čovjek ima dušu jer je Bog u njemu. Robot ima dušu jer je Bog u njemu. To vrijedi za sve.

Postoje dvije staze u razvoju robota, kulturološki gledano. Prva je ona u kojoj su roboti naši sluge koji su nam pokorni i nemaju neka svoja prava te postoje sam oda bi nas služili. Druga staze je ona u kojoj robote uzdignemo do statusa svjesnog bića te ga takvim i učinimo.

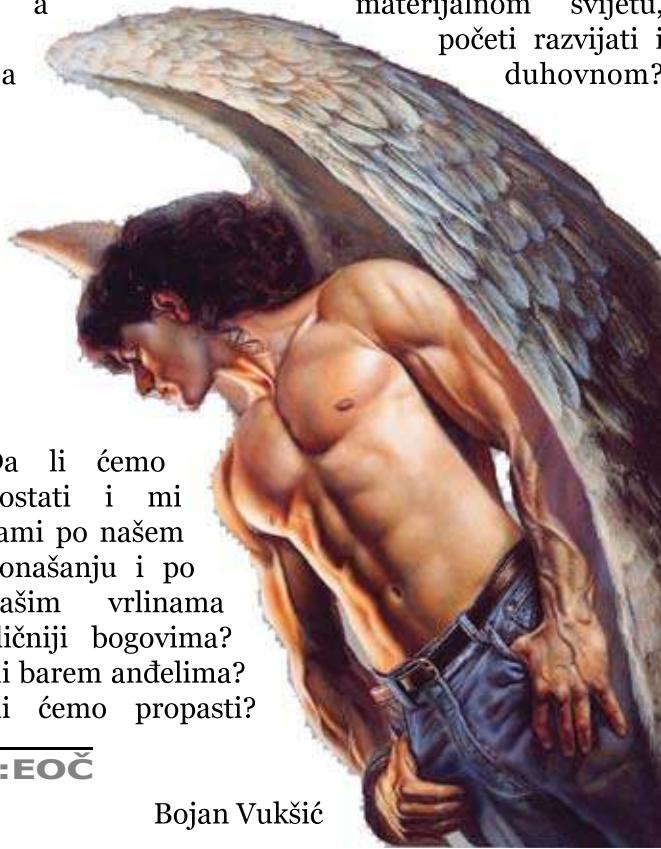
Ako bismo ga željeli uzdignuti u svjesno biće, trebali bismo mu preko poznavanja polaritetnih

pojmova omogućiti da uči i da se razvija. Trebali bismo robote učiniti slobodnim. Sloboda bi se očitovala u mogućnosti izbora od koje se dolazi do odgovornosti.

Njihovasvijestj.samosvijest,čenajvjerojatnije uvijek biti niža od ljudske zbog problema buđenja vlastitog ega u robotima. Da li će se roboti ikada okrenuti protiv nas ili išta slično? Malo vjerojatno, ali mnogo je veća vjerojatnost da će roboti ubijati ljudi u ratovima. Oni bi bili odlične vojne postrojbe, snažne, izdržljive i nemilosrdne. Oni ne bi postavljali pitanja i bili bi nam lojalni. Da li ćemo na robote gledati kao na radnu snagu ili kao na djecu još nije odlučeno.

Roboti su nekad budili strah u ljudima, strah od tih metalnih kutija kojera razmišljaju. Taj strah se, možda, smanjio ili povukao skroz, ali razloga za zabrinutost ima. Kulturološki aspekt pojave visoko razvijenih robota u svakodnevnom životu ima mnogostruku posljedice. Od radnih mjesti koje će zauzeti do osjećaja koje će buditi u ljudima (mržnju, možda?).

Najrelevantnije pitanje koje se tiče robotike je jedno od osnovnih pitanja etike. Da li mi smijemo ono što možemo? Granica je veoma tanka i veoma je nedefinirana te zbog toga i veoma opasna. Ne razmišljanje o posljedicama pojedinačnih odluka može biti opasno i za društvo u cijelini. Ako i ostvarimo "savršenog" robota koji će biti samosvjestan i nezavisno o ljudima te biti individua svoje vrste, naša budućnost nije određena. Da li ćemo nakon što stvorimo novo biće, te tako naše moći izjednačimo s božanskim, te kada više neće biti moći Boga koje nismo učinili našim, nakon što se tako jako razvijemo na materijalnom svijetu, početi razvijati i na duhovnom?



Da li ćemo postati i mi sami po našem ponašanju i po našim vrlinama sličniji bogovima? Ili barem anđelima? Ili ćemo propasti?

::EOČ

Bojan Vukšić

ŠTA BILO, SPORT NA FOI-U

Evo nas opet, događanja i rezultati Sportske udruge FOI (SUFOI). Od zadnjeg broja Studentskog lista proteklo je nekoliko mjeseci, i u međuvremenu su studenti ostvarili nove pobjede u sportskim aktivnostima. Da, ne bulje svi u razne skripte ili sjede za računalima pa programiraju ili igraju razne igre, ima studenata koji svoje slobodno vrijeme iskoriste za sportske aktivnosti. Pa evo njihovih rezultata.

Još u prošlome broju spomenula sam da je 31.03.2007. održan prvi dio turnira u tenisu FOI Open 2007. Drugi i završni dio turnira održan je 28.04.2007. u dvorani ZSC. Do finala su dogurali Dominik Miser i Velimir Hirš. Sa rezultatom 3:0 (6:4, 6:2, 6:3) pobijedio je Dominik Miser.



Početkom trećeg mjeseca krenula je košarkaška liga FOI 2007. Finalne utakmice odigrane su 23.04.2007. Za treće mjesto su se borili „Črvi“ i „KK Zalutali na parket“, pobjedu su odnijeli „Črvi sa rezultatom 26:10. U finalu su se sastali „3M i još neko“ i „Auto otpad Stanić“, sa rezultatom 29:30 na prvom mjestu završila je ekipa „Auto otpad Stanić“.

Krajem svake akademске godine održava se tradicionalni cross u organizaciji Sportske udruge FOI i kolegija Tjelesna i



zdravstvena kultura. Ove godine cross se održao 12.05.2007. s početkom u 17:00 sati (barem više nije u rano jutro :)) na Dravi i bio je obavezan za studente i studentice prve i druge godine. Rezultati su slijedeći:

- Prva godina (studentice): 1. Katarina Pažur, 2. Suzana Hižar, 3. Tamara Cvrtnjak
- Prva godina (studenti): 1. Branimir Podboj, 2. Dario Toplak, 3. Nikola Fošnjar

- Druga godina (studentice): 1. Silvija Posavec, 2. Ekatarina Borković, 3. Sandra Benković

- Druga godina (studenti): 1. Dejan Čehulić, 2. Dejan Igrec, 3. Zvonimir Majstorović

U subotu 26.05.2007. u stolnoteniskoj dvorani „Varaždin“ održan je turnir FOI-a u stolnom tenisu. Prijavilo se 11 studenata koji su podijeljeni u 4 grupe. Iz svake grupe dva najbolja ušla



su u knockout sustav natjecanja. Prvo mjesto osvojio je Matija Barić (opet :)), s prošlogodišnjeg trećeg mesta Marin Prtenjača ove godine završio je na drugom mjestu, a treći je bio Miroslav Petrović.



I to bi bilo to za ovu godinu od Sportske udruge FOI. Naravno, bila je tu još i završna fešta, FOIJADA, održana u subotu 02.06.2007. na sportskim terenima Aquacitya. Druga po redu i samim time sad već tradicionalna fešta FOI-a. Kako je bilo tamo možete pročitati u posebnom članku u ovom broju Studentskog lista.



Samo da još podsjetim da se sve vijesti vezane uz sport na FOI-u kao i sve informacije o Sportskoj udruzi FOI (SUFOI) nalaze na www.foi.hr/sport/.

I FOI I OLIMPIJADA BIT ĆE FOIJADA

Vrijeme radnje subota 02.06.2007. Ovogodišnja Fojada protekla u punom sportskom ugodaju. Mjesto održavanja je bio Aquacity koji se pokazao kao odličnim mjestom za ovakve događaje. Do Aquacityja ste mogli doći organiziranim autobusom koji je polazio ispred studentskog doma tako da nije bilo problema sa dolaskom na Fojjadu. Iako smo se pribjavali kiše, dobru zabavu vrijeme nije kvarilo. Uz opuštanje i druženje igrao se nogomet, košarka, pikado, odbojka na pijesku, što svim studentima dobro dode prije ispita. Odaziv studenata bio je i više nego odličan, po riječima profesora malo slabije nego prošle godine, ali svejedno odlično, a osim studenata bio je i popriličan broj gledatelja koji su pratili i podrili igrače. Sudjelovalo je 9 nogometnih, 4 košarkaške, 9 odbojkaških ekipa, te 22 natjecatelja u pikadu. Osim što su odigrana natjecanja u malom nogometu, košarci, odbojci na pijesku i pikadu, u 12 sati odigrana je i poznata malonogometna utakmica između profesora i studenata koja je završila rezultatom 7:5 u korist studenata. Moramo napomenuti da su se profesori dobro držali s obzirom da su studenti bili puno uigraniji. Evo i najvažnijih sportskih rezultata:

Košarka:

1. Auto-otpad "Stanić"
2. 3M i Periša
3. Črvi

najbolji igrač turnira: Ivica Vuletić (Auto-otpad "Stanić")

Odbojka na pijesku:

1. Snažni
 2. Kraj jezera
 3. Debitanti
- najbolji igrač turnira: Denis Miškić (Snažni)

Pikado:

1. Ante Marinović
2. Tomislav Marijanović
3. Marijan Živković

Nogomet:

1. Nas 8 BEZ čupavoga
2. Isto Konji
3. El Fenomenos

najbolji strijelac turnira:
Marko Slunjski (El Fenomenos) 5 golova

::EOČ

Webfreak over and out



Ova slika gore predstavlja nagradu tj. trofej za najkraći članak ikad koji je izao u studentskom listu i vjerovatno najkraći koji će ikada izići. Autoru članka lijepi pozdravi od DTP ekipe. :)

Kad geekovi propucaju

Barsko napucavanje vodenim bojicama

Dana 19. svibnja 2007. godine skupila se družina FOI-evaca željnih napucavanja, u nadi da će riješiti svoje nagomilane frustracije. I nekoliko žena s FOI-a je bilo (no o njima sve najbolje – ipak rijetka su vrsta u izumiranju). Našli smo se iza studentskog doma čekajući organizatora koji je kasnio sat vremena. I tako smo čekajući režali i prijetili jedni drugima: „E kužiš propucat ču te, e nemaš pojma kak!“. I kad je ovaj konačno došao potrpali smo se u kombi i u nekoliko tura se odvezli do nekakve baruštine (zato ovo barski u naslovu op.a.). Ta baruština navodno „E kužiš propucat ču te, e nemaš pojma kak!“

„m o r e“ ima i riječ
B o ž e . . . u nazivu. O
na neko Došli smo tako
n o g o m e t n o

igralište ogradieno mrežom za komarce s ponekom rupom. U čudu smo gledali te rupe na mreži za komarce i upitali se: hebote, da li zaista želimo to? Pa ipak, velike su te rupe. I što ih je moglo učiniti takvima!?“. No skupili smo hrabrosti i rekli: „Ma daaaaj, kakve bojice, pa ipak sam ja FOI-evac, preživiću i ovo!“. I tako nabrijani i međusobno ohrabreni ušli smo unutra i tamo nam je striček iz kombija objasnio kako se igra „Paintball“. Pravila su jednostavna. Prvo što sam zamijetio je da se puška ne zove puška, već marker. Ajde dobro, čim sam to čuo lagnulo mi je. Nema pušaka, nema oružja, samo malo overelockani flomasteri. Uglavnom, cilj igre je izbacit sve igrače iz protivničke ekipe i osvojiti njihovu bazu, uz što manje izbačenih igrača iz vlastitog tima (a to nije lako kad su vam ostali članovi tima također FOI-evci, no na svu sreću i protivnici su FOI-evci pa smijehu na terenu nikad kraja). Tijekom igre treba se skrivati iza nekih velikih balona i pucat (ups, šarat po drugima). Nakon upoznavanja s pravilima ove prelijepo društvene igrice, dobili smo zaštitnu opremu – odijela za bauštel i plastične kacige u kojima je jako vruće i u kojima i najveći geekovi izgledaju cool.



Plastične kacige u kojima i najveći geekovi izgledaju cool

Teškom mukom podijelili smo se u timove (ipak smo mi i studenti Organizacije) i fešta je mogla početi. Igralo je šest ekipa sa po šest članova. Jedna ekipa je imala sedam članova, to je zato što im je i inače u životu teško, pa eto nek im bude. Na kraju je pobedu odnijela ekipa DVD Štefanec, ali to je zato što im nisu svi iz ekipe s FOI-a, pa eto – razumljivo.

Markeri su punjeni kuglicama s bojom i nije ti svejedno kad te pogodi – malo boli i ostane fleka. Na odjeći, ali i pod kožom.



Uglavnom, opći dojam ovog „iventa“ je sljedeći – jako lijepa društvena igra, jako lijepo druženje s kolegama, jačanje timskog duha i PTSPP (post traumatski stresni paintball poremećaj). Bilo nam je lijepo, jedino što sad poneki od nas imaju posljedice vezane uz te boje. Recimo, kad vidim kako neki radnici farbaju kuću, lupi me neki flashback pa se malo stresem, ali brzo dođem k sebi. Moj prijatelj, u ovom listu poznat kao Veliki Klevetnik, navodno ima noćne more i ne može smisliti grafičke alate (šteta, a baš je dobre logotipove radio...). Osobno, kad vidim drvene bojice u ruci malog djeteta, malo mi je neugodno.

EOČ

Marko Velić



Pokušaj atentata na našeg predsjednika - tako vam izgleda propucana predsjednička guza:)

20 DO ASA

Tog utorka, 25. svibnja, u 16:00 sati na „Raj“ otpočela je jedna od najbrojnijih i najžešćih Stak-a. Dvadeset i osam timova oborужани ničim i bocom/kriglom krenulo je u borbu za vrijedne



ždrijebom skupine, odlične cionalne podrške vrijednih bitka se no uvečer pod Dvojice

koji su vrijedno bilježili bod po bod.

Finalna bitka vodila se između Kursadžija i Vucibatina. Bilo je tjesno čitavo vrijeme, no, Vucibatine, Igor Šinko i Stjepan Horvat, konačno su nizu dodali još jednu, finalnu pobjedu i osvojili turnir.

Prva tri mjesta nagrađena su vrijednim nagradama, pobjednici i s desetak litara onih nešto više tekućih, koje je, uz bezalkoholna pića za sve natjecatelje, osigurao Raj.

Pošto se odazvao poprilično velik broj zainteresiranih ljudi, veselimo se sljedećem susretu.



katu pivnice
bitki u povijesti
doli špila karata
nagrade.

Nakon što su raspoređeni u a sve pomoću i vrlo funk- programske jednog od Stakovaca, odužila do kas-Sve se odvijalo budnim okom Veličanstvenih,



::EOČ



Ivana Blažoti

I Mi smo pobjedili!!!!



“Belot (popularniji naziv Bela) je kartaška igra vrlo popularna u nekim dijelovima Hrvatske (posebno u središnjoj Hrvatskoj i Slavoniji), a igra se širom svijeta, posebice u krugovima armenske dijaspora.”

“Belot se može kartati u dvoje, troje ili četvero, premda se najčešće igra u četvero, dok se u dvoje ili troje igra u slučaju da nedostaju igrači.”(skinuto sa WikiPedia-e)

J Dilla

Nakon uvoda u cijelu hip-hop kulturu u prošlom broju, i nekakve polu-recenzije (više preporuke) albuma El Producta "I'll Sleep When You're Dead", ovog puta svoj tekst posvećujem jednoj i samo jednoj osobi. Narančno i dalje smo u underground hip-hop krugovima. Vjerojatno i za njega nikad niste čuli, ali pogađate...trebali ste :)

James Dewitt Yancey (rođen 7. veljače 1974., preminuo 10. veljače 2006.), poznatiji pod nadimcima J Dilla ili Jay Dee je američki hip-hop producent iz Detroita. S radom u hip-hopu (J Dilla) je počeo sredinom 90-ih godina. Iz tog razdoblja nosi nadimak Jay Dee, kada je pri kraju srednje škole uz 2 prijatelja (T3 i



Baatina) osnovao grupu Slum Village koja će kasnije odigrati veliku ulogu u Detroitu.

Zanimljivo je da se J Dilla prvo počeo baviti pisanjem rima tj. htio je postati MC, ali ga je zaljubljenost u glazbu i glazbene instrumente privlačila od malih nogu i počeo se više baviti izradom instrumentalna, a sve man-

je pisanjem. Kakvu je to glazbu radio, provjerite na njegovom četvrtom solo albumu: "The Shining"...

"The Shining" je album koji je izdan nakon njegove smrti. Dilla je preminuo u 32. godini nakon zatajenja srca. Bio je dugo vremena bolestan, 2004. su se čak pojavljivale glasine kako je hospitaliziran, ali sam Dilla nije htio otkrivati nikakve detalje i zapravo nije priznavao ozbiljnost bolesti. Bolovao je od rijetke TTP (Thrombotic thrombocytopenic purpura) bolesti koja uzrokuje poremećaj u samoj krv, a sumnjalo se i da je bolovao od lupusa (bolest gdje imunosni sustav napada zdrave stanice). Dilla je u Evropi nastupao s t a n j e j e d n o m skim dovoljno njegovoj glazbi i prema f-

bio na turneji gdje mu se pogoršalo i na koncertu je u invalidskolicama što govori o strasti prema poštovanju novima. Ako tad nije odgodio, sigurno ne bi niti da je pala kiša.



"The Shining" je za razliku od albuma iz prošlog broja "I'll Sleep When You're Dead" bez utjecaja roka, punka i sličnih žanrova (koji su se, da ne bude zabune



savršeno uklopili u koncept kojeg je zamislio El-P).

"The Shining" je istinski hip-hop, onakav kakav se odavno nije čuo na takvoj razini. Bogat soul semplovima koji su Dillin zaštitni znak, duboki instrumentalni preko kojih stihove bacaju jedni od najboljih



MC-a današnjice. Jednostavno rečeno – klasik.

Dilla je završio 75% albuma prije smrti, dok su ostatak dovršili izvođači koji su na albumu gostovali i Dillina majka. Sve stvari je Dilla producirao osim jedne, gdje su priskočila još 2 producenta.

Gosti na albumu neki od najvećih imena u hip-hopu; Busta Rhymes, Common, Pharoahe Monch, Madlib, D'Angelo, Black Thought iz Roots-a itd.

Svaka stvar na albumu ima svoju priču, čak i instrumentalni. Krenimo redom:

- 1. "Geek Down" (feat. Busta Rhymes)

Prva stvar na albumu, poslužila je kao nekakav intro gdje je Busta Rhymes poprilično ljut i puno psuje dok navljuje što nas čeka (J Dilla, that's the motherf***in fire right there!). Sve to ide preko Dillinog instrumen-

tala u kojem je semplirao Beethovena (!!!) i napravio čudan, ali opet jedinstven i prepoznatljiv instrumental.

- 2. "E=MC2" (feat. Common)

To je to. Nakon što čujete ovo, bit će vam jasno zašto je ovaj čovjek bio genijalac, a i dovoljno je reći da Common zvuči bolje nego na bilo kojoj stvari na svom "Be" albumu. Čista bomba za razvaljivanje zvučnika.

My pipe dream's long as the fight scenes in The Matrix
"Scorpio rising, sex fiend by nature,
Try to control that shit so my soul don't
get,
Dirty for some girly, unworthy of the
flowers"
Einsteinova formula, koja ovdje dobiva
drugačiji smisao.



- 3. "Love Jones"

Instrumental, trubice, jaki bubnjevi...Dilla na vrhuncu. Obožavatelji Placeba će možda prepoznati ovu stvar.

- 4. "Love" (feat. Pharoahe Monch)

Pharoahe Monch u pomalo neobičnoj ulozi. Više zvuči kao pjevač nego MC. I što je još bolje zvuči dobro. Podlogu je Dilla složio u soul/gospel stilu. Inače ovo je bio prvi singl s ovog albuma.

- 5. "Baby" (feat. Madlib & Guilty Simpson)

Melodični instrumental, Madlib & Guilty Simpson na mikrofonu. Ljubavna pjesmica.
Baby you're the one, baby take me home tonight
Opušteno.

- 6. "So Far to Go" (feat. Common & D'Angelo)

D'Angelo je r'n'b pjevač i njega sam najmanje od



svih očekivao na ovom albumu, ali kako je ovo ispalo, žao mi je što ga nisam prije slušao na J Dillinim podlogama.

Common pljuje neko emotivno/ljubavno sranje, također bi rekao da je u rangu sa onim na njegovom "Be" albumu. To ne bi bilo čudno da je uobičajeno, ali obično se najbolje rime čuvaju za svoj album. Dokaz neospornog velikog utjecaja i poštovanja prema Dilli.

- 7. "Jungle Love" (feat. M.E.D. & Guilty Simpson)

Agresivna stvar, sirova, instrumental jednostavan, ali opet poseban i odličan.
Guilty Simpson:

"I don't write raps for free,
if I did, I won't make it, like Shaq from
three,
my motto is simple; without that loot,
your instrumentals stay instrumental"

ili

If I was any hotter, I'd drink straight Vodka,
spit out flames and piss lava,
that hot, fam, try again,
that's why I got hose/hoes like firemen



- 8. "Over The Breaks"

Drugi instrumental na albumu, po trajanju duplo duži od prvog. Ovaj se lagano može koristiti u sci-fi filmovima u svemiru. Ili jednostavno za zbedirane ljudi poslužio bi se dobro uz neki alkohol i otvoren prostor sa čistim nebom. Neznam, meni daje baš takav ugodaj. Svetarska bas linija. Neznam kako bi drugačije slovima opisao ovaj odličan zvuk.

- 9. "Body Movin'" (feat. J. Rocc & Karriem Riggins)

Ovo je stvar koju sam vjerovatno najmanje puta preslušao, ali ne zato jer nije dobra, nego zato jer je između instrumentalata i nekakvog mixa.

Na njoj su 3 producenta i 0 MC-a. E sad, svaki je odradio svoj posao, J.Rocc povremeno scratcha vokale "The Krush Groovin'", "The Body Movin'", Karriem je zadužen za bubnjeve, a Dilla za ostalo i sve skupa. Jednostavno ju nekako najmanje osjetim iako su sva trojica odradila svoj dio posla na razini.

- 10. "Dime Piece (Remix)" (feat. Dwele)

Dwele je pjevač i u ovoj stvari traži svoju Dime Piece. Za one koji ne znaju Dime Piece je čista desetka, znači cura kojoj na prvi, drugi, treći, četvrti (itd.) pogled dajete 10/10. Dilla je ovu stvar složio tako da mu je dao lagani podlogu i pustio njegove glasovne mogućnosti do izražaja. Neloša stvar.

'Cause you know, I've got to find someone as fine as you to be mine..

Romansa.

- 11. "Love Movin'" (feat. Black Thought)

Outro koji nije outro i koji nije zadnja stvar na albumu. Koliko god to glupo zvučalo, stvar zvuči kao da je posljednja. Na sreću nije.

Svi vjerovatno znate da je Black Thought glavna faca i mozak grupe The Roots. Jedne od najpoštovanijih grupa u hip-hopu i šire. I kad ovakva rima dođe iz usta nekog tako poštovanog i utjecajnog u onome što radi..dakle:
"My man Dilla do it without even tryin'
The greatest hip-hop producer of all time"
Ako netko ne vjeruje meni, vjerujte njemu :)

- 12. "Won't Do"

Rastanak sa Dillom i ovim albumom. Dvanaesta,

zadnja stvar, i to kakva. Meni najbolja stvar na albumu... ma kakvom albumu, jedna od najboljih stvari svih vremena. A pazite sad, nema featuringa, a nije instrumental. Dilla je odradio SVE na ovoj stvari, baš sve, od teksta do repanja, pjevanja pa do produkcije.

A instrumental...ne želim počet opisivat jer sam ionako blizu limita dužine teksta, a trebala bi mi još polovica stranice za ovo. Neznam što više napisati o njoj..last.fm kaže da sam ju preslušao 310 puta. Jednostavno savršenstvo.

Ukupna ocjena svega 9,5/10

J Dilla je poznat kao "producent producenata" i stvorio je nekakve predloške u hip-hop produkciji novijim i puno poznatijim mainstream naraštajima producenata među kojima su Kanye West, Just Blaze, Pharrell Williams i drugi. Ako ste slušali njihove stvari i svidaju vam se, poslušajte onda i od koga su učili i posudivali, a ako ne volite rap, ili možda volite onu iskvarenju, lošiju verziju koja se vrti po mtv-u i klubovima gdje se lyricsi u prijevodu svode na malo bolje narodnjačke stvari, lagano preskočite ovaj album i J Dilla općenito. U protivnom bi se mogli šokirati kada sazname da je ono što ste do sada slušali u usporedbi s ovim – loše.



Ovaj album nije nov, izšao je prije godinu i nešto sitno, ali je toliko malo pozornosti dobio da je to sramota. Prošli put se poklopilo da se izlazak El-P-jevog albuma podudarao sa izlaskom ovog lista, ali su se stvari zakomplikirale i list je kasnio s izlaskom pa je cijeli članak na kraju zvučao malo debilno, tako da sad igram na sigurno :). Šalu na stranu, trenutno nema novih rap albuma vani kojima bi posvetio i ovaku pozornost tj. onih koju zaslužuju pozornost.

Također, izdana je i instrumental verzija albuma "The Shining - instrumentals"



Samo za napomenu, napravljen je spot za "Won't Do", dovoljno je na youtubeu upisati "j dilla won't do". U spotu Dillu glumi njegov mladi brat. Svakako pogledati.

I za kraj, reakcije fanova

::EOČ



Boris "Borca" Šalamon





Uvod

Ideja. Pojam koji pokreće svijet čak i više od samog novca, kako se je to znalo u onim dana mačestopopjevati.

Svakodnevno smo svjedoci mnogih ideja koje čine naš svijet boljim mjestom za živjeti, a taj naš život komformnijim. Hrvatski znanstvenik iz Amerike otkrio je način kako bežično prenijeti energiju, i zaista je uspio naumu. Na 2 metra uspio je od 60 Watt-a.

I odmah - u roku od 5 godina bilo da u glavi u če n i k a nazije (MIOC) isto tako nije mala žaruljica nazivati idejom. To primjer od milijardu istaknuo jer je najsvježiji i zato jer se ta ideja rodila u glavi hrvatskoga čovjeka. Jednako tako, iako ne baš tako inovativna, sinula je ideja u glavama jednog bivšeg i jednog sadašnjeg studenta našega fakulteta.

Kako je jedna od glavnih misija STAK udruge poboljšavanje studentskog života u Varaždinu koliko je god to moguće, ideja je bila slijedeća: Imamo projektor, imamo laptop, imamo filmove, idemo priuštiti studentima jedan dan u tjednu gdje bi se oni okupljali i uz



je palo obećanje dina naša će kablovinje- toga ne bi nekadašnjeg XV. Gim- zagrebačke, zasvjetlila koju običavamo je samo jedan drugih, ali sam ga

neki dobar film se neformalno družili, da ne kažem zezali i zabavljali. Ideja je rođena - krenulo se je u realizaciju.

Jedno vrijeme se razmišljalo o podobnom prostoru, ali pošto smo imali dobrih iskustava sa pivnicom na ta vrata, jedan prostor ne koristi baš odličan za re-Kinu, pitali su mogli dobiti na voditelja da li bi ga moguštenje 2-3 sata jedan dan u tijednu, voditelj je odobrio, i ideja je postala realnost.



DeMistiffkaCija

Dakle, što STAKino u kratkim crtama zapravo je? To je projekt za čiju logistiku su zaslужni asistent sa našega fakulteta Ševa Jurica, kost Požega Josip te reklamnih plakata (koji tek to napomene stoje preko ploče za II. Godinu) Blažoti Ivana. Ivana je inače autorica i mnogih drugih plakata i za druge projekte pod kapom udruge STAK, a u kvalitetu istih možete se uvjeriti odlaskom na web stranicu udruge (www.stak.hr), sekcija „O nama“ podsekcija „plakati“.



Također, STAKino je projekt sa osnovnim ciljem neformalnog druženja studenata uz neki kvalitetni film. Projekcije se održavaju rijedom obično u 19:30 ili u 20 sati na katu pivnice RAJ, za što su studenti u svakom slučaju ranije obaviješteni putem STAK portal, FOI foruma (www.foi-forum.com) te već ranije spomenutih reklamnih plakata. E sad, zašto baš srijeda? Jer je ideja bila da studenti ne moraju svoj društveni život živjeti od vikenda do vikenda već i da im se u sredini tjedna omogući odmor od raznoraznih skriptata, knjiga, zadatka, kodova i slično.

Filmovi koji se projektiraju su uglavnom stariji kvalitetni filmovi, kako bi jedan član našega tima rekao „filmovi sa dušom“, ali tendencija je ka novijim filmovima koji bi bili zanimljivi širem spektru gledateljstva. I naravno, iako to nije nigdje izrijekom rečeno, taj projekt kao i svi projekti pod vodstvom udruge STAK je za sve studente besplatan. Dakle, niti jedne niti sada se niti budućnosti naplaćivati.

Nadalje, svojim začecima faze rađanja, (nepostojanje i Video codeca u projekt je u prolazio kroz dječjih bolesti određenih DVD računalu, odbiranje projektoru da projekcira sliku sa laptopa, smrzavanje računala...), sazrijevanja te se nadamo da će doživjeti fazu duboke starosti i što kasnije smrti. STAKino već ima svoju stalnu publiku, a nadamo se da će broj studenata koji će iskoristiti ovaku priliku sa svakom projekcijom dodatno rasti, jer naša volja i želja je tu, vođena našom misijom, a na Vama je da samo kupite plodove tuđega rada ;-).

::EOČ

Josip Požega



**SLANINA
KULEN
POŽEGA
ŠVARGL
KO BASICE
SNAŠA
TAMBURICA
ŠLJIVOVIĆA
GRAŠEVINA**



Колумна великог клеветника

Nacionalno rangiranje fakulteta



Društvo obično ima običaj da na sve i svašta prilijepiti neki broj. Primjerice svaka osoba tokom školovanja dobije ocjene, hoteli su rangirani sa zvjezdicama, banke dobivaju kreditni rejting čak i države dobivaju kvantitativno mjerilo uspjeha tipa BDP-a ili HDI(human development index). No i fakulteti dobivaju svoju ocjenu, ali naravno kod

nas ne dobiju ništa. Primjerice u SAD-u fakulteti i sveučilišta su rangirani sa ocjenama tier 1,2,3,4 s tim da broj četiri predstavlja najlošiju ocjenu. Primjerice oko 40% Busheve administracije je završilo Pat Robertson School of law. Sigurno mislite da je

**FER nikad nije bio prava konkurenčija
FOI-u**

to neki ekskluzivni fakultet kad je toliko činovnika Bijele kuće završilo taj fakultet. Krivo, Pat Robertson School of law ima dodijeljenu ocjenu tier 4. Naravno to ništa ne zaprepašćuje, ako vidimo kakav im je šef. Inače Pat Robertson je vjerski fundamentalist vrlo omražen u Americi. Velika Britanija rangira svoje fakultete od 1 – 5. Europska komisija je sastavila listu najboljih 22 sveučilišta u EU. Uglavnom svi imaju nekakvu ocjenu svojih visokih učilišta. Kriteriji ocjenjivanja obično idu u dva smjera. Jedan je da se ocjenjuje kvaliteta studiranja koliko je uspješnih studenata, prosječna prolaznost, smještaj, fakultetska oprema i dodatne mogućnosti. Drugi način procjene obuhvaća znanstveni output koji proizvedu određeni fakulteti. Naravno ako se napravi procjena koja uzima sve kriterije može se dobiti ogledna ocjena fakulteta. Mi to naravno nemamo, zašto bi se netko patio ocjenjivat fakultete kad se možemo upisati na temelju informacija koje dolaze od strane samog fakulteta i od tiska. Problem je što svaki fakultet o sebi misli najbolje, pa je nekako teško procijeniti koji

je stvarno najbolji. Bilo bi lijepo rangirati recimo sve pravne fakultete u Hrvatskoj i da se vidi tko kaska pa možda se malo potruđe iduće godine. Isto tako iako FER nikad nije bio prava konkurenčija FOI-u, budući da je FER tehnički fakultet, a FOI nije, uvjek je postojala određena konkurentnost između ta dva fakulteta. Ono od čega bi konkretno FOI imao koristi je to što bi

**veterina otvorí svoj informatički
smjer**

najvjerojatnije dobio vrlo visoku ocjenu a kogledamo po konkurenčiji. Jer kako je Bolonja počela pootvaralo se informatičkih smjera u afera u vladi. Tu ima svakojakih privatnih učilišta, ekonomskih fakulteta i svi bi oni „proizvodili“ informatičare. Ne bi me čudilo da veterina otvorí svoj informatički smjer. E tu je prednost FOI-a jer on ima kadar i opremu, jedino fali malo marketinga da privuče malo „jače“ studente i eto uspjeha. Kada bi postojalo nacionalno rangiranje fakulteta tada bi studenti pri upisu i njihovi poslodavci pri zapošljavanju mogli lakše donijeti odluku. Naravno da bi moglo biti otpora jer se ne bi svima svidjelo da im fakultet dobije neku vrstu ocjene, jer tada svoju

**informatičkih smjera u
vladi**

nesposobnost ne bi više mogli prikrivati nedostatkom pravih nepristranih pokazatelja. Eto, dobra tema za malo zamisliti se.

::EOČ

Mario Paparić

Jeste li znali da su reklame pokraj slika poput ove zdes- na čak 87% učinkovitije i upečljativije nego da se nalaze na naslovnicama nekih popularnih dnevnih novina?
Reklamirajte se :)



Putovanje kroz nemoguće

Davor Rostuhar

Već 5 godina, Davor Rosuthar, sada 24-godišnji mladić živi otkrivajući tajne civilizacija i istražujući realizam življenja. Do sada je proputovao oko 60 zemalja svijeta i prošao tisuće i tisuće kilometara (od Europe do Afrike, Južne i Srednje Amerike te jugoistočne Azije).

Davor Rosuthar, naš je najpoznatiji profesionalni svjetski putnik. Rođen je u Zagrebu 1983. godine u sasvim običnoj obitelji – majka mu je ekonomistica, a otac strojar. Kao dječak bio je kao i sva današnja mlađež, samo što se u njemu krila nesavladiva želja za nečim velikim i nesvakidašnjim. Otkriva da njegov nagon za spoznajom i znanjem postaje veći od knjiga koje se čitaju u školama i tvrdi da nema knjige koja će ga naučiti o nečemu bolje nego on sam. Nešto takvo nije mogao zadržati u sebi i koristeći školske praznike, sa 16 godina počinje putovati Evropom autostopom. Međutim, to nije bilo dovoljno.

Nakon prve godine studiranja povijesti i sociologije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, prekida školovanje i odlazi na prvo veliko putovanje: biciklom do piramide Egipta. Nakon prijeđenih 8000 kilometara i 283 dana izbivanja iz Hrvatske shvaća da je taj osjećaj ono što on jest.

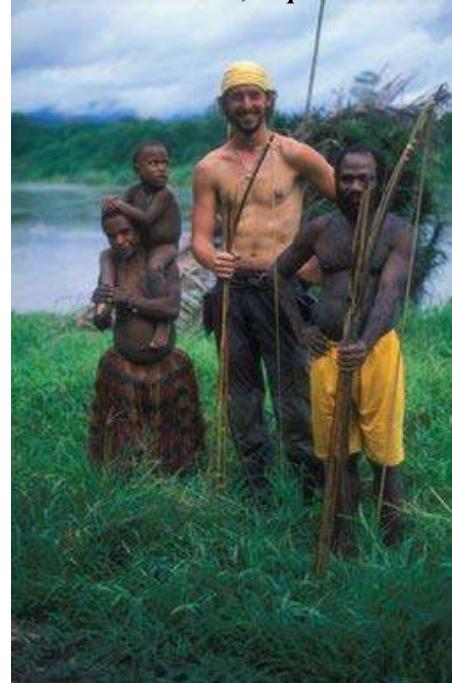
„Za takvo putovanje nije vam potrebna velika svota novca i ne trebate se specijalno pripremati. Potrebna je samo volja. To je formula za sva vremena, sve kulture i sve ljudi. Ako imate novca, kupite kartu za vlak, a ako nemate - stopirate. Kad imate novca, jedete u restoranu, a kad nemate - kopate po smeću.“

Na svako pitanje Davor odgovara najjednostavnijim mogućim rečenicama. Na moje pitanje, koliko je trebalo hrabrosti da se odrekne studentskog života i sigurnosti doma, odgovara:

„Ja sam to jako želio i nije mi trebalo puno da se za to odlučim. Jer kad nešto želiš trudiš se da to i postigneš. A hrabrost... nije baš tu riječ o hrabrosti. Svaki početak je težak, ali želja prevagne. Na koju god planinu kreneš, moraš krenuti iz podnožja. Sigurnost je vrlo jak ljudski moment. Ali sigurnost ne garantira diploma nego znanje, ne krov nad glavom nego pamet u glavi. Čovjek se rađa slobodan i zapravo ne poznaje granice. Društva i konteksti u kojima se zatekao, i granice koje su mu drugi ljudi nametnuli, doista postoje i zapreka su, ali prečesto je ljudima to samo izgovor da ne naprave ništa po pitanju svoje vlastite slobode.“

Njegov stil života mnogima je neshvatljiv i ne uklapa se u standardnu sliku idealnog i savršenog života. Ipak postoje oni koji čine razliku i podrže ga u njegovom radu. Sada uspijeva živjeti od slikanja, pisanja,

Davor, Papua



a

takov način ga kreativno ispunjava i za uzvrat mu daruje pregršt doživljaja, bilo loših ili dobrih. Upoznao je mnoge nove kulture i bio svjedok mnogim običajima u koje je teško povjerovati.

Davor, Tahiti





Davor, Papua Nova Gvineja

Do sada je napisao dvije knjige: „Samo neka se kreće“ i „Na putu u skrivenu dolinu, umijeće prihvaćanja besmisli“. Obje knjige obiluju zanimljivim pričama iz života ljudi, njihovim čudnim običajima i ritualima, a sve je popraćeno slikama.

O sebi govori da nije čovjek koji prepušta stvar sudsini, koji odlučuje na par-nepar ili baca novčić. Ne prihvata neuspjeha i uvijek radi po svom. Uvijek bira zemlje tako da ga nešto u njima privuče, bila to slika nečega ili višegodišnja koncepcija. Ne putuje svijetom da bi dobio nadahnuće niti nešto što bi ga oplemenilo.

„Zanima me realizam života, bez obzira na to sviđalo se to meni ili ne.“

Davor je osoba koja ne pristaje na kompromise, ne voli gubiti vrijeme na nebitne stvari i raditi poslove koje ne voli.

„Shvatio sam da trebaš odbaciti sve tuđa vjerovanja i koncepte, pronaći svoj put i biti originalan i kreativan.“

Njegov svaki novi dan donosi nešto novo, nepredvidivo, gorko, a slatko.

„To su sve male zgode koje su utjecale na određene komadičke mog životu i na cijelokupnu mudrost, koja bi recimo jednom, pod stare dane mogla staviti šlag na tortu mog života...“

Velik broj ljudi pita se što to čini razliku između Davora Rostuhara i svih drugih turista, na što on snažno odgovara:

Davor, Patagonija



„Mnogi putnici često pretjerano reagiraju, plaču, sjetni su, hvata ih nostalgijski, iščuđavaju se i fasciniraju, to je slatko, ali mi je bezveze. Oni su fascinirani nekom konkretnom pojmom, a ja sam fasciniran različitom pojavnosću života kao takvog. Jednostavno uživam u različitostima i ne gledam ih iz sebe nego uvijek i prvo doživljavam sve kroz prizmu ŽIVOTA. Zato valjda vidim stvari koje drugima promaknu... Turisti idealiziraju zemlje u koje putuju jer su im putovanja neka vrsta eskapizma, ali ja nastojim vidjeti stvari onakve kakve jesu, bez uljepšavanja i misterija.“

Trenutno se Davor nalazi u Boliviji sa skupinom sretnika koji su na dvadeset dnevnom putovanju kroz prašumu Amazone, koje i nije tako skupo s obzirom da se spavanje, plesanje i lov s tamošnjim Indijancima, upoznavanje njihove kulture, sruštanje niz Cestu smrti, žvakanje koke, pogled s Anda, ne dogada svaki dan.

Davorov stil života mnogima je inspiracija. Najveća stvar u životu je živjeti, a kad to shvatimo sve će ostalo biti lako, sve granice postat će otvorene, a mi ćemo biti sretni. Nadamo se da Davor neće prestati istraživati tajne svijeta za nas i da će nas i dalje znati iznenaditi svojim jednostavno lijepim razmišljanjem.

::EOČ

Mateja Rihter

The Red Bull



Gravity Challenge

“...Studenti su pozvani da bace rukavicu gravitaciji u lice...”

Nakon prošlogodišnjeg RB Paper Wingsa, ovo je drugi Red Bull-ov globalni projekt namijenjen studentima i srednjoškolskoj populaciji.

Red Bull Gravity Challange održava se ove godine u 38 zemalja diljem svijeta, od Argentine preko Australije, SAD-a, Rusije, Japana do europskih zemalja. U Hrvatskoj je bilo održano ukupno 5 Red Bull Gravity Challenge-a:

17.05.2007. u Varaždinu, Korzo

22.05.2007. u Splitu, FESB

25.05.2007. u Osijeku, Tvrđa

29.05.2007. u Zagrebu, SD Stjepan Radić

31.05.2007. u Rijeci, Filozofski fakultet (kraj Kosog tornja)

O čemu se točno radi?

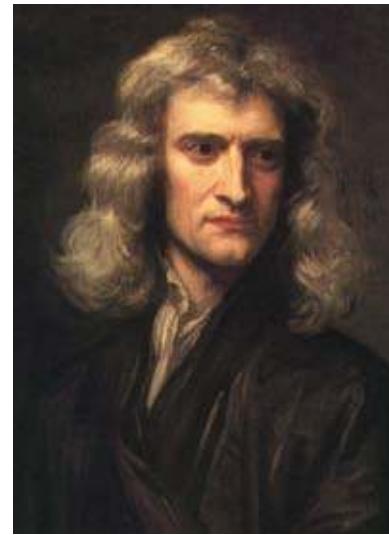
Studenti su pozvani da bace rukavicu gravitaciji u lice... Vodeći t o - n i m a osmisli o n o v a - vani da bace rukavicu gravitaciji u lice... se New novim zako fizičke, trebaju liti što orginalniju i tivniju spravu kojom će s visine od 15 metara sigurno prizemljiti svježe kokošje jaje.

Sigurno prizemljenje = jaje treba neoštećeno dodirnuti tlo.

Sprava za sigurno prizemljenje

Sprava ne smije biti teža od 5kg niti smije premašivati 1 kubični metar. Ne smiju se koristiti materijali koji mogu ozlijediti gledatelje ili biti štetni po okolinu. Također, nije dopušteno

My name is Newton...



...Isaac Newton

korištenje elektromotora ili druga mehanička pomagala (naglasak je na slobodnom padu!)

Bodovanje

Tri su vrste bodovanja:

1) bodovanje za sigurno prizemljenje jaja

- 0 bodova za razbijeno jaje
- 1 bod za oštećeno jaje koje se nalazi unutar sprave
- 2 boda za čitavo jaje unutar sprave
- 3 boda za jaje koje je prizemljeno ali je pri tome oštećeno
- 4 boda za čitavo jaje koje je prizemljilo izvan zone za prizemljenje
- 5 bodova za čitavo jaje koje je prizemljeno unutar zone prizemljenja

2) žiri ocjenjuje originalnost ideje/inovativnost naprave/ukupan dojam

U žiriju se nalaze tri člana žirija koji svoje oduševljenje viđenim iskazuju bodovima od 1 do 6, s time da se izračunava prosjek bodova svih članova žirija.

3) I dodatni bod dobija svaki tim koji se kostimira i izvede performance

Maksimalno se može osvojiti 12 bodova! U slučaju nerješenog rezultata, o pobjedniku pljeskom odlučuje publika.

Nagrade

1. nagrada: posebno dizajniran trofej + Wakeboard na Pagu (Zrće)
2. nagrada: velika tava + nojevo jaje
3. nagrada: mala tava + prepeličja jaja



Prva nagrada: svim članovima tima pružamo mogućnost da provedu nezaboravan dan družeći se sa najboljim hrvatskim wakeboarderima koji će ih podučiti raznim trikovima skakanja na vodi. Navečer im se priprema roštilj i nezaboravan party u RB stilu. Svi troškovi puta i smještaja su im pokriveni.

Više detalja možete pronaći na www.redbull.hr

Varaždin, 17.05.2007.

Prijavilo se 23 tima, na natjecanju se pojavilo 20 timova.

Članovi žirija u Varaždinu:

1. Petar Kero (grafički dizajner, Čakovec)
2. Kazimir Mikašek (student, predstavnik AIESEC-a, Varaždin)
3. Ivana Žaja (novinarka, Varaždin)

Voditelj: Mladen Konecki

- Pobjednici(broj bodova):
- 1. EGGOISTI (12)
 - 2. MCV (11)
 - 3. MIČ BJUKENON (9,66)



Red Bull Gravity Challenge tim
Martin Štokić



GENERALNI SPONZOR STAK-A



Polar d.o.o. - software development company

Honorarni studentski poslovi

Stekni profesionalno iskustvo u svojoj struci prije završetka studiranja.

Možeš raditi na mini projektima preko interneta u bilo koje doba dana i noći (teleworking).

Pozicije: Software Product Manager
Software Programmer/Software Tester
Web Designer

Posao u tri koraka:

1. pošalješ životopis na posao@polar.hr
2. dobiješ odgovor e-mailom za 10 min do 2 dana
3. radiš!

Više informacija na www.polar.hr



restoran brze prehrane

RAJ